

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Духовні джерела

Друге життя Пересопниці

СТОР. 12

Закордонне відрядження

Країна, оповита кольоровими туманами

СТОР. 14—15

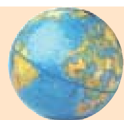

Знай наших!

Його смичком керує ангел

СТОР. 20

№ 236 (5236) СЕРЕДА, 14 ГРУДНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Глава парламенту відвідає Кіпр

Сьогодні розпочнеться триденний офіційний візит Голови Верховної Ради України Володимира Литвина до Республіки Кіпр.

Програмою візиту передбачено зустрічі глави українського парламенту з Президентом Республіки Кіпр Дімітрісом Хрістофіасом, з міністром закордонних справ Республіки Кіпр пані Ерато Козаку-Маркулліс, з мером регіону Фамагуста (м. Деринія), колишнім головою парламенту Республіки Кіпр А. Галаносом.

Під час зустрічі В. Литвина з Президентом Палати представників (парламенту) Республіки Кіпр Яннакісом Оміру відбудеться церемонія підписання Меморандуму про взаєморозуміння і співробітництво між Верховною Радою України та Палатою представників Республіки Кіпр.

Володимир Литвин також зустрінеться з президентом Кіпрсько-української бізнес-асоціації Хрістосом Ротсасом і представниками бізнесових кіл Кіпру.

Прес-служба Верховної Ради України.

Про євроінтеграцію поговорили тепло та невимушено

Президент України Віктор Янукович і Комісар Євросоюзу з питань розширення та європейської політики сусідства Штефан Фюле в понеділок провели переговори в закритому режимі. Вони тривали три години. Після цього європейського гостя прийняв Генеральний прокурор України Віктор Пшонка.

Як повідомляє відділ зв'язків із засобами масової інформації Генеральної прокуратури України, під час зустрічі було обговорено питання реформування в Україні кримінальної юстиції, проекту нового Кримінально-процесуального кодексу, а також стан дотримання законності під час проведення розслідування та підтримки державного обвинувачення з кримінальних справ, які становлять особливий громадський інтерес.

СТОР. 13

Бюджет–2012: прориву чекати не варто?

«Про те, яким буде держбюджет на 2012 рік, можна говорити лише в загальних рисах, оскільки ми досі не маємо основних макропоказників та не знаємо, якою буде ціна на російський газ, а це питання є базовим для будь-якого аналізу майбутніх соціальних виплат», — таку думку під час «круглого столу» на тему «Бюджет України-2012: нові акції протесту чи підйом економіки?», котрий вчора відбувся в Інституті Горшеніна, висловила народний депутат Лілія Григорович.

СТОР. 3

Київ: учора, сьогодні, завтра

Фото УНІАН.

Драма, трагедія, безумство — яких тільки епітетів не доводиться чути, коли заходить мова про проект нового генерального плану розвитку української столиці, який тільки-но вийшов з майстерень архітекторів.

І цьому є своя причина.

По-перше, тема розбудови української столиці така гостра, а часто й болюча, що не залишає байдужим кожного, хто доторкнеться до неї.

По-друге, останнім часом наші архітектори й будівельники настільки активно змінювали центральну частину міста, ще донедавна одного з найкрасивіших і найзеленіших в Європі, що кожен черговий генеральний план викликає не просто тривогу, а навіть страх у киянина, що десь там, у чиновників від архітектури чи у верхах, затівається щось таке, що завдасть невиправної руйнації нашій столиці.

СТОР. 16—17

На знімку: учасники Маршу захисників Києва, що відбувся нещодавно в столиці, у масках міського голови Києва Леоніда Черновецького й глави Київської міської державної адміністрації Олександра Попова. Акцію проводили проти поспішного прийняття нового генерального плану м. Києва до 2025 року.

ПОДІЇ

А тепер прийшли комунальники

Перед будівлею Головного управління Пенсійного фонду в Донецькій області у вівторок знову було людно. Кілька десятків чорнобильців із різних куточків області приїхали, щоб дізнатися розмір своєї пенсії з 1 січня наступного року. **Як повідомляв «Голос України»,** у неділю ввечері представники ініціативної групи ліквідаторів, які голодували з 14 листопада і розбили наметове містечко перед управлінням, оголосили про припинення акції протесту. Однак аж ніяк не всі виявилися задоволеними таким рішенням. Тепер у черзі до заповітного кабінету ліквідатори аварії говорять про те, що на них чекає майбутнього року.

СТОР. 9

Без подарунків від «Газпрому»

ВАТ «Газпром» і НАК «Нафтогаз України» не підпишуть угоду про нові ціни на російський газ для України до кінця грудня. Про це повідомив голова правління «Газпрому» Олексій Міллер після зустрічі з міністром енергетики та вугільної промисловості України Юрієм Бойком, **передає «РБК-Україна» з посиланням на «5-й канал».**

«Новорічних подарунків не буде», — зазначив А. Міллер.

СТОР. 13

Зареєстровано СП з виробництва ядерного палива

В єдиному держреєстрі юридичних і фізичних осіб України, які ведуть підприємницьку діяльність, з'явилося україно-російське СП з виробництва ядерного палива. **Як повідомила прес-служба ВАТ «ТВЕЛ» (входить до ДК «Росатом»),** зареєстровано також статут СП, підписаний його акціонерами — українським держконцерном «Ядерне паливо» і ВАТ «ТВЕЛ».

Нині, **повідомляє «РБК-Україна»,** завершується реєстрація СП у регіональних органах.

КОРОТКО

■ Виробництво антиретровірусних препаратів вітчизняного виробництва буде налагоджено в Україні через два роки, **повідомляє Укрінформ із посиланням на прес-службу МОЗ.**

■ У Києві в рамках святкування 20-ї річниці незалежності Казахстану в Будинку кіно відбудеться показ фільмів різних жанрів, що їх створено на казахстанських студіях.

■ Чергова дорожньо-транспортна пригода в Китаї забрала життя 15 дітей. Цього разу трагедія сталася в східній провінції Цзянсу близько 6-ї вечора в понеділок, **повідомило Сіньхуа.**

Україні доведеться пересіяти до 3 млн. гектарів озимих

Співпрацю треба наповнити прагматичним змістом

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин учора зустрівся з Повноважним і Надзвичайним Послом Чеської Республіки в Україні Іваном Почухом, який 16 листопада цього року вручив вірчі грамоти Президенту України Віктору Януковичу.

У ході зустрічі сторони обговорили актуальні питання двостороннього співробітництва, передусім на рівні парламентів, та європейської інтеграції.

В. Литвин підкреслив, що між обома країнами існують давні історичні зв'язки та традиційна дружба. «Головне — є гарна історична пам'ять, ми схожі, розуміємо один одного, бо були в одній системі координат», — сказав він. Чеська Республіка, за його словами, є одним з ключових європейських партнерів України, тому ми сподіваємося на подальшу активізацію взаємовигідного співробітництва у всіх сферах.

Високо оцінюючи результати попередніх офіційних візитів в Україну Першого віце-прем'єр-міністра та Міністра закордонних справ Чеської Республіки у листопаді минулого року, які підтвердили загальні наміри активізувати співпрацю між Україною і Чехією, учасники зустрічі висловилися за необхідність подальшої істотної інтенсифікації взаємин та наповнення їх прагматичним змістом.

Керівник парламенту зазначив, що для плідного співробітництва створені усі передумови, зауваживши, що «складностей не буває лише у випадку, коли країни не цікаві одна одній».

В. Литвин підкреслив, що міжпарламентські зв'язки є одною з головних складових міждержавних відносин. У цьому контексті, вважає він, активізація взаємодії на рівні парламентів є ключовим чинником, і важливим елементом українсько-чеського міжпарламентського діалогу повинна стати діяльність міжпарламентських груп дружби.

Посол зазначив, що цей рік є особливим у позитивних взаєминах з Україною. На переконання І. Почуха, подальший обмін візитами на вищому рівні сприятиме активізації двостороннього діалогу та співпраці. У цьому контексті він також висловився за необхідність активізації міжпарламентської складової, активізацію контактів, зустрічей, роботи тощо.

В. Литвин вважає за необхідне відновити практику обміну делегаціями парламентських комітетів, зокрема, у закордонних справах, з питань європейської інтеграції та інших.

Прес-служба Верховної Ради.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Посол — за збільшення кількості спостерігачів на виборах

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин учора також зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Джоном Теффтом на його прохання. Під час розмови пан Теффт цікавився питаннями, пов'язаними з внутрішньополітичною ситуацією в Україні, шляхами розв'язання найгостріших політичних проблем та роллю в цьому Верховної Ради України.

Зокрема, йшлося про вдосконалення кримінального законодавства України, перспективи прийняття державного бюджету на наступний рік, підготовку до парламентських виборів тощо. «Вибори до Верховної Ради в 2012 році будуть надзвичайно важливою подією для України», — зауважив Дж. Теффт та висловився за участь у них якомога більшої кількості спостерігачів — як з міжнародних організацій і різних країн, так і з громадських об'єднань України.

Це потрібно, на думку Посла, щоб пересвідчитися, що «запобіжники проти використання адміністративного ресурсу, закладені в закони про вибори народних депутатів, спрацьовують».

Погоджуючись з цією думкою, керівник українського парламенту зазначив, що «цей закон написано для відповідального виборця». Він наголосив на важливості дати людям вільно зробити свій вибір. «А залежно від нього влада буде розуміти, яку їй проводити внутрішню політику, який реалізовувати зовнішньополітичний вектор», — сказав В. Литвин.

Прес-служба Верховної Ради.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Обдаровані школярі — надія нашої країни

Учора в приміщенні Верховної Ради працював «дитячий парламент». У сесійній залі зібралися 450 найрозумніших учнів Малої академії наук, які проголосували низку рішень щодо проблем в українській освіті та сфері інтелектуальної власності. Традиційно з молодими науковцями зустрівся Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, адже в червні цього року він уже зустрічався з молодими істориками — переможцями II і III етапів Всеукраїнського конкурсу науково-дослідницьких робіт учнів—членів Малої академії наук.

Нагадаємо, що Мала академія наук України — це загальнодержавний науково-громадський проект, спрямований на пошук, підтримку, сприяння творчому розвитку обдарованих, здібних до наукової діяльності учнів, школярів, студентів. На сьогодні вона об'єднує 27 територіальних відділень обласного рівня, які керують роботою близько 1000 районних територіальних відділень та наукових товариств учнів. Основною базою відбору талановитих дітей є система закладів позашкільної освіти (близько 1400 закладів різних напрямів), в яких у позаурочний час навчаються понад 1,5 мільйона учнів, а це близько 20 відсотків від усіх школярів.

Докладніше про зустріч читайте в наступному номері газети.

Угорщина — за лібералізацію візового режиму

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин провів зустріч із Міністром закордонних справ Угорської Республіки Яношем Мартоні. «Ми вважаємо Угорщину надійним партнером і добрим сусідом України та зацікавлені в подальшому всебічному поглибленні двостороннього співробітництва в усіх сферах», — заявив глава українського парламенту і висловив сподівання, що візит Міністра закордонних справ Угорської Республіки надасть істотного поштовху розвитку двосторонніх відносин та сприятиме інтенсифікації існуючих контактів.

Голова Верховної Ради привітав міністра з нагоди 20-ї річниці встановлення дипломатичних відносин між нашими державами — 3 грудня 1991 року, зазначивши, що в Україні глибоко цінують той факт, що Угорщина однією з перших країн визнала незалежність України.

В. Литвин констатував активний політичний діалог між нашими державами, зазначивши, що Україна зацікавлена в посиленні міжпарламентської складової українсько-угорського співробітництва. На його думку, подальший розвиток міжпарламентського діалогу сприятиме посиленню економічної, енергетичної та прикордонної складової двосторонньої співпраці. «Є багато питань, які можна вирішити в процесі відкритого, прямого діалогу на рівні парламентів», — наголосив В. Литвин.

Користуючись нагодою, Голова Верховної Ради України поновив запрошення Голові Державних Зборів Угорщини пану Ласло Коверу відвідати Україну.

В. Литвин і Я. Мартоні висловили задоволення результатами другого засідання Міжурядової українсько-угорської спільної комісії з питань економічного співробітництва, а також українсько-угорським бізнес-форумом, проведеним в її рамках. Сторони сподіваються, що змішана українсько-угорська комісія з питань забезпечення прав національних меншин знайде взаємоприйнятні рішення з усіх проблемних питань співпраці в гуманітарній сфері.

В. Литвин нагадав, що на території України проживає численна угорська національна меншина — 156 тис. осіб, а українська меншина в Угорщині становить понад 5 тис. осіб. В. Литвин запевнив: українська сторона й надалі докладатиме зусиль для забезпечення інтересів угорської національної меншини України.

Серед питань, які потребують вирішення, В. Литвин назвав відсутність можливості складання в Угорщині кваліфікаційних іспитів з української мови та призупинення фінансування української передачі «Рондо» на Угорському телебаченні.

Торкаючись проблематики, пов'язаної із запровадженням в Угорщині Закону «Про угорське громадянство», який передбачає можливість закордонними угорцями набувати угорське громадянство за спрощеною процедурою, Голова Верховної Ради зазначив, що Конституція України не передбачає подвійного громадянства. У цьому контексті він висловив думку, що дискусійність питань щодо подвійного громадянства може зменшити лібералізація візового режиму.

Для України становить значний інтерес угорський досвід правового врегулювання питання представництва національних меншин у парламенті.

«Історія і настрої людей вимагають, щоб Україна була європейською державою, — сказав В. Литвин. — Ми тривалий час ведемо переговори щодо Угоди про асоціацію, зони вільної торгівлі і про лібералізацію візового режиму, і я вдячний Угорщині за послідовну підтримку України». За словами керівника парламенту, він є прихильником парафування угоди на Саміті Україна—ЄС, який відбудеться 19 грудня 2011 року в Києві. На думку В. Литвина, лібералізація візового режиму сприятиме реалізації інтересів представників національних меншин, які проживають в Україні і «не хочуть візових бар'єрів».

У свою чергу, міністр заявив, що Угорщина підтримує євроінтеграційні прагнення України і виступає за надання нашій державі європейської перспективи.

Прес-служба Верховної Ради.

ФАКТ

Товарообіг між Україною та Угорщиною у січні—вересні 2011 р. становив 1914 млн. дол., що на 34% більше порівняно з аналогічним періодом 2010 року. Український експорт товарів збільшився на 63,9%, імпорт угорських товарів в Україну — на 14,8%. У разі збереження існуючої динаміки обсяг товарообігу між Україною та Угорщиною за результатами 2011 р. може сягнути рівня докризового 2007 року.

Микола Томенко пропонує депутатам дарувати бібліотекам дитячі книжки

До дня Святого Миколая з ініціативи Фонду Миколи Томенка «Рідна країна» та за підтримки керівника фракції БЮТ у Хмельницькій обласній раді Івана Гладуняка і Хмельницького міського голови Сергія Мельника відбудеться акція «Українська книжка для дітей Хмельницького».

Заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко повідомив, що в рамках її проведення 38 дошкільних закладів та дитяча бібліотека міста отримають набір книжок видавництва «Веселка». М. Томенко висловив вдячність депутату Івану Гладуняку та міському голові Сергію Мельнику, які в такий спосіб підтримали ініціативу про наповнення українськими книжками бібліотек і дитячих закладів міста. Серед видань будуть дитячі твори Івана Франка, Лесі Українки, Григора Тютюнника, книжки з українськими народними казками, колядками і щедрівками та багато інших.

Микола Томенко зауважив, що, на жаль, «є велика проблема з поповненням книгами бібліотек і шкіл, а ще більша проблема з дошкільними закладами, яким влада ледь здатна профінансувати заробітну плату».

Також заступник глави парламенту висловив сподівання, що депутатський корпус і представники місцевого самоврядування інших областей і районів напередодні дня Святого Миколая та Новорічних і Різдвяних свят підтримають цю ініціативу і поповнять передовсім дошкільні заклади, школи та бібліотеки корисними дитячими книжками.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

Бюджет–2012: прориву чекати не варто?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

А ведучи мову про реформи, вона зазначила, що тут також поки що немає жодної конкретики, бо, наприклад, медична реформа поки що обмежується експериментом на рівні кількох областей, і тільки 2012 рік покаже, наскільки вона може бути ефективною. Стосовно ж пенсійної реформи, то, на її думку, навряд чи підвищення пенсійного віку для жінок та держслужбовців можна назвати реформою. «Не можна проводити реформи за рахунок 45 мільйонів громадян і при цьому не ліквідовувати офшорні зони та не вводити податок на розкіш», — наголосила Л. Григорович.

А от екс-перший заступник міністра фінансів Ігор Уманський, зазначивши, що поки що можна лише аналізувати поданий на перше читання проект держбюджету, висловив тверде переконання, що цей документ у такому варіанті ухвалено не буде. Насамперед він звернув увагу, що з Міжнародним валютним фондом узгоджено прогнозне зростання ВВП у 2012 році на рівні 3,5 відсотка, тоді як у проекті бюджету закладено п'ять відсотків. Що стосується ціни на газ, то він нагадав, що уряд досі не подав документ на друге читання в надії, що вдасться домовитися з Росією про нові ціни на газ, та після останніх заяв «Газпрому» про те, що «подарунків не буде», в цьому документі навряд чи йтиметься про збільшення соціальних виплат. Водночас І. Уманський зауважив, що перед урядом зараз стоїть дуже складне завдання з підготовки бюджету до другого читання, бо хоч ресурсів для збільшення соціальних видатків немає, та майбутні парламентські вибори диктують таку необхідність. Та якщо уряд справді хоче підготувати реалістичний проект держбюджету на 2012 рік, то, наприклад, зростання ВВП потрібно прогнозувати максимум на рівні 1 відсотка, а дохідну частину — на рівні нинішнього року. А з огляду на очікуваний дефіцит торговельного балансу та скорочення валютних резервів (впродовж осені вони скоротилися з 38 до 32 мільярдів гривень), І. Уманський пропонує Нацбанку переглянути валютну політику.

Екс-народний депутат України Людмила Супрун, екс-перший заступник міністра фінансів України Ігор Уманський, віце-президент Gorshenin Group Олексій Лещенко, народний депутат України Лілія Григорович.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Екс-народний депутат Людмила Супрун насамперед звернула увагу на непрозорість бюджету-2012. «Бюджет непрозорий, чимало програм у ньому зведені до кількох держпрограм, що дозволить уряду в ручному режимі розподіляти значні суми», — сказала вона та додала, що «ці гроші будуть інструментом боротьби за владу». Коли ж вести мову про місцеві бюджети, то їх, на її думку, взагалі перетворено на «автомати з виплати зарплат», бо у них не залишиться грошей навіть на сплату за комунальні послуги. «Бюджет-2012 — це бюджет ліквідації місцевого самоврядування», — вважає Л. Супрун, уточнюючи при цьому, що деякі місцеві бюджети «за допомогою різних бюджетних додатків отримають значні суми, котрі буде використано під час виборчої кампанії». Саме тому вона пропонує запровадити глибоку деталізацію бюджету, щоб кожен міг бачити, які видатки фінансуватиме уряд, та щоб виділені кошти не сприймалися як «передвиборний подарунок» якогось посадовця.

Традиційно критичною була оцінка фінансування пільг різним категоріям населення. Приміром, І. Уманський закликав уряд, нарешті, зробити крок до монетизації пільг, щоб «гроші виділялися не взагалі, а конкретним людям, які потребують допомоги». А Л. Супрун звернула увагу на те, що коли говорять про пільговиків, часто забувають, що в даному разі йдеться про тих, у кого доходи менші від прожиткового мінімуму. «Давайте збільшимо їхні доходи, і тоді не треба буде цих пільг», — сказала вона та запропонувала нарешті розробити соціальний кодекс, щоб «ніхто не зіштовхував лобами чорнобильців, афганців чи багатодітні сім'ї, заявляючи, що, мовляв, у вас заберемо, бо треба дати іншим».

Сергій КОВАЛЕНКО.

ЦИФРА

За даними Міністерства фінансів, нині в Україні різноманітні пільги отримують 26,5 мільйона осіб.

Загалом експерти зійшлися на тому, що від бюджету на 2012 рік не варто очікувати ні соціального, ні економічного прориву.

Якщо влада стимулюватиме ІТ-сферу, вона займе лідируючі позиції у світі

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

Сьогодні у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання на тему: «Створення в Україні сприятливих умов для розвитку індустрії програмного забезпечення». Вони стануть логічним продовженням проведених 2009 року за ініціативи Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти слухань «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010—2020 роки в умовах глобалізаційних викликів».

Нинішні слухання організовані цим профільним комітетом за участі Комітету з питань фінансів, банківської діяльності, податкової та митної політики й Комітетом з питань промисловості і регуляторної політики та підприємництва.

Важко переоцінити роль ІТ-індустрії в розвитку економіки. І якщо держава стимулюватиме галузь, вона вже завтра може зайняти позицію лідера на світовому ринку. Хоча нам і зараз є чим пишатися.

Інформатизація органів державної влади — один із головних пріоритетів сучасного суспільства. Індустрія програмного забезпечення є найбільш високотехнологічною й високорентабельною галуззю економіки держави. Вона не вимагає великих капітальних вкладень, не потребує витрат природних ресурсів.

Уже десятиліття сфера інформаційних технологій у нашій країні характеризується стабільністю та позитивною динамікою розвитку. Навіть в умовах економічної кризи з 2008 року ІТ-сфера лише уповільнила темпи розвитку.

ЦИФРА

За даними Державної служби статистики, сьогодні в сфері інформатизації працює 3119 підприємств (215 тисяч осіб, 40 тисяч із яких — висококласні спеціалісти). Близько 2000 компаній займаються розробками програмної продукції. Валовий дохід підприємств індустрії — 12 млрд. грн. на рік, з них експортні послуги — майже 9,5 млрд. грн. Близько 60% компаній — прибуткові.

Усьому світові ми давно продемонстрували високий освітній рівень фахівців із традиційно сильною фундаментальною математичною базою; успішну діяльність компаній, завдяки яким країна зміцнила свої позиції за обсягами ринку програмного забезпечення; фундаментальні наукові досягнення у сфері інформатики, системного аналізу, моделювання та програмування тощо.

Торік інвестиції в основний капітал в ІТ-сфері порівняно із 2009 роком зросли на 67,9%, а в І півріччі 2011-го порівняно з аналогічним періодом 2010 року — майже в 2,5 разу.

Рівень кваліфікації українських фахівців дозволяє розробляти та впроваджувати найскладніші проекти в Східній Європі.

На думку незалежних експертів, вітчизняна ІТ-сфера лідируватиме серед галузей економіки протягом найближчого десятиліття.

Що стримує її розвиток сьогодні?

У першу чергу — недосконалість нормативно-правової бази, недоліки у фінансово-кредитній, податковій та інвестиційній політиці, незадовільна якість підготовки фахівців.

Слід прийняти законопроекти про економічний експеримент стосовно створення сприятливих умов для розвитку в Україні індустрії програмної продукції та про внесення змін до Податкового кодексу України щодо економічного експерименту стосовно створення в Україні індустрії програмної продукції.

Це дозволить:

— закріпити законодавчо економічну модель роботи вітчизняної індустрії програмного забезпечення; вивести з тіні значну кількість компаній, легалізувати реальну заробітну плату їх співробітників;

— збільшити надходження до Пенсійного та інших соціальних фондів удвічі;

— збільшити надходження до бюджету від податку на доходи фізичних осіб у шість разів.

Проблеми галузі сьогодні обговорюватимуть народні депутати, урядовці, учені, представники освіти, ІТ-бізнесу, органів самоврядування та інші зацікавлені фахівці.

Головне завдання парламентських слухань — консолідація зусиль законодавців, влади, науковців, компаній для оптимального ефективного вирішення стратегічних і тактичних завдань інформаційно-технічної сфери.

За підсумками обговорення з урахуванням пропозицій учасників «круглого столу» профільний комітет підготує проект рекомендацій представникам влади, науки, освіти і бізнесу.

Іван ІЛЛЯШ.

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Усі заходи щодо розвитку індустрії програмного забезпечення мають сприяти прискоренню інформатизації органів державної влади, впровадженню програмних продуктів, що забезпечить надання широкого спектра адміністративних послуг через Інтернет.

Міжнародний досвід свідчить, що високі технології, у тому числі інформаційні, вже стали локомотивом соціально-економічного розвитку багатьох країн світу, а забезпечення гарантованого вільного доступу громадян до інформації — одним з найважливіших завдань держав.

Максим ЛУЦЬКИЙ,
голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти.

У НОМЕР

Чинний закон може сприяти проведенню чесних та демократичних перегонів. Однак...

Українські експерти продовжують обговорювати реформу виборчого законодавства. Учора Громадський консорціум виборчих ініціатив оприлюднив ризики, які існують під час проведення парламентських перегонів наступного року. Особливо — з огляду на новий закон, який, до речі, «Голос України» опублікував у минулому суботньому номері.

«Ми проти того, щоб політики писали закони для політиків», — зауважив голова правління Комітету виборців України Олександр Черненко. — Під час організованого Консорціумом відкритого громадського обговорення виборчої реформи в Україні в експертному опитуванні, публічних дискусіях, фокус-групах протягом місяця взяли участь 1359 експертів з усіх регіонів країни. Їхні думки й досвід — це безцінний матеріал, який, сподіваюсь, стане відправною точкою для подальшого реформування законодавства — прийняття Виборчого кодексу, перехід до системи відкритих регіональних списків, прозорості фінансування виборчої кампанії, відкритості інформації про кандидатів».

Найбільш проблемні точки, за його словами, це процес нарізки округів, складання списків виборців, організація голосування і встановлення його результатів.

ТОЧКА ЗОРУ

Директор правових програм Лабораторії законодавчих ініціатив Денис Ковриженко:

«Також існує вірогідність тиску на ЗМІ та складності оскарження порушень у судах... Але найголовніший ризик — це змішана система, яка зумовлюватиме вплив адмінресурсу на результати виборів».

Водночас голова правління Громадянської мережі «ОПОРА» Ольга Айвазовська переконана, що чинний закон може сприяти проведенню чесних та демократичних виборів. Однак не виключила використання адміністративного ресурсу і «зачистки» округів від популярних кандидатів. «Тож велика доля відповідальності за результат лежатиме на керівництві країни», — переконана вона.

САМОВРЯДУВАННЯ

Курс на енергозбереження

Лікарню опалюватимуть відходами деревини

Олександрівський район, що в Кіровоградській області, активно працює у міжнародному проекті Європейського Союзу та програми розвитку ООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Як наслідок, громадські організації району завдяки цій співпраці реалізували найбільше в області — 10 мікропроектних пропозицій. Ідеться про 1 мільйон 419 тисяч 436 гривень залучених коштів. Втілювалися в життя, зазвичай, ідеї з енергозбереження. Саме завдяки ПРООН у загальноосвітніх школах району, дитячих садках, медичних закладах замінили вікна, двері, провели ремонти систем опалення.

Нині в районі триває друга фаза реалізації проекту, в ній задіяно чотири районні громадські організації. Зважаючи на світові енергетичні проблеми, організатори проекту дещо змінили умови співпраці з громадами. Вони висунули нові вимоги до мікропроектних пропозицій, кожна третя з яких матиме винятково енергоефективну спрямованість. Ті, хто зуміє подати саме такі ділові пропозиції, зможуть отримати від організаторів проекту до 70 відсотків необхідних коштів.

— Наш район аграрний і найбільш залісненний, тому можна реально говорити про використання альтернативних видів палива, зокрема дров, — наголошує голова райдержадміністрації Валерій Авксентьєв. — Цей ресурс значно дешевший за газ і вугілля. Тож уже наступного року плануємо перевести на опалення відходами деревини центральну райлікарню. Необхідні роботи виконає Олександрівська дільниця ВАТ «Інтеррессурси», що виготовляє паливні тріски.

У перспективі — переведення шкільних навчальних закладів, що нині обігріваються вугіллям, на економніші види палива. У цьому контексті співпраця з проектом ЄС ПРООН — дуже доречна. До слова, представники проекту, його координатори в області вже знають про ініціативи району.

Лариса РОМАНЮК.

В КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Межі сіл затверджуватимуть райради

Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин рекомендував парламенту прийняти за основу законопроект про внесення змін до Земельного кодексу та інших законодавчих актів щодо проведення робіт із землеустрою, пов'язаних із встановленням і зміною меж адміністративно-територіальних одиниць.

Проектом (реєстр. №9408) пропонується внести зміни до чинного законодавства, які, зокрема, передбачають визначення основних вимог з розроблення, погодження та затвердження проектів землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць. Крім цього, документом планується передати районним радам повноваження щодо затвердження меж сіл та селищ, які входять до складу території району.

Законопроектом пропонується визначити процедуру врегулювання спірних питань при погодженні проектів землеустрою шляхом утворення погоджувальних комісій відповідного рівня залежно від категорії адміністративно-територіальних одиниць (міста, району, міста обласного значення тощо).

Документом передбачено також можливість встановлення існуючих меж населених пунктів (без їх зміни) за відсутності генеральних планів населених пунктів.

На думку членів комітету, прийняття законопроекту дозволить визначити та спростити процедуру встановлення та зміни меж населених пунктів, що сприятиме ефективному вирішенню управлінських проблем.

Інформаційне управління Верховної Ради.

ФОТОФАКТ

Заступник завідувача секретаріату Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Олег Хоменко, консультант Світлана Кантур, завідувач секретаріату Олександр Старинець під час підготовки до засідання комітету, на якому, зокрема, буде розглянуто проект закону України «Про продовольчу безпеку».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Юрій Мірошниченко: ми зобов'язані забезпечити реалізацію конституційного права на землю у європейський, цивілізований спосіб

«Я — правник, не аграрій. Тому, напевно, не мені вирішувати, які саме механізми мають бути застосовані у процесі реалізації закону щодо ринку землі. Але як правник звертаю увагу на те, що стаття 14 Конституції України гарантує громадянам право власності на землю, — заявив з парламентської трибуни під час розгляду законопроекту про ринок землі Представник Президента у Верховній Раді, народний депутат України Юрій Мірошниченко **(на знімку).**

— Нагадаю, що воно реалізується через право володіння, право користування і право розпорядження. Нині ми маємо ситуацію, коли дискриміновані мільйони селян. Адже власники земельних ділянок, виділених під забудову чи садівництво, можуть ними вільно розпоряджатися, а ті, хто отримав земельні паї та відповідні акти, — ні».

Саме тому, за словами політика, парламентарії зобов'язані ухвалити відповідний законопроект, який би в європейський, цивілізований спосіб і в інтересах власників землі (селян) забезпечив реалізацію цього їхнього конституційного права.

Народний депутат закликав проголосувати за документ у першому читанні. І доопрацювати його до другого, врахувавши всі можливі нюанси та вимоги.

Нагадаємо, що у п'ятницю Верховна Рада України у першому читанні прийняла за основу законопроект про ринок землі. Це рішення підтримали 245 народних депутатів з 290, зареєстрованих у сесійній залі. Згідно з документом, мораторій на продаж землі продовжено до 1 січня 2013 року. Крім того, землі сільськогосподарського призначення дозволено купувати винятково громадянам України. І ділянки «несільськогосподарські» зможуть придбати й іноземці.

САМОВРЯДУВАННЯ

Що зв'язує руки місцевій владі

Міський голова Здолбунова Ігор Ольшевський в органах місцевого самоврядування — не новачок, тож знає про проблеми, з якими доводиться стикатися не лише йому, а й колегам з інших міст. Усунення їх, вважає Ігор Олександрович, могло б зробити ефективнішою роботу місцевої влади.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»:

ОЛЬШЕВСЬКИЙ Ігор Олександрович — освіта вища, працював в освітній галузі, заступником голови Здолбунівської районної ради, три скликання міський голова Здолбунова. Нагороджений Грамотою Верховної Ради України. Одружений, має двох дітей і чотирьох онуків.

— Маю на увазі ті проблеми, про які всі знають, але які не дають можливості в повній мірі органам місцевого самоврядування нормально, у повному обсязі працювати, якісно забезпечувати виконання делегованих повноважень, надавати послуги, які гарантовані державою, у галузі освіти, культури, охорони здоров'я. А також виконувати свої прямі функції з благоустрою, обслуговування та капітального ремонту житлового фонду, інших робіт. І це навіть тоді, коли територіальна громада є самодостатньою, — каже Ігор Ольшевський. — Саме про них я і говорив цими днями на II форумі органів місцевого самоврядування Рівненщини.

— Конкретніше, будь ласка, про ці проблеми...

— Перша проблема — це невідповідність розрахункових асигнувань та реальних затрат, необхідних для повноцінної роботи бюджетних установ. Через це щорічно з «другого кошика» доходів ми змушені виділяти кошти для забезпечення роботи дошкільних установ, позаяк розрахункових асигнувань не вистачає навіть на захищені статті видатків. А тому бюджет міста «втрачає» майже 800 тисяч гривень на рік.

«Дірка» в бюджеті зростає і через недосконалі прогнозні показники щодо податку з доходів фізичних осіб. Так, держава щороку доводить зростання цих надходжень на 25 відсотків, а на наступний рік прогнозується навіть 28,5 відсотка. Насправді ж це зростання незначне навіть у тих територіальних громадах, які не є дотаційними, і де працюють великі промислові підприємства. Скажімо, у нашому місті надходження податку з доходів фізичних осіб щомісяця становить у межах 880 тисяч гривень, із них 660 тисяч гривень — надходження від промислових підприємств. Ці цифри за останні роки практично не змінилися, оскільки на підприємствах підвищення зарплат відбулося без суттєвого збільшення зарплатного фонду: або за рахунок скорочення кадрів, або ж скорочення кількості робочих днів. Звідси і пряме невиконання дохідної частини бюджету.

— То як, на вашу думку, покрити дефіцит дохідної частину бюджету?

— Субвенцією на покриття різниці між плановими та реальними показниками. Тим паче, що дохідна частина місцевих бюджетів узагалі не залежить від господарювання суб'єктів підприємницької діяльності, якщо вони не є комунальною власністю територіальної громади.

На мою думку, було б доцільно на державному рівні встановити коефіцієнт відшкодування частини податку на прибуток, який перераховується до державного бюджету, і зараховувати його до доходів, що не враховуються при визначенні міжбюджетних трансфертів, тобто на виконання власних повноважень. Цей коефіцієнт може бути диференційованим: залежно від обсягів доходів.

— На форумі ви порушували проблему тарифної політики, яка підриває авторитет місцевої влади і змушує її приймати непопулярні рішення, а тендерну політику назвали «криком душі» багатьох керівників територіальних громад...

— Справді, тарифна політика хвилює і місцеву владу, і населення. Збільшуючи тарифи на газ та електроенергію для підприємств комунальної сфери, держава змушує владу на місцях підвищувати тарифи для населення. Тобто і споживачі, і місцеві ради стають заручниками ситуації, а відтак насправді відбувається завуальоване підвищення тарифів для населення. Вважаю, ціни на енергоносії для населення та комунальних підприємств, які надають відповідні послуги, повинні бути однаковими.

Щодо тендерної політики, то це — «крик душі». Адже неправильно, на мою думку, коли на рівні Києва вирішують, яке комунальне підприємство вивозитиме сміття, подаватиме городянам воду чи тепло, тим паче, що у деяких містах поки що немає конкуренції серед комунальних підприємств з надання однакових послуг, бо воно зазвичай одне. Так і у нашому місті Здолбунові створене одне підприємство для постачання тепла у житловий фонд і бюджетні установи, але воно все одно проходить тендерні процедури, на що витрачається час і кошти. До того ж доцільно розмежувати дію тендерного законодавства для місцевих та державного бюджетів.

З міським головою Здолбунова Ігорем Ольшевським говорили і про утримання виконавчих апаратів міст та селищ районного значення. Він вважає, що потрібно негайно вносити зміни в посадові оклади. Адже різниця у зарплатах завідувача відділу та сторожа в середньому становить 100—200 гривень.

Записала Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Майбутній бюджет сільради схуд на десяту частину

Цього року весь бюджет Верхньосадівської сільради (який входить у зведений бюджет Севастополя) витратили на фінансування роботи дитячих садків, виконкому та комунальні послуги. У проекті бюджету Севастополя на наступний рік грошей селянам обіцяють дати на 10% менше.

Таку картину стану справ і перспективу для приміської громади окреслив Михайло Хрячков — сільський голова Верхньосадового.

— Бюджет ми виконуємо в повному обсязі. Але говорити про якісь соціальні програми в сільському бюджеті не доводиться, бо в нас їх просто немає. Фінансування за всіма статтями приблизно на 10% менше від бюджету 2011 року. Ми подали до міської комісії з бюджету свої заперечення. Нам багато не треба — дайте те, що належить: на папір, на бензин і трохи на ремонт доріг. Але слабо віриться, що нас там почують, — резюмував сільський голова.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

ЦИФРА

Упродовж трьох днів з 9 до 11 грудня депутати Тернопільської та Івано-Франківської місь-ких рад обмінювалися досвідом на семінарі з питань діяльності органів місцевого самоврядування. Програмою семінару передбачалося обговорити питання суспільно-політичної ситуації, посилення захисту пільгових категорій населення, які фінансуються з місцевого бюджету, розвитку центрів надання адміністративних послуг тощо. Зустріч відбувалася у рамках заходів з відзначення Дня місцевого самоврядування в Україні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

У міського голови з'явився лікар–психіатр. І одразу пішли зміни

В Ізмаїлі на сесії міської ради заступником міського голови затверджено Сергія Баткліна, який раніше працював завідувачем психіатричного відділення МКЛ-1. 2012 рік в Ізмаїлі оголошено Роком охорони здоров'я, і таке кадрове призначення свідчить про те, що міська влада має намір підвищити якість охорони здоров'я та зробити його доступним для населення.

Через кілька днів після призначення на посаду нового заступника міського голови стали відбуватися структурні й організаційні зміни в медичному обслуговуванні міста. Склав повноваження головний лікар міськлікарні, а на його місце було призначено нового фахівця. Новий керівник прийшов на посаду завідувача відділення хірургічної допомоги. Вживають заходів стосовно поліпшення організації профоглядів, розпочалася підготовка до капітального ремонту поліклініки міської лікарні.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Бюджет міста «втрачає» майже 800 тисяч гривень на рік

Чорнобильські пенсії: прогрес чи регрес?

ВЛАДА ПРОПОНУЄ. ТОЧКА ЗОРУ ОПОЗИЦІЇ

Після того, як протести чорнобильців загрожували перерости в бунти, Кабінет Міністрів розробив та ухвалив постанову №1210 «Про підвищення рівня соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Згідно з цим документом, з 2012 року під час обчислення заробітку, що стане основою для визначення розміру пенсії інвалідів-чорнобильців, застосовуватимуть формульний підхід.

«Це дасть змогу істотно збільшити розміри пенсій зазначеній категорії постраждалих», — сказав під час брифінгу в Кабміні голова правління Пенсійного фонду України Борис Зайчук. За його словами, особа, яка брала участь в ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС у 1987—1988 роках і відпрацювала в зоні відчуження понад 12 місяців, отримуючи заробітну плату в розмірі від 1200 до 1300 рублів, у разі втрати 80 відсотків працездатності матиме пенсію в розмірі близько 5 тисяч гривень. До того ж такій особі призначать додаткову пенсію.

Крім того, буде вперше запроваджено гарантовані найменші виплати для інвалідів-ліквідаторів: для інвалідів I групи — 2399,70 гривні; для інвалідів II групи — 2147,10 гривні та для інвалідів III групи — 1894,50 гривні.

Передбачено, що в разі зміни розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, цей розмір також збільшуватиметься.

Б. Зайчук також повідомив, що станом на 1 листопада 2011 року в місцевих судах перебувало 1,2 мільйона позовів, пов'язаних із пенсійним забезпеченням, на загальну суму 6,4 мільярда гривень, в тому числі постраждалих унаслідок аварії на ЧАЕС — 115,6 тисячі позовів на суму 1,8 мільярда гривень. На розгляді в апеляційних судах перебувало 2,6 мільйона справ на суму 5,9 мільярда гривень, з яких від чорнобильців — 254,7 тисячі позовів на суму 2,8 мільярда гривень. Загалом упродовж 11 місяців 2011 року на забезпечення виплати пенсій за судовими рішеннями витрачено 5,9 мільярда гривень, а непрофінансованими залишалися судові рішення на суму 2,3 мільярда гривень.

На думку Пенсійного фонду, причиною цих звернень до суду є прогалина в законодавстві щодо обчислення пенсій та підвищень, які обраховуються з мінімального розміру пенсії за віком. Ідеться про статті 50—54 Закону «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», які передбачають, що пенсії особам, які постраждали внаслідок аварії на ЧАЕС, обчислюються, виходячи з розміру мінімальної пенсії за віком. Однак законом розмір цієї мінімальної пенсії за віком для чорнобильців не визначено. Що стосується мінімальної пенсії за віком на рівні прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, то представники Пенсійного фонду наголошують, що він має застосовуватися під час призначення пенсій згідно із Законом «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», що було підтверджено ухвалою Конституційного Суду України від 19 травня 2009 року.

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ, член Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці, міністр соціальної політики опозиційного уряду:

— У будь-який момент є загроза того, що до Верховної Ради надійде законопроект №9127, який позбавляє пільг не тільки чорнобильців, афганців, дітей війни, а ще 16 категорій громадян. Також уряд нещодавно зареєстрував законопроект №9400, який дозволяє не виконувати рішення судів стосовно перерахунку пенсій та за яким у 50 разів зменшуються штрафи. Якщо його буде ухвалено, то чиновника за невиконання рішення суду щодо чорнобильців чи афганців буде оштрафовано лише на 50 гривень.

Хоча законопроект №9127 ще не прийнято, та бюджет уже розраховано так, що грошей на виплати чорнобильцям не закладено. Унаслідок такої соціальної політики, за даними ООН, в Україні майже 80 відсотків населення балансує на межі бідності. Водночас розрив між доходами найбагатших і найбідніших верств населення сягає 40 разів. За методикою ООН, це є критично небезпечні соціальні показники, після яких настають соціальні бунти та революції.

Тим часом частка заробітної плати в кінцевій ціні продукції, за даними Національної академії наук України становить лише 6,3 відсотка, тоді як у сусідніх європейських країнах частка зарплати в собівартості продукції — понад 30 відсотків. А великий капітал спокійно виводить свої гроші в офшорні зони. За даними НБУ, тільки за нинішній рік в офшори виведено 6,3 мільярда доларів. Тоді як на соціальні виплати чорнобильцям нібито не вистачає 6 мільярдів гривень. Тож гроші є, владі тільки треба мати волю і бажання примусити великий капітал не ховати їх від оподаткування в офшорах, а вкладати у власні підприємства, модернізувати їх, створювати робочі місця, збільшувати зарплати, і тоді природним шляхом, без будь-яких надуманих реформ збільшуватимуться надходження і до Пенсійного фонду, і до держбюджету.

ЦИФРА

Відповідно до постанови №1210 середній розмір пенсій учасникам ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС становитиме: для інвалідів I групи — 5439,52 гривні; для інвалідів II групи — 5128,73 гривні; для інвалідів III групи — 3941,53 гривні.

Грудень 2011. Голодовка чорнобильців у столичному Маріїнському парку.

Фото Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

ПОЗИЦІЯ

Петро ПРОКОПЕНКО, голова Харківської обласної організації інвалідів «Союз Чорнобиль Україна»:

— Нам піднесли як благодійство ухвалену Кабінетом Міністрів постанову від 23 листопада (яка, щоправда, з'явилася тільки під час нашої акції 29 листопада) під номером 1210. Але насправді ця постанова піднімає рівень пенсій дуже обмеженому числу людей. Хоча вона й називається «Про підвищення рівня соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», але реальне підвищення пенсій очікує буквально декілька десятків осіб, що належать до колишніх працівників ЧАЕС, які продовжували працювати на станції після аварії. Усі інші отримають від так званого підвищення пенсії менше, ніж вони мали до звернення в суди. До того ж практично всі формули, які є в цій постанові, вже вносили на розгляд Верховної Ради в 2009 році як проект закону. І тоді цей законопроект було відхилено Конституційним Судом України як неконституційний, тому що порушувалися права громадян.

ДО РЕЧІ

Правозахисники з тимчасової робочої групи Громадської ради при МВС подали в УНІАН звіт за результатами дослідження обставин, пов'язаних зі смертю в Донецьку протестувальника Геннадія Коноплькова. «Зібрання чорнобильців було мирним, у полковника міліції Сєднєва не було підстав просити в листі на ім'я міського голови Донецька Лук'янченка заборони всіх мирних зібрань, а міліція не забезпечила належного інформування чорнобильців про демонтаж намету», — таким є загальний висновок робочої групи. Водночас її голова Володимир Чемерис зазначив, що органи внутрішніх справ Донецької області та міста Донецьк не надали достатніх та переконливих доказів того, що смерть Геннадія Конопльова настала не внаслідок дій працівників МНС чи МВС під час демонтажу намету на акції протесту чорнобильців 27 листопада 2011 року. «Ми діяли з позиції презумпції винуватості держави — держава вважається винуватою доти, поки не доведе протилежного. Саме цим принципом послуговується Європейський суд з прав людини», — сказав він.

У зв'язку з цим правозахисники закликають МВС України та його підрозділи в Донецькій області надати достатні та переконливі докази того, що смерть Геннадія Конопльова настала не внаслідок дій працівників МВС під час демонтажу намету.

Сергій КОВАЛЕНКО,
Олександра КУЧЕРЯВА.

ПОДРОБИЦІ

У протестувальників буде свій комітет захисту

Учора під час прес-конференції представники чотирьох всеукраїнських громадських організацій підписали меморандум про створення комітету захисту протестувальників. Зокрема, співголова громадського руху «Вперед!» Андрій Панаєтов, голова громадської організації «За правову державу» Лариса Лядова, глава полтавської Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України» Віктор Сердюк і голова Хмельницької обласної організації «Діти війни» Галина Антонюк, а також учасник «податкового майдану» Сергій Костаков. Ініціатором виступила народний депутат Наталія Королевська. За її словами, меморандум відкритий до підписання іншими громадськими організаціями та протестними групами.

Парламентарій заявила, що створення такого комітету — перший етап на шляху до відродження солідарності українського суспільства. Адже люди остаточно розчарувалися у владі й готові брати відповідальність за майбутнє у свої руки. «Із сьогоднішнього дня суспільство координуватиме свої дії із проведення будь-яких акцій. Громадські організації зможуть разом здійснювати правову, організаційну, технічну та інформаційну підтримку, — сказала вона. — Солідарність — основа, на якій можемо побудувати процвітаючу європейську Україну. Ми усвідомлюємо свою відповідальність за майбутнє країни й захищатимемо права громадян».

Н. Королевська повідомила, що 14 грудня (День ушанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС) у Хмельницькому громадський рух «Вперед!» проведе міжрегіональний майдан на підтримку ліквідаторів аварії на ЧАЕС. Близько п'яти тисяч активістів уже підтвердили свою участь. Тим самим, зазначила вона, буде продемонстровано, що суспільство єдине й ніхто не залишиться тет-а-тет із владою.

Співголова громадського руху «Вперед!» Андрій Панаєтов підтримав таку ініціативу. «У країні з кожним днем наростає хвиля громадських протестів. Люди розчаровані владою й готові йти до останнього, щоб добитися від держави виконання своїх зобов'язань», — підкреслив він.

Основними напрямами діяльності комітету, за його словами, будуть:

— координація протестних акцій по всій країні;

— правовий захист учасників протестів;

— інформування української і світової громадськості про порушення прав активістів;

— надання матеріальної підтримки протестувальникам.

Сергій МЮЛЕР.

У Раді міністрів Криму можливі кадрові перестановки

Глава кримського парламенту Володимир Константинов не виключає внесення кадрових питань до порядку денного груднєвої сесії Верховної Ради Криму. Про це він повідомив під час брифінгу.

«Поки що ці питання обговорюються, таких рішень ще немає. До 21 грудня час є, питання непрості. Працюємо в цьому напрямі», — зазначив він.

В. Константинов також додав, що порядок денний сесії затверджено на засіданні президії ВР АРК. Планowано, що депутати заслухають звіти про діяльність Міністерства фінансів АРК (Микола Скорик), Міністерства освіти і науки, молоді і спорту (Віталіна Дзоз), Міністерства культури (Олена Плакида), Рескомітету з охорони культурної спадщини (Сергій Тур), Рескомінформу (Вадим Волченко), Рескомзему (Олександр Чабанов), Рескомітету з лісового та мисливського господарства (Ігор Кацай) і Рескомнацу (Едем Дудаков).

Роман ЧЕРЬОМУХІН.
Сімферополь.

Запорізькі реалії: чвари у владних структурах та корупція

САМОВРЯДУВАННЯ

За багатьма соціально-економічними показниками Запорізька область далеко не серед кращих. Хронічна заборгованість із виплати зарплат, за спожитий газ, високий рівень безробіття, відсутність водогонів у сотнях сіл, центрального опалення у селищних багатоповерхівках... Перелік проблем можна продовжувати. Місцева влада намагається їх вирішувати. І дещо вдається зробити. Однак заважають невигубна корупція та чвари серед високопосадовців. Скандали у лавах «регіоналів», протистояння у владних колах на Запоріжжі завдали серйозного удару по авторитету Партії регіонів, який ще донедавна був у цих краях непохитним.

«Битва» на берегах Дніпра закінчилась?

Запорізький район — особливий. Тут мешкає чи не вся еліта області — політична й бізнесова. Землі, розташовані навколо обласного центру, на мальовничих берегах Дніпра, коштують недешево і з року в рік дорожчають. Район за кількістю ошатних особняків, усіляких «віп-хатинок» не має рівних. Деякими ділянками володіють люди, «прописані» зовсім в інших областях. Що ж, закон цього не забороняє. Незрозуміло інше: з яких міркувань місцева влада виділила землю саме їм, а не іншим?

Причиною, через яку навесні цього року загострилися стосунки між райрадою та райдержадміністрацією, стали саме розбіжності у вирішенні земельних питань. Звинувативши голову РДА Сергія Бойченка у неефективному використанні землі, депутати райради на своїй сесії висловили йому недовіру та повідомили про своє рішення у високі київські кабінети. У відповідь рада обласної організації Партії регіонів, очолювана Борисом Петровим (на той час він був і головою облдержадміністрації), прийняла рішення про виключення зі своїх лав керівника Запорізької районної парторганізації Тетяни Синенької та голови райради Івана Гоменюка «за грубі порушення статуту, заподіяння шкоди репутації партії та невиконання її рішень». Однак позбавлені партійних квитків вищестоячою партінстанцією майже одразу одержали їх знову — через первинні парторганізації. Після цього відбулася ще одна сесія Запорізької райради, на якій Сергієві Бойченку вдруге висловили недовіру.

У кінці червня надійшло повідомлення про те, що Президент України підписав розпорядження про його звільнення з посади. Виконуючим обов'язки голови Запорізької РДА став Олександр Підмогильний, який до цього працював його заступником. Проте депутати райради майже одноголосно (36 з 37) висунули на посаду голови Запорізької РДА «свою» людину — депутата облради Володимира Черленюха, кандидатура якого аж ніяк не влаштовувала Бориса Петрова. Невдовзі Володимира Черленюха за ті ж «грубі порушення» виключили з Партії регіонів.

На цьому конфлікт між двома гілками районної влади не вщух, а навпаки... В Інтернеті раптом з'явився аудіозапис розмови двох чоловіків, голос одного з яких був схожим на голос Олександра Підмогильного. Під час розмови співбесідники обговорювали певні схеми особистого збагачення, в реалізації яких нібито бере участь обласне керівництво. Депутати Запорізької райради миттєво відреагували на цей запис, звернувшись до Президента з вимогою звільнити з посади очільника області, хоча походження запису та його автентичність ніхто не перевіряв.

Відреагувала й Запорізька обласна організація Партії регіонів. Її прес-служба оприлюднила заяву, в якій, зокрема, було сказано: «...відбулася сесія Запорізької районної ради, основним предметом розгляду якої було обговорення сфабрикованих аудіозаписів виконуючого обов'язки голови райдержадміністрації О. Підмогильного. Фальшивки стали для І. Гоменюка та компанії підставою для нападок на представника державної влади... Мета І. Гоменюка та компанії — зберегти власну безмежну владу на території, змусивши О. Підмогильного піти з посади.... Варто зазначити, що О. Підмогильний — уже п'ятий керівник райдержадміністрації, який потрапив у розряд неугодних І. Гуменюку».

Нещодавно в керівництві облдержадміністрації сталися зміни — замість Бориса Петрова її очолив народний депутат Олександр Пеклушенко. Про те, чи сприятиме це призначення досягненню порозуміння між двома гілками влади в Запорізькому районі, поки що говорити зарано...

> **ФАКТ**
>
> ***У Запорізькій області за результатами прокурорських перевірок цього року порушено 347 кримінальних справ, розглянуто із вжиттям заходів 6298 документів прокурорського реагування, за якими до відповідальності притягнуто 1176 посадових осіб органів державної влади та місцевого самоврядування, 714 — працівників контролюючих органів...***

Шторми в міськраді

Щоб дати читачеві повнішу інформацію про сьогоднішній стан справ у Запорізькій міськраді, мабуть, варто почати з витоків.... Торік, незадовго до місцевих виборів, міський голова Євген Карташов раптом подав у відставку. Слідом за ним — і секретар міськради. Цю посаду зайняв відомий місцевий бізнесмен і політик Володимир Кальцев, який став виконувати також обов'язки міського голови. До речі, Володимир Кальцев уже неодноразово балотувався в головні «начальники» Запоріжжя, та щоразу не досягав мети. Програв він і цього разу — на виборах міського голови переміг не «регіонал» Олександр Сін. Кальцев залишився у кріслі секретаря...

Тепер про те, що відбувається в міськраді нині. Певно, не варто переповідати чутки та плітки, які сьогодні «гуляють» в обласному центрі з приводу протистояння між Олександром Сіном та Володимиром Кальцевим. Краще зупинитися на фактах. Ось один із них. Нещодавно прокуратура винесла 40 протестів щодо порушень чинного законодавства під час виділення земельних ділянок, через що, як вважає міський голова, постраждали інтереси громади, а бюджет Запоріжжя недоодержав значні кошти. Частину «спірних» землевідводів дехто прямо чи опосередковано пов'язує з ім'ям Володимира Кальцева та підконтрольними йому структурами. Так це чи ні — достеменно не відомо, але саме секретар міськради був серед тих, хто найактивніше ратував за відхилення протестів прокурора. Між Володимиром Кальцевим та Олександром Сіном з цього приводу на сесії навіть виникла словесна суперечка. Перший звинувачував другого у вчиненні тиску на очільників міських райадміністрацій, які є також депутатами міськради. Олександр Сін, у свою чергу, підкреслив, що він, як міський голова, не лише має право, а й зобов'язаний висловлювати свою позицію щодо тих рішень, які приймаються з порушенням чинного законодавства та йдуть у розріз інтересів громади, це стосується і протестів прокурора з земельних питань.

Однак більшістю голосів депутати таки відхилили 35 прокурорських протестів. Тоді Олександр Сін наклав вето на ці рішення сесії, а також підписав розпорядження про звільнення трьох голів райадміністрацій. Подейкують, що за позицію стосовно згадуваних протестів... Що буде далі — побачимо. Але схоже на те, що в міськраді й надалі виникатимуть подібні непорозуміння та суперечки. Навряд чи колишні суперники в боротьбі за крісло міського голови знайдуть спільну мову...

Хабарі та махінації — звичне явище

Про такі ганебні явища, як фінансові махінації, зловживання службовим становищем та хабарництво чиновного люду, що пишно розквітли на теренах області, певно, краще за все говорити мовою фактів. Ось інформація, оприлюднена запорізькою облпрокуратурою. Так, протягом десяти місяців цього року:

- направлено до суду 82 кримінальні справи про злочини у бюджетній сфері (одне з перших місць у державі);
- у сфері земельних відносин закінчено провадження 32-х кримінальних справ;
- направлено до суду 77 кримінальних справ про злочини, пов'язані з хабарництвом;
- направлено до суду з обвинувальними висновками 31 кримінальну справу про злочини, вчинені в органах виконавчої влади та місцевого самоврядування...

Ось так. То чи можна з чиновниками, які думають виключно про особисті інтереси, досягти помітного прогресу у вирішенні тих соціально-економічних проблем, що постали сьогодні перед Запорізьким краєм? Запитання, мабуть, риторичне...

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.
Запорізька область.

Люди мають зрозуміти: це їхній дім, їхня власність

Громада Кам'янця-Подільського завжди вирізнялася серед інших українських малих та великих громад особливою ініціативністю, схильністю до передового, свідомістю своїх членів у вирішенні загальноміських проблем та питань. Тут навіть діти пишуть заявки, шукаючи фінансування для реалізації своїх ідей. Нещодавно Фонд братів Кличків, відгукнувшись на таку ініціативу, допоміг відкрити філію дитячої спортивної школи зі справжнім, професійним спорядженням у «спальному» мікрорайоні міста. Можливо, в цій громаді ще із середньовіччя, коли місто одним із перших в Україні отримало Магдебурзьке право, закладено «ген самоврядності». Уже рік на посаді керівника стотисячного заповідного міста працює Михайло Сімашкевич.

— Якими здобутками можете похвалитися, Михайле Євстафійовичу?

— Нещодавно в Асоціації міст України я розповідав про наші проекти, які вдається реалізовувати виключно за участі мешканців. Там були вражені, як у нас люди розуміють та підтримують місцеву владу. Ось, зокрема, більше двохсот будинків узимку потерпають від впливу холоднечі, в квартирах з'являється грибок. Вихід один — утеплювати стіни. Але бюджет ледве справляється із захищеними статтями. Влада разом із будівельниками пішла до людей. І мешканці погодилися вкласти й свої власні кошти в утеплення багатоповерхового житла. Спочатку планували «50 на 50». В деяких випадках для людей це обійшлося значно дешевше. Першу теплу стіну на вулиці Затонського, 2-а ще й прикрасили гарним панно із символами Євро-2012. У дворі на околиці міста стало якось веселіше. Мешканці загорілися ідеєю впорядкувати дитячий майданчик, висадити квіти та дерева. Планувалося цього року зробити в рамках проекту два будинки, утеплили дев'ять, ще 25 стоять у черзі.

Схожі проекти — «Світлий двір», «Комфортний під'їзд» — теж реалізовуємо там, де мешканці будинків готові до співпраці. В нашому місті чи не найкраще в державі розвиваються об'єднання співвласників житла, які виховують у людях відповідальність за їхній спільний дім. У нас ОСББ уже майже сотня. З ними значно легше працювати владі. До прикладу, внутрішньодворові проїзди жодному голові не вдалося привести в належний стан. Ми розпочнемо цю роботу. Хочу привчити людей до розуміння, що це їхній двір, їхня власність, і вони можуть взяти участь у його благоустрої. Плануємо наступного року запровадити методику, коли бюджетні кошти спрямовуватимуться в першу чергу туди, де мешканці додать хоча б десять відсотків кошторису.

— Досвід попередніх керівників громади для вас щось важить?

— Так, у кожного з моїх попередників є чому повчитися, деякі ідеї зародилися в місті ще до мене. Люди повсякчас ідуть до влади й просять про те чи інше. До прикладу, багато відвідувачів приносили старі фотознімки чарівних колись куточків міського парку й просили їх упорядкувати. Шукаючи кошти, влада натикалася на їх дефіцит. Перш за все на місцевому рівні ми робимо все, щоб не сталося перебоїв у життєзабезпеченні громади теплом, водою, електроенергією та газом, дбаємо про чітку роботу комунального господарства, установ освіти, медицини та інших галузей. А тут іде мова про красу. Долучивши підприємців міста, ми таки виконали бажання кам'янчан, і подарували місту до 20-річчя незалежності України сквер «Лебедине озеро». Багато років цей куточок парку був у запустінні.

— Ви кажете, що найважливіше завдання, яке ставить перед собою міський голова, полягає не тільки в тому, щоб стратегічно правильно управляти містом, а ще й надавати можливість самим кам'янчанам долучатися до творення якісного життя.

— Так, я переконаний: громадськість та місцева влада «приречені» на співпрацю. А тепер і наша практика засвідчила: участь громади в таких міні-проектах, як «Теплий дім», «Комфортний під'їзд», інших, породжує ініціативу, об'єднує громаду і владу для вирішення нагальних проблем. При сьогоднішньому надто куцому бюджеті іншого виходу, як співфінансування влади і громади, наприклад, в утепленні будинків, просто немає.

— А великі інвестори не цураються Кам'янця?

— Ми плідно працюємо над залученням додаткових інвестицій до нашого міста. Нещодавно в нас відкрили гіпермаркет мережі «Епіцентр», лише за право оренди земельної ділянки до бюджету свого часу надійшло шість мільйонів гривень. Приватний бізнес допоміг коштами на придбання автобусів, які тепер працюють на міських маршрутах, ми створили комунальне підприємство «Комунтранссервіс», це вирішило проблему перевезення пільгових категорій населення, люди можуть користуватися пільгою щодня, а не двічі-тричі на тиждень, як це було раніше.

— Ви вважаєте, що тримаєте руку на пульсі громади?

— Прийоми, зустрічі в мікрорайонах, численні заходи громадських організацій, «гаряча лінія» допомагають мені в цьому. Діє постійний моніторинг проблемних питань, порушених у ЗМІ. На заклик сформувати нові взаємозв'язки із владою та забезпечити своєрідну громадську експертизу рішень влади відгукнулись 67 недержавних громадських організацій, які утворили Громадську раду при виконавчому комітеті міської ради.

Михайло Сімашкевич нагороджує Віталія Кличка відзнакою «Витязь Поділля» та іменним мечем за співпрацю із громадою міста.

Записала
Віра ШПИЛЬОВА.
Фото з архіву міськради.

Чи можна з чиновниками, які думають виключно про особисті інтереси, досягти помітного прогресу?

Ніжинські пристрасті

Відсторонений від посади міський голова взяв участь у виборах і... переміг

САМОВРЯДУВАННЯ

У Ніжині виникла досить непроста парадоксальна ситуація. Минулого року під час виборів 6908 мешканців проголосували за обрання Михайла Приходька міським головою. Хоча в Ніжині проживають 73498 жителів, цих голосів, згідно з чинним законодавством, йому вистачило для перемоги. Інші кандидати набрали значно менше голосів. Інтрига, щоправда, не в цьому. Річ у тім, що керівника територіальної громади (з 1994 року. — Авт.) у грудні 2008 року правоохоронці затримали як підозрюваного у вчиненні протиправних дій.

Головним слідчим управлінням Генеральної прокуратури України було порушено кримінальну справу за ознаками складу злочину, передбаченого ч. 2 ст. 368 Кримінального кодексу України — отримання хабара в розмірі 59 тисяч 500 доларів США. Печерський районний суд м. Києва обрав міському голові запобіжний захід — тримання під вартою. Згодом Апеляційний суд м. Києва 16 квітня 2009 року відмовив у поданні Генеральної прокуратури щодо продовження строку тримання під вартою обвинуваченого. А вже 27 квітня 2009 року Печерський районний суд обрав щодо М. Приходька запобіжний захід у вигляді застави в розмірі 1000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, що становить 17000 гривень. У постанові йдеться, що він зобов'язаний «не відлучатися з місця постійного проживання без дозволу слідчого, з'являтися за викликом до органу розслідування». Пізніше, 4 грудня 2009 року, М. Приходьку оголошено про завершення досудового слідства. Обвинуваченим та їхнім захисникам пред'явлено матеріали справи для ознайомлення. Вивчення їх розтяглося майже на рік...

Готуючись до суду, відсторонений від посади міський голова взяв участь у виборах і... переміг. Адже на момент перегонів не був судимий, його вина не доведена. Зрештою, багатьох виборців, очевидно, переконала інформація команди Приходька про те, що це підстава, політична розправа опонентів, бо ж, мовляв, непрацюючий банно-пральний комбінат не вартує стільки грошей, скільки за нього давали хабара. Та й питання купівлі-оренди об'єкта мав вирішувати не самочинно міський голова, а депутати. Ще влітку 2009 року 1200 жителів Ніжина відправили до Генеральної прокуратури звернення, в якому просили «не допустити розправи над міським головою». «Порушення кримінальної справи та намагання притягнути до кримінальної відповідальності є результатом боротьби опозиційних сил з метою зміщення М. Приходька як принципового керівника органу місцевого самоврядування», — писали заявники. Серед напрацювань міського голови за 15 років керівництва містом представники громадськості називали: газифікацію вулиць і котелень Ніжина, ремонт доріг, спорудження шкіл, спортивних залів, будівництво театру, реконструкцію поліклініки та її відділень.

Зрозуміло, якби суд у справі М. Приходька поставив усі крапки над «і» ще в 2010 році, то нині в Ніжині було б усе спокійно. Але судовий процес розпочався фактично у 2011 році і не завершено до сьогодні. А оскільки немає ні виправдувального, ні обвинувального вироку, політичні пристрасті в Ніжині вирують. Серед 50 ніжинських депутатів 22 — опозиціонери. До них, залежно від ситуації, «примикають» ще 5—7 народних обранців. Тому під час сесій усім дуже важко знайти компромісні рішення. Через партійні суперечки по-справжньому залихоманило в Ніжинському водоканалі (був період, коли одночасно ним управляли три керівники!).

Наприкінці червня цього року, під час відсутності М. Приходька в місті, опозиція скликала сесію та прийняла рішення про недовіру міському голові, про створення контрольної депутатської комісії за фактами порушень законодавства керівником територіальної громади. За це проголосували 27 депутатів.

Та вже 25 липня Ніжинський міськрайонний суд своєю постановою визнав незаконною позачергову двадцяту сесію Ніжинської міської ради шостого скликання і скасував усі її рішення: «Про недовіру міському голові», «Про створення тимчасової контрольної комісії Ніжинської міської ради з перевірки фактів правопорушень міським головою Приходьком М.В. під час виконання ним владних повноважень», «Про звернення до Генеральної прокуратури України». Чому ж опозиція не домоглася свого?

Як зазначається в постанові суду, «стаття 141 Конституції України передбачає, що міський голова головує на засіданнях ради, тоді як на засіданні 30 червня 2011 року головував не міський голова, а депутат міської ради Ю.О. Коростиленко». Депутати також «перескочили» й низку інших процедур.

Звільнений із посади директора державного комунального підприємства «Комунальний ринок» депутат міськради Анатолій Походня, як повідомлялося у ЗМІ, поставив під сумнів законність свого звільнення, оскільки, мовляв, М. Приходько є відстороненим від посади постановою старшого слідчого Генеральної прокуратури України.

Опозиція з цього приводу звернулася за роз'ясненням до Генеральної прокуратури. У серпні звідти надійшла відповідь: «...Відповідно до вимог ч. 1 ст. 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» повноваження М.В. Приходька, від виконання яких його було відсторонено органом досудового слідства, закінчились 15.11.2010 у день відкриття першої сесії новообраної ради. За результатами чергових виборів М.В. Приходька постановою міської виборчої комісії №36 від 12.11.2010 зареєстровано ніжинським міським головою. Вказана постанова у судовому порядку не оскаржувалася та набрала законної сили».

Зрештою, у протистоянні депутатів та міського голови втрутилась облдержадміністрація. Відбулася зустріч голови облдержадміністрації Володимира Хоменка з 22 депутатами та М. Приходьком.

Комісія облдержадміністрації нещодавно ретельно перевірила діяльність Ніжинського міськвиконкому, розглянула запити, скарги місцевих депутатів. Як повідомив нам голова комісії Віктор Тканко, вже розроблено заходи з усунення наявних недоліків та проблем.

Та чи змінить це ситуацію на краще в Ніжині? Погодьмося: політичний клімат у місті великою мірою залежить все-таки від судового рішення: М. Приходько — жертва політичних опонентів чи насправді мав причетність до неприваблених дій.

— Новозаводським районним судом прийнято рішення про направлення кримінальної справи на додаткове розслідування, — повідомив нам заступник прокурора області Олександр Ясь. — Прокуратура області його оскаржила і внесла апеляцію до апеляційного суду. Ми сподіваємося, що апеляційний суд візьме до уваги наші аргументи, оскільки дослідувати там нічого не треба.

Тим часом депутати Ніжинської міської ради звернулися до Генеральної прокуратури з проханням розібратися, чому районна прокуратура не контролює виконання постанови ГПУ про відсторонення міського голови з посади у зв'язку з притягненням його до кримінальної відповідальності. Про це на прес-конференції в Києві повідомив депутат-бютівець Максим Багрінцев. За його словами, звернення підтримали 26 депутатів міської ради.

Депутат нагадав, що згідно з Кримінально-процесуальним кодексом у разі притягнення службової особи до кримінальної відповідальності вона відсторонюється від займаної посади. Він також наголосив, що на даний момент до Ніжинської міської ради не надходило жодних процесуальних документів щодо скасування цієї постанови.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

ПОЗИЦІЯ

Голова облдержадміністрації Володимир ХОМЕНКО:

«У ситуації, що склалась у Ніжині, не можна звинувачувати лише депутатів. Як і в житті — завжди є дві сторони. І вони повинні нести відповідальність. Я не кажу нині, хто винен, а хто ні. Але те, що проблеми міста виходять за його територію і депутати скаржаться на міського голову, а міський голова на депутатів, — це не є нормально. І депутатів народ обрав, і міського голову також. Але ж їх обрали не для того, щоб вони чубилися одне з одним, а розв'язували проблеми міста. А попереду — підготовка міста до зими, проблема з енергозбереженням, з дорожнім будівництвом. І це не налаштовує громаду й керівництво міста на розв'язання проблем, а навпаки — загострює протиборство. А я бажав би, щоб їхня енергія — бо для того їх обрали люди — була спрямована на поліпшення саме життєдіяльності Ніжина».

Якщо знайдуть, невідомо, кому дістанеться

Понад сорок питань розглянула остання сесія Полтавської обласної ради. Незважаючи на те, що більшість із них було внесено до порядку денного додатково, в депутатів не виникало особливого бажання обговорювати ні звіт голови облради Івана Момота, ні виконання бюджету поточного року, а цілу низку програм було ухвалено на тлі загального «одобрямсу».

Та спіткнулися депутати на... «Голден Деррік». Таку дещо екзотичну назву має товариство з обмеженою відповідальністю із часткою державних активів, яке виникло не так давно фактично на руїнах компанії «Полтаванафтогазгеологія». За часів Радянського Союзу це підприємство було найпотужнішою геологорозвідувальною організацією регіону, яка працювала не лише на Полтавщині, а й у сусідніх областях.

Тепер усе, на жаль, у минулому: «Полтаванафтогазгеологія» фактично збанкрутувала. Це питання не раз порушував на різних рівнях (в тому числі, й на сесіях Верховної Ради, у відповідних запитах та на сторінках «Голосу України») і народний депутат Сергій Гордієнко. Однак поїзд, як то кажуть, уже пішов.

І ось — «Голден Деррік». На одній із попередніх сесій компанія вже одержала 19 спеціальних дозволів на дослідження та розробку надр на Полтавщині.

Однак тоді більшість депутатів почули про неї вперше, тож навіть саму назву вони не могли «розшифрувати» (до речі, й нині не всі знають, що «Голден Деррік» у перекладі з англійської означає «Золота вишка»).

Виникли, як то кажуть, сумніви й тепер. Депутат Степан Бульба навіть пожартував: «Аби не трапилося так, що їм знову буде «голден», а нам залишиться лише «деррік»!» Тому ситуацію довелося «розрулювати» навіть голові профільної комісії Олександру Залужному та заступнику голови облдержадміністрації Борису Галушку, які переконували депутатів проголосувати «за», оскільки, мовляв, ідеться про принципово новий напрям роботи — «Голден Деррік» шукатиме на Полтавщині... сланцевий газ. А якщо пошуки ці увінчаються успіхом, то займатиметься і його промисловим видобуванням. А роботи вестимуться одразу в дев'яти районах області — Полтавському, Новосанжарському, Машівському, Миргородському, Великобагачанському, Котелевському, Чутівському, Гадяцькому та Лохвицькому. Зрештою, депутати дали зелене світло світлому майбутньому зі сланцевим газом.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

АКТУАЛЬНО

Світові фахівці діляться досвідом формування бюджету

Представники Програми сприяння парламенту II та головного організаційного управління апарату Верховної Ради зустрілися з координаторами проектів міжнародної технічної допомоги. Також у зустрічі взяли участь представники посольств США, Німеччини, Канади в Україні та завідувачі секретаріатів парламентських комітетів.

«Ми цінуємо досягнутий рівень партнерства, який дає можливості зміцнювати інститут парламентаризму в Україні», — зазначив керівник головного організаційного управління апарату Юрій Благодир.

Він нагадав, що співробітництво з міжнародними інституціями триває впродовж багатьох років та сприяє вивченню світового досвіду організацій апаратів та секретаріатів парламентів світу. Ю. Благодир подякував, зокрема, ПСП II, Вестмінстерській фундації за демократію, Українсько-європейському консультативному центру з питань законодавства та іншим за надання консультацій, проведення виїзних навчальних тренінгів і семінарів, інформаційних зустрічей для народних депутатів, їхніх помічників та працівників апарату.

ЦИФРА

Лише за підтримки Програми сприяння парламенту II з початку шостого скликання проведено 42 семінари і тренінги; 34 конференції, «круглі столи» та інформаційний ярмарок; 18 навчальних турів; 9 виїзних засідань. Крім того, надавалася допомога у проведенні дев'яти парламентських та комітетських слухань.

Він розповів, що під час спільних заходів учасники насамперед обговорюють, як удосконалити діяльність апарату та адаптувати українське законодавство до європейського, вивчають міжнародний досвід формування бюджету тощо. «Для нас це має велике практичне значення тому, що саме ми зобов'язані всіляко сприяти і допомагати народним обранцям в їхній законодавчій діяльності і насамперед у підготовці проектів законів, а також під час подальшого їх доопрацювання», — підкреслив Ю. Благодир.

ДО РЕЧІ

Згідно з календарним планом проведення дев'ятої сесії Верховної Ради шостого скликання заплановано розглянути близько 900 питань. У період роботи парламенту шостого скликання з 4,5 тисячі зареєстрованих та розглянутих законопроектів лише 1046 прийнято в цілому.

Керівник головного організаційного управління апарату вважає, що треба підвищувати ефективність законотворчого процесу. Тому досвід роботи парламентів інших країн та спілкування з експертами надзвичайно важливий і корисний.

Директор Програми сприяння парламенту II Елеонора Валентайн зазначила, що ПСП II зосереджує увагу на ефективних механізмах розвитку законотворчої політики. Метою програми, за її словами, є: забезпечення консультативного, прозорого законодавчого процесу; розкриття потенціалу українських інституцій та надання їм необхідних технічних навичок; розширення співпраці Верховної Ради Автономної Республіки Крим з парламентом України та інститутами громадянського суспільства тощо.

Крім того, повідомила вона, ПСП II надає малі ґранти українським неурядовим організаціям для підготовки досліджень та аналітичних матеріалів, проведення тренінгів, видання публікацій і впровадження спеціальних проектів. Приміром, Українській бібліотечній асоціації — проект «Мережа пунктів доступу громадян до інформації органів державної влади у бібліотеках України».

Також традиційним стало проведення у Верховній Раді спільно з апаратом презентацій-виставок ресурсів організацій, які надають технічну та аналітичну допомогу парламенту.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

«Аби не трапилося так, що їм знову буде «голден», а нам залишиться лише «деррік»!»

Сьогодні Президент України Віктор Янукович здійснить робочу поїздку до Харківської області, де ознайомиться з реформуванням у галузі охорони здоров'я *(УНІАН)*

У Хмельницькому розпочали монтаж головної новорічної ялинки міста. Складатиметься вона із 380 спеціально вирощених невеликих красунь. Освітять її майже трьома десятками тридцятиметрових гірлянд та прикрасять іграшками, які власноруч виготовили школярі міста, *інформує наш власкор*

Соціальна справедливість — це... щоб не було багатих або бідних?

Схоже, у нашій країні вирішили знову повернутися до більшовицького принципу соціальної справедливості — забрати в багатих і віддати бідним. Уряд усіляко вишукує гроші на соціальні виплати. Нинішнє наповнення бюджету не в змозі покрити всі обіцяні законодавством гарантії. Під час нещодавніх акцій протесту чорнобильців це визнали і Прем'єр-міністр України Микола Азаров, і віце-прем'єр — міністр соціальної політики Сергій Тігіпко.

Щоб якось згладити зростаюче невдоволення, чорнобильцям пообіцяли з нового року збільшити пенсії. Мовляв, підвищуючи пенсії чорнобильцям, уряд відновлює соціальну справедливість.

— Вона в тому, що ми двічі проводили осучаснення пенсій для українських пенсіонерів, але воно не стосувалося пенсіонерів-чорнобильців. Це соціально несправедливо. Тому ми вирішили осучаснити їм пенсії до рівня 2006 року, до того самого рівня, що й усім українцям, — пояснив віце-прем'єр Сергій Тігіпко.

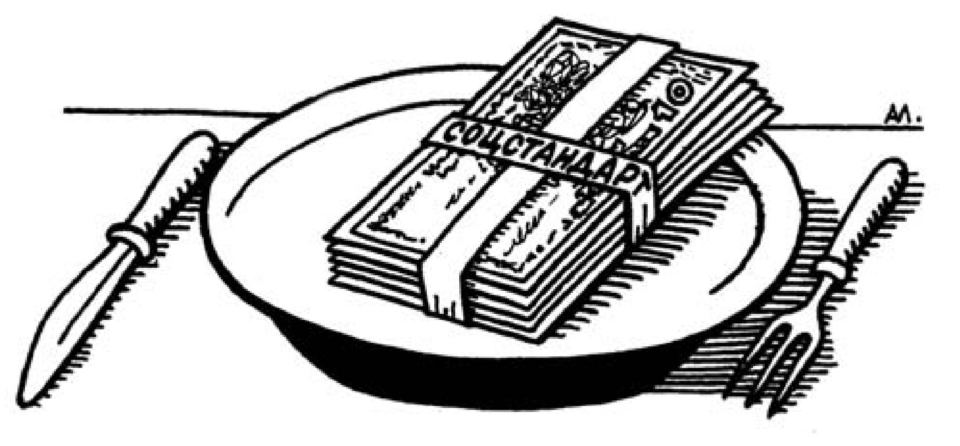
За його словами, підвищення виплат чорнобильцям розпочнеться з 2012 року й зачепить, зокрема, дітей, які стали інвалідами внаслідок аварії на ЧАЕС, інвалідів-ліквідаторів та інвалідів із числа потерпілих, а також тих, хто втратив годувальника.

На ці виплати в наступному році буде потрібно 2 мільярди 200 мільйонів гривень. Де їх узяти? З'ясовується, кошти для підвищення виплат уряд залучатиме від оподатковування багатих людей і корпорацій.

— Я вважаю, це правильний підхід до розв'язання проблем чорнобильців. Нам потрібно скорочувати розрив між багатими й найбіднішими українцями, — заявив віце-прем'єр.

І це планують робити вже з 1 січня наступного року. Нагадаємо, ініціатором відповідного проекту «Про внесення змін до Податкового кодексу щодо податку на багатство» виступило Міністерство соціальної політики України. Відповідно до документа, до 2017 року фізичні особи, які володіють рухомим і нерухомим майном в Україні і які купують дорогі товари платитимуть новий податок. А отримані кошти (близько 800 млн. грн. на рік) підуть через спеціальний фонд держбюджету на дотацію Пенсійному фонду для виплати пенсій і надбавок до них, нарахованих за пенсійними програмами.

Податок на багатство не скасовує інших платежів, наприклад, збір за першу реєстрацію автомобіля або мита, а є доповненням до них, наприклад, до податку на нерухомість, що запускається з 1 липня. Один раз на рік багатим співвітчизникам доведеться сплатити 2% мінімальної зарплати (на 1 січня 2012 року вона становитиме 1073 грн.) за 1 кв. м квартири площею понад 300 кв. м. Ця сама ставка застосовуватиметься до власника будинку площею від 600 кв. м. Із землі несільськогосподарського призначення площею понад 0,5 га потрібно буде платити 5% від нормативної оцінки ділянки, або 25% від оцінки землі в області. За володіння легковим автомобілем або мотоциклом з обсягом двигуна від 4000 куб. см і 800 куб. см відповідно громадяни заплатять 20% мінімальної зарплати за кожні 100 куб. см. Власники літаків і вертольотів — по 0,2% розміру мінімальної зарплати за 1 кг ваги...

У разі купівлі годинників, телефонів, зброї, ювелірних виробів із дорогоцінних металів вартістю більш як 2 тис. євро, а також взуття, одягу, хутра, антикваріату вартістю від 3 тис. євро необхідно буде протягом місяця сплатити 10% їхньої вартості.

Уряд вирішив також запровадити нову прогресивну ставку податку на доходи фізичних осіб. За середньомісячного обсягу доходів понад 15 мінімальних зарплат ставка податку становитиме 20% на суму перевищення.

Цим нововведенням занепокоєна Європейська Бізнес Асоціація, **передає «РБК-Україна».** Там відзначають, що мінімальна заробітна плата з початку наступного року становитиме 1073 грн. І не вважають її п'ятнадцятикратний розмір — 16,095 гривні — багатством. При цьому законопроект, на думку ЄБА, не передбачає нарахування підвищеної ставки податку на доходи фізичних осіб на такі доходи, як дивіденди, відсотки на депозити, а також активи, отримані платниками податків на контрольовані ними структури за кордоном. Крім того, у Європейській Бізнес Асоціації стурбовані тим, що додаткове обтяження доходів фізичних осіб не може відбуватися на тлі недосконалої системи оподатковування персональних доходів, що вимагає системного реформування. Нині індивідуальні обставини платників податків (наявність родини, її сукупний дохід, виховання дітей тощо) фактично не враховуються, отже, фактично обтяжна ставка 20% накладатиметься на незначні за розміром доходи.

Ольга ВІТЕР.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

«Луганськводі» набридло грати в доганялки

Стосунки ТОВ «Луганськвода» з енергетиками продовжують залишатися напруженими. Водники не в змозі платити за всю спожиту електроенергію.

«Якщо в нас сьогодні відшкодування тарифу йде на 67%, то 33% я з повітря не візьму й не віддам, — пояснює генеральний директор ТОВ «Луганськвода» Сергій Махуренко. — Ми сьогодні працюємо з енергетиками в рамках тих домовленостей, яких було досягнуто раніше, і намагаємося їх дотримуватися, хоча робити це доволі складно. Заходи, які провела компанія зі скорочення електроенергії, не дають необхідних результатів. Ми постійно граємо в доганялки». Борг водників перед енергетиками становить майже 630 млн. грн. і щомісяця на 10—13 мільйонів нарощується.

Щоб поправити фінансове становище, ТОВ «Луганськвода» розробило низку пропозицій для Національної комісії регулюванні ринку комунальних послуг з розрахунку тарифів. На думку Сергія Махуренка, «тариф у нас має бути десь на рівні 11 гривень з води, і 5,5 гривні — з водовідведення». На Луганщині вважають, що водопостачання в регіоні унікальне за своєю системою, аналогів якої немає, мабуть, не тільки в Україні. Щоб тариф на воду в області вийшов на рівень середній по Україні, влада повинна вирішити, як урегулювати питання компенсації затрат. Шляхів, вважає головний водник області, кілька. «Передусім — це компенсація затрат з електроенергії, а другий шлях — повна компенсація затрат з перекидання води», — вважає Сергій Махуренко й запевняє: — Доки на державному рівні не розв'яжуть проблемні питання, тарифи на воду підвищуватися не будуть».

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Платникам податків пообіцяли сервіс

Державна податкова служба України повинна реформуватися у сервісну службу для платників податків. На цьому в Івано-Франківську на кущовому семінарі наголосив голова ДПС України Олександр Клименко.

За словами посадовця, сьогодні його відомство є максимально відкритим для спілкування, а запровадження автоматичного відшкодування ПДВ, створення електронних сервісів, електронного кабінету для платників дадуть змогу спростити його діяльність й уникнути безпосередніх контактів з чиновниками. Водночас голова ДПСУ повідомив, що з метою створення сприятливих умов для підприємців і недопущень черг робочий день в органах ДПС подовжили до 20-ї години, а також встановили чергування у вихідні та святкові дні. Він також зауважив, що Податковий кодекс потребує ще певних змін.

Кущовий навчальний семінар для платників податків організували Асоціація платників податків України (АППУ) спільно з Державною податковою службою України. У ньому взяли участь понад 500 платників податків з Івано-Франківської, Волинської, Львівської, Тернопільської, Рівненської, Хмельницької та Чернівецької областей **(на знімку)**. У його рамках у місті Яремче відбулося відкриття нового приміщення податкової інспекції разом із сервісним центром.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Дід Мороз оселиться в... криниці

Власну резиденцію Діда Мороза вирішили облаштувати в Кам'янці-Подільському. Під будиночок йому виділили... вірменську криницю, середньовічну пам'ятку. Водою з неї місцеві ніколи не користувалися, бо була надто солона. Над криницею звели будиночок. який кілька років тому почали використовувати під вернісажі митців та народних умільців. Ниві творчі особистості охоче поступилися місцем улюбленцю дітей. Поряд, біля ратуші, сяятиме й головна ялинка заповідного стотисячного міста.

Діда Мороза в його оселі кам'янчани та гості міста зможуть відвідувати з 19 грудня цього року аж до 4 січня наступного. З цим казковим персонажем можна буде поспілкуватися і навіть отримати від нього подарунки. Звісно, якщо про них вчасно подбають батьки. А Дідову хатинку впорядкують і прикрасять за кошт місцевого бюджету.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

Із землі «видобули»... ртуть

Під час проведення земляних робіт працівники ПАТ «Житомиргаз» виявили в ґрунті герметично закриту банку із ртуттю. В ній було 1200 грамів рідкого металу. За рік це вже третій випадок виявлення ртуті в місті.

Начальник управління з надзвичайних ситуацій і цивільного захисту населення Житомирської міськради Микола Дідківський припускає, що хтось із місцевих жителів просто не знав, куди подіти небезпечний метал, і у такий спосіб позбувся його. Натомість по допомогу він мав би звернутися до згаданого управління.

Олексій КАВУН.

Житомир.

ЦИФРА

249 осіб

за два тижні захворіли на кір на Львівщині, з них 96 дітей, інформує агентство Захід. нет. На ранок 13 грудня у Львівській обласній інфекційній клінічній лікарні перебувають на лікуванні 25 осіб, із них 12 дітей віком до 17 років.

Помста довела до буцегарні

До Кролевецького райвідділу міліції 30-річна жінка звернулася із заявою на колишнього співмешканця, який розповсюджує по місту її світлини в... негліже. Спочатку 42-літній чоловік шантажував кохану цими знімками, а зазнавши фіаско, перейшов до справи: розклеював їх містом у людних місцях, вкидав фото до поштових скриньок будинків, де мешкали родичі та знайомі колишньої пасії.

Затриманий зізнався правоохоронцям, що то була його помста за зраду. Проти нього порушено кримінальну справу за ч. 3 ст. 301 КК України (ввезення, виготовлення, збут і розповсюдження порнографічних предметів).

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Сучасні Тарновські займаються бізнесом і політикою

У приміщенні чернігівського Молодіжного театру відбулася урочиста церемонія нагородження переможців обласного конкурсу «Благодійник року» імені меценатів Тарновських. Його учасники витратили на благодійну діяльність понад 50 мільйонів гривень. Заступник голови облдержадміністрації Віктор Тканко вручив дипломи лауреатів бізнесмену Юрію Коптєву, представникам народного депутата України Івана Куровського, генерального директора «Дружби-Нової» Сергія Гайдая та іншим переможцям. Відзнаки оргкомітету конкурсу «Благодійник року» отримали також голова депутатської групи «Реформи заради майбутнього» Ігор Рибаков та народний депутат України Михайло Чечетов.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

У Новий рік — на шкільному автобусі

Напередодні Нового року чиновники виконали роль Діда Мороза. Передовсім подарунки отримала Голосівська загальноосвітня школа в Летичівському районі. Тепер у навчального закладу буде свій транспорт, придбаний відповідно до програми «Шкільний автобус». Напередодні Новорічних свят школа отримала ще й одинадцять нових комп'ютерів. А летичівському НВК-1 дістався цілий комп'ютерний клас.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

А тепер прийшли комунальники

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Є вже люди, які вийшли після прийому. Хтось плаче, хтось сміється, — поділився враженнями чорнобилець Володимир Сумароков. — Одному назвали пенсію у 8 тисяч гривень, іншому — у 800 гривень». У невигідному становищі опинилися ті, кого відправляли в «зону» через військкомати і хто не мав високих заробітків. Тим часом у сквері, де два дні тому стояли намети, виросли молоді ялинки, висаджені за один день комунальними службами міста.

Крім того, колеги обговорюють смерть 58-річного Віталія Власова, який активно підтримував акцію протесту і щодня приїжджав до наметового містечка. Інвалід другої групи помер від обширного інфаркту після п'яти днів лікування в рідній Макіївці.

Нагадаємо, що 27 листопада під час знесення найбільшого намету на місці акції протесту помер 70-річний колишній шахтар Геннадій Коноплльов, який приєднався до голодовки чорнобильців. Представники обласної влади, посилаючись на дані судово-медичної експертизи, назвали смерть учасника акції природною. Прокуратура області відмовила у порушенні кримінальної справи за цим трагічним фактом.

Ліна КУЩ.
Фото автора.

Новий пейзаж біля донецького управління Пенсійного фонду: там, де кілька днів тому стояли намети протестувальників, висадили молоді ялинки.

Одні приймають нагороди, інші — нехтують

Сьогодні, у День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, самим ліквідаторам не до свята. Як раніше заявив представник «Союзу Чорнобиль України» Сергій Костенко, цього дня вони мають намір провести акції протесту в Києві, Полтаві та Харкові. «Я хочу, щоб цей день визнали днем геноциду чорнобильців в Україні», — сказав він. Не мають наміру чорнобильці приймати від влади ні подяк, ні грамот, ні нагород, ні подарунків, доповнив його голова Харківської обласної організації інвалідів «Союз Чорнобиль України» Петро Прокопенко. За його словами, вони вшанують чорнобильців, яких уже немає, на майдані Незалежності.

Тим часом у Сімферополі такі врочисті збори вже відбулися. Голова постійної комісії Верховної Ради АРК з соціальних питань, охорони здоров'я та справ ветеранів Петро Запорожець наголосив, що державна й республіканська влада впроваджують у життя заходи щодо підтримки чорнобильців — в межах можливостей бюджету. При цьому він зазначив, що державна підтримка чорнобильців не обмежується тільки соціальними виплатами і пенсіями, розглядається питання про виділення чорнобильцям земельних ділянок, а також про організацію лікування в госпіталі. На завершення були вручені пам'ятні нагороди, **повідомляє наш кореспондент Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

Активісти перекрили вулицю

У Львові другий тиждень тривають протести чорнобильців, які розбили намети під вікнами облдержадміністрації. Співорганізатор акції Анатолій Бугай вважає, що більшість їхніх вимог, які були озвучені під час «круглого столу», залишаються без уваги влади. А тому учасники акції на 10 хвилин перекрили дорогу поряд з приміщенням ОДА. Кілька десятків людей безперестанку ходили пішохідним переходом, заважаючи руху транспорту. Головну їхню вимогу — звільнити голову Пенсійного фонду у Львівській області та п'ятьох керівників районних пенсійних фондів — досі не виконано.

Учасники протесту ще домагаються, щоб пенсійні фонди виконали рішення судів про виплату пенсій чорнобильцям.

В управлінні соціального захисту Львівської області переконують, що більшість вимог виконано.

Богдан КУШНІР.
Львів.

ФОТОФАКТ

У львівському клубі сімейного відпочинку відвідувачів обслуговують сам Гаррі Поттер та інші персонажі знаменитої книги Джоан Роуллінг.

Фото УНІАН.

Сказ поширюється, а вакцини не вистачає

Як повідомляє Запорізька облсанепідемстанція, в регіоні впродовж жовтня-грудня цього року різко погіршилась епізоотична ситуація зі сказу. За цей проміжок часу виявлено 25 хворих тварин, тоді як за попередні дев'ять місяців — лише 43.

Збільшилась кількість людей, які постраждали від укусів тварин і звернулися по допомогу.

Призначення на щеплення отримали понад 1200 осіб. Проте у зв'язку з тим, що цього року Міністерство охорони здоров'я України виконало заявку Запорізької облсанепідемстанції щодо забезпечення антирабічною вакциною лише на 53,5 відсотка, медичні заклади регіону з вересня змушені закуповувати вакцину за власні кошти, яких бракує.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.

Сім днів презентуватимуть Луцький замок

В обласному центрі Волині святкують перемогу Луцького замку у всеукраїнській акції «7 чудес України: замки, фортеці, палаци». Починаючи з понеділка, щодня — аж до неділі — в місті відбуватимуться заходи, присвячені цій події. А відкрився проект у понеділок виставкою «Луцький замок очима архітекторів, художників, фотографів».

— Акція «Сім чудес України — сім днів у Луцькому замку» — наша подяка всім тим, хто долучився до цього проекту, — зазначив на її відкритті директор Луцького державного історико-культурного заповідника «Старе місто» Тарас Рабан. — Людям, які причетні до реставрації, нашим державним мужам, які все-таки фінансували це, починаючи з 70-х років минулого століття, колективу заповідника. І ось праця всіх, плюс патріотизм лучан, які віддали свої голоси, а також думка експертів з усієї України, принесли нам перемогу. Кожен день протягом тижня будемо проводити презентації, виставки, екскурсії. Вхід у фортецю буде безплатний. У вівторок проведемо майстер-клас по дзвонам, у середу відкриваємо в Музеї книги виставку «Нове життя старої книги», четвер присвячуємо нашій церкві Іоанна Богослова, підземній її частині та нічним екскурсіям. У п'ятницю Художній музей розкаже про роботу сучасних художників, які експонуються у замку. А субота-неділя — це загальний день екскурсій. Хочеться, щоб люди більше знали про наших прадідів і розуміли, що нам потрібно надбане ними зберегтти.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімку: директор Луцького державного історико-культурного заповідника «Старе місто» Тарас Рабан із призом, отриманим за перемогу у всеукраїнській акції.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...підприємства-банкрути псують статистику

Протягом року заборгованість із виплати заробітної плати на Полтавщині скоротилася більш як на третину — до 16 млн. 627 тис. грн. Кілька останніх місяців ця сума практично не зменшується.

— Якщо на економічно активних підприємствах заборгованість скоротилася на 71 відсоток, то на збанкрутілих зросла на 75. Вони й надалі продовжують нарощувати борги, — повідомила начальник головного управління праці та соціального захисту населення ОДА Людмила Корнієнко.

13 районів області та місто Комсомольськ не мають заборгованості із зарплати. Водночас 19 підприємств області визнані «безнадійними» боржниками. Понад половина з них — державні підприємства, а найбільшим боржником є ДП ВО «Знамено», яке завинило працівникам більш як 3 млн. грн. Завод у радянські часи був одним із найпрестижніших, працював на «оборонку», випускав унікальне електронне обладнання для систем ППО. Однак останні 15 років про завод згадують хіба що через борги. Та ще завдяки головному корпусу підприємства, яке називають «соромом Полтави». Свого часу новий власник будівлі «вирізав» і вивіз звідти весь метал...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

...за Сталіна доведеться заплатити. Але не свободою

Жовтневий районний суд Запоріжжя виніс вирок у справі членів всеукраїнської організації «Тризуб» імені Степана Бандери, яких звинувачують у пошкодженні пам'ятника Йосипу Сталіну. Всі дев'ятеро фігурантів кримінальної справи одержали покарання, не пов'язані з позбавленням волі. Проте суд зобов'язав їх відшкодувати вартість погруддя — понад 109 тисяч гривень і заборонив виїжджати за межі України в період випробного терміну.

Керівництво запорізької обласної організації комуністів висловило намір витратити ці гроші на створення ще одного пам'ятника Сталіну й подарувати його волинським комсомольцям. Після оголошення вироку біля приміщення суду зібралися прихильники компартії та представники національно-патріотичних організацій (без партійної символіки, оскільки пікетування заборонили в судовому порядку). Між ними на очах у журналістів зчинилась бійка, але тут оперативно зреагували працівники міліції.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.
Запоріжжя.

...скоєно зухвалий напад на банк: троє — в лікарні

Троє осіб поранено внаслідок розбійного нападу на відділення банку «Кредит Агриколь» у Донецьку. Як повідомили у відділі зв'язків із громадськістю ГУМВС України в області, злочин скоїли двоє невідомих у масках. За попередніми даними, із каси банку грабіжники забрали мільйон гривень. Очевидці розповідають, що непрохані відвідувачі влаштували стрілянину просто в операційній залі. Потерпілих доставлено до лікарень обласного центру.

Минулого тижня міліція рапортувала про розкриття по гарячих слідах розбійного нападу на відділення банку «Капітал» в обласному центрі. Щоправда, тоді обійшлося без жертв і постраждалих. Троє членів злочинної групи були затримані за дві з половиною години. За словами начальника міського управління міліції Юрія Сєднєва, такій оперативності посприяв посилений варіант несення служби, оголошений у зв'язку з погрозами теракту на території міста. Це дозволило задіяти в розкритті злочину вдвічі більшу кількість особового складу, ніж зазвичай.

Вл. інф.
Донецьк.

У дев'яти школах Луганщини, трьох вищих навчальних закладах, двох ПТУ, шести технікумах та одній гімназії правоохоронці зафіксували збут наркотиків і психотропних засобів. Результатом операції стали понад десяток кримінальних справ, *інформує наш власкор Алла АНТІПОВА*

Двом черкаським параолімпійцям, чемпіону світу з лижних гонок Григорію Вовчинському та чемпіонці Європи з волейболу Олександрі Терещук, призначено персональні стипендії Президента України, *повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО*

Страйк із запізненням

ПОЗИЦІЯ

Редакція газети «Сегодня» оголосила передстрайковий стан. У поширеній заяві таке дивне для багатьох рішення пояснюється «напруженою ситуацією», що склалася останніми місяцями в компанії «Сегодня мультимедиа». Начебто новий генеральний директор Олена Громницька проводить «лінію на згортання прийнятих раніше в компанії прозорих і цивілізованих правил гри», підміняючи їх «корупційними схемами публікацій замовних матеріалів» та впровадженням цензури. Автори заяви стверджують, що звичною практикою стало зняття за прямою вказівкою Громницької матеріалів про різних діячів. Натомість розміщуються як редакційні матеріали статті, котрі досі мали рекламний статус. Таким прикладом, уточнюється, є промова бізнесмена Дмитра Фірташа на з'їзді роботодавців.

Трудовий колектив редакції заявою не обмежився, а виклав опис «деструктивної діяльності Громницької» в дещо іншому жанрі — зверненні на ім'я акціонера газети Ріната Ахметова та відповідальним менеджерам «Систем Кепітал Менеджмент». Сигнал SOS нібито до високого адресата дійшов: пан Ахметов доручив провести розслідування. А це рятувати повсталу команду «Сегодня» відповідальні за виконання цього доручення не квапляться. Навпаки, представники СКМ оголосили нерадісний для колективу вердикт: розслідування перенесено на туманне завтра, яке навряд чи просвітлиться для головного редактора «Сегодня» Ігоря Гужви. Йому запропонували написати заяву про звільнення, вважають у редакції, з тієї простої причини, що наважилися потурбувати шановного акціонера і збунтуватися проти політики гендиректора. У разі незгоди з «добровільним» зреченням посади головного редактора, пригрозили Гужві, його звільнять за будь-якої «погоди» КЗпПУ...

Трудовий колектив «розцінює цей факт як початок розправи над редакцією за проявлену принципову позицію» і вимагає «відновити цивілізовані норми роботи компанії, гарантувати журналістам газети право доносити об'єктивну інформацію читачам, припинити цензуру». Інакше передстрайковий стан завершиться страйком.

Конфлікт в «Сегодня» з дивовижною блискавичністю із внутрішньої справи колективу перетворився майже на тему №1 у новинах. Журналістський рух «Стоп цензурі!» навіть закликав Комітет Верховної Ради з питань свободи слова провести слухання щодо ситуації в медіакомпанії, а також звернувся до прес-секретаря Президента Дарії Чепак як співголови міжвідомчої комісії з питань свободи слова з пропозицією провести позачергове засідання з тим самим порядком денним. Борців з цензурою стривожила криза в «одній з наймасовіших газет України» і «поява зовнішнього цензора». Рух засуджує практику замовних матеріалів та інформаційного супроводу певних політиків і закликає колектив «Сегодня» ініціювати укладання договору із власниками про редакційну політику, що покликана гарантувати дотримання стандартів журналістики у виданні.

Очевидно, поширюючи заяву, колеги сподівалися на цехову солідарність. Але в автора цих рядків виникає запитання: а до чого тут пані Громницька? Припустимо, вона щось «згортає» і «підміняє», як це вже робила на попередній роботі, але що в даному разі вимагають відновлювати? Яку об'єктивність і цивілізовані норми? В чому вони полягали раніше? У відвертому провладному крені, яким відзначалася редакційна політика ще до появи нового гендиректора, у недостовірності багатьох публікацій і недобросовісній рекламі, на що звертали увагу і читачі, і громадські організації? Чи, може, у хворобливій українофобії статейок Олеся Бузини або «аналітики» від Олександра Чаленка? Якщо це стандарт журналістської етики, то істеричний луганський випробовувач міцності телекамер власною головою Роман Ландик претендує на звання друга вільної преси...

А з вимог припинити цензуру взагалі визирає «ангел» з величезними ріжками. На її присутність досі начебто не зважали. Ні головний редактор, сваволія якого з матеріалами, кажуть, пропорційне плинності кадрів, ні журналісти, які з цим мирилися. Чомусь рух «Стоп цензурі!» не смикав за дзвони, коли ситуацію саме «із внутрішнім цензором» були змушені винести на люди тепер уже колишні співробітники «Сегодня». Як нинішня «жертва» замовних матеріалів «згортала» написане підлеглими до власного «стандарту», тоді мало кого надихнуло на заяви-протести. А жаль... Згадаймо хоча б про скандал довкола Чаленка. В ефірі програми «Велика політика з Євгеном Кисельовим» журналіст зопалу видав «військову таємницю» редакції: сказав, що власником «Сегодня» є Рінат Ахметов. І за це «святотатство» Гужва хотів вигнати «балакуна» з роботи. Таких, між іншим, з простої причини: «Читачі про це не знали, і тепер дехто з них перестане їй довіряти» (!?). Хіба ці слова головного редактора не засвідчують «принциповість» газети і професійну цноту колективу? Як на мене, менеджери СКМ уже тоді мали б замислитися над кадровою перестановкою...

Примус до страйку — річ неприємна. Та, схоже, «Сегодня» забули, що привід до нього вони мали і вчора. Пізно сполошилися і в «Стоп цензурі!»...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Страшний кляп, обмазаний медом

Двом найстарішим газетам Одеської області «Юг» і «Чорноморські новини» загрожує виселення «з речами на вулицю»

Редактори газет — Ольга Кологрева та Іван Мельник заявили, «що робиться чергова спроба знищити дві газети, які мають сміливість критикувати бездарну всезагребущу владу. А також про спробу заволодіти державним майном, переданим на законних підставах у 1992 році на баланс редакцій».

1 грудня, буквально за кілька хвилин до закінчення робочого дня, нарочний приніс до редакцій листи, в яких, зокрема, було сказано: «У термін до 15 грудня 2011 року подати заступникові директора ООКП «Видавництво «Чорномор'я» Мунтяну Б. Й. (каб. №315) заяву і пакет правовстановлюючих документів для укладання договору оренди нежитлових приміщень». А закінчується лист-«пропозиція» такими словами: «У разі невиконання наших пропозицій нами буде вжито встановлених законодавством України заходів щодо виселення вас...».

Історія повторюється. Це вже не перша спроба відібрати редакційні приміщення, але погроза виселення пролунала вперше, і цю погрозу трудові колективи двох найстаріших газет півдня України розцінюють не інакше, як перешкоджання професійній діяльності, тиск на ЗМІ та намір незаконно заволодіти майном, що передано на баланс «Чорноморських новин» і «Юга» державою.

Коротко нагадаю передісторію нинішньої ситуації. 2007 року приміщення видавництва «Чорномор'я», очевидно, викликали у декого підвищений інтерес. Оскільки значна частина площ редакційного корпусу перебуває на балансі трьох редакцій — «Вечерней Одессы», «Чорноморських новин» і «Юга», з керівництвом газет почалися «переговори», мовляв, віддайте, передайте, поділіться. Оскільки всі ці «пропозиції» аж ніяк не вписувалися в рамки законодавства, редакції їх відхилили.

Підтвердив законність перебування спірних приміщень на балансах редакцій і Господарський суд Одеської області. Його відповідне рішення набрало чинності 23 березня 2008 року і є обов'язковим для виконання на всій території України.

Редактори газет Ольга Кологрева та Іван Мельник заявили, що «всупереч цьому вердикту видавництво «Чорномор'я» знову береться стверджувати, що саме воно має право розпоряджатися приміщеннями, які займають редакції. І не просто, як бачимо, стверджувати. Цього разу комунальне підприємство вдалося до погроз про виселення. У такій ситуації єдиним шансом захистити наші редакції від можливих рейдерських зазіхань, захистити інтереси держави, що є власником приміщень, на які так вперто претендує комунальне підприємство (або той «хтось», хто стоїть за цим тиском на колективи «Чорноморських новин» і «Юга»), ми змушені звернутися до суду з позовом про усунення перешкод у володінні службовими приміщеннями.

Крім уже сказаного, хочемо також нагадати тим, хто стоїть за цією спробою знищити такі нелюбимі владою газети, що 20 травня 2010 року Верховна Рада України прийняла закон №2274-VI «Про посилення захисту майна редакцій засобів масової інформації, видавництв, книгарень, підприємств книгорозповсюдження, творчих спілок», яким установлена пряма заборона будь-якого відчуження (у тому числі укладання будь-яких цивільно-правових актів, що передбачають перехід права власності або користування до інших юридичних і фізичних осіб) приміщень, у яких перебувають засоби масової інформації. Відповідно, вимога, або, як написано в листі, «пропозиція», комунального підприємства «Видавництво «Чорномор'я» є прямим порушенням норм цього закону».

На найвищому державному рівні, з вуст керівництва Одеської області постійно тільки й чути, як вільно та безперешкодно живуть ЗМІ в Україні, і на Одещині зокрема. А тим часом двом газетам, які є важливою тридцятимільйонною складовою історії півдня України («Чорноморським новинам» наступного року виповниться дев'яносто п'ять років, «Югу» — сімдесят чотири), погрожують виселенням із приміщень.

Кляп, обмазаний медом — а саме така ціна, призначена двом найстарішим газетам Одеської області за лояльність у висвітленні подій у регіоні, за висвітлення невтомної діяльності місцевої влади. Але кляп, обмазаний медом, страшний не тільки для двох популярних і авторитетних газет, а й для всіх ЗМІ.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

СПОРТ

Лише для збірної та «Динамо»

Позавчора відбулося підписання контракту про співробітництво на найближчі п'ять років між ФК «Динамо» (Київ) і столичним НСК «Олімпійський». Історична для найтитулованішого українського клубу подія відбувалася у конференц-залі стадіону в присутності відомих майстрів минулих років: Олега Базилевича, Віталія Хмельницького, Євгена Рудакова, Володимира Трошкіна, Володимира Мунтяна, Леоніда Буряка, Володимира Онищенка, Володимира Лозинського, Олександра Заварова, Олексія Михайличенка, Сергія Журавльова, Сергія Федорова, Юрія Дмитрулина, а також нинішніх гравців команди — Олександра Шовковського й Олега Гусєва.

Документ підписали перший віце-президент ФК «Динамо» (Київ) Віталій Сівков і виконувач обов'язків директора НСК «Олімпійський» Андрій Гертц.

А перед цим президент «Динамо» Ігор Суркіс і генеральний директор концерну «Укрспортарена» Володимир Генінсон вийшли на футбольне поле. Либонь, ще раз коротенько обговорили деталі угоди. І після цього разом із запрошеними і журналістами попрямували до конференц-зали.

Відкрив церемонію **Ігор Суркіс:**

— Це справді історична подія не тільки для «Динамо», а й для міста Києва та всієї України. Мені хотілося б сказати слова подяки будівельникам, котрі відтворили цю арену, на якій «Динамо» писало свою славну історію, здобувало всі свої кубки й медалі. Ми домовилися з керівництвом стадіону, що це буде наш спільний проект. Постараємося, щоб на плечі держави лягло якомога менше навантаження.

Володимир Генінсон:

— Ласкаво просимо на НСК «Олімпійський»! Ми вели тривалі переговори і таки знайшли спільну мову. Будемо разом експлуатувати цю арену. Спробуємо залучити нових людей, які охоче ходитимуть на стадіон. Цінова політика, яку ми разом розробимо, буде розрахована на залучення якнайбільшої кількості глядачів.

Олександр Заваров:

— На цьому стадіоні я грав практично вісім років. Він приносив мені тільки удачу. Сподіваюся, що на новій арені наша команда гратиме ще краще. Хочу звернутися до вболівальників, щоб вони приходили сюди й підтримували динамівців.

Олександр Шовковський:

— Чимало славних сторінок було написано тут. Ми їх знаємо і пам'ятаємо. Дуже приємно, що відтепер свої домашні матчі ми знову гратимемо на цьому стадіоні, котрий є гордістю всієї України. З великою відповідальністю виходитимемо на кожний двобій, щоб віддячити вболівальникам. Адже без них стадіон не буде таким живим, яким ми його знали раніше.

Олег Гусєв:

— Тут я провів чимало зустрічей, але окрім Кубка України нічого не вигравав. У присутності президента обіцяю, що ми докладемо всіх зусиль, щоб виправити цю ситуацію...

P. S. *Упродовж п'яти років на головній спортивній арені країни гратимуть виключно національна збірна і «Динамо» (Київ). А на стадіоні ім. Валерія Лобановського виступатиме дубль, «Динамо-2» і, якщо забажає, «Арсенал».*

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: на арені НСК «Олімпійський» Володимир Генінсон (ліворуч) та Ігор Суркіс.
Фото Володимира ГОНТАРА (УНІАН).

ТУРНІРНА ХРОНІКА

Хокей. Донецьк. Чемпіонат світу (U-20). Дивізіон II. Група А. 1-й тур. 12 грудня. Іспанія — Нідерланди. 5:0 (2:0, 1:0, 2:0). Угорщина — Литва. 2:1 Б (1:0, 0:0, 0:1, 0:0, 1:0). Україна — Корея. 3:2 Б (0:1, 0:0, 2:1, 0:0, 1:0). Стартовий поєдинок нашої збірної показав, яка велика різниця між турнірними зустрічами і контрольними. Адже напередодні старту чемпіонату українські хокеїсти легко виграли у корейців 5:0.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Кривбас-баскет» (Кривий Ріг) — «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ). 88:73 (15:12, 31:18, 24:24, 18:19). «Галичина» (Львів) — «Будівельник» (Київ). 65:85 (17:20, 16:21, 15:23, 17:21). «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Миколаїв». 81:72 (13:23, 17:12, 29:16, 22:21).

Реформа передбачає поетапне зростання зарплати

Учора Президент України Віктор Янукович привітав суддів із професійним святом, яке вони відзначатимуть 15 грудня.

Глава держави звернув увагу на ключову роль, яку відіграє судова гілка влади у забезпеченні прав і свобод громадянина. «Ваша щоденна праця спрямована на утвердження верховенства права в суспільстві, забезпечує громадянам захист їх прав та інтересів, несе віру у справедливість правосуддя та сприяє побудові України як правової держави», — сказав Президент на урочистому засіданні з нагоди Дня працівників суду, що відбулося у приміщенні Верховного Суду України.

Віктор Янукович наголосив: наш євроінтеграційний курс висуває високі вимоги до вітчизняного правосуддя — йдеться насамперед про утвердження принципів верховенства загальнолюдських цінностей, прав і свобод громадян.

Досягнення цієї мети залежить значною мірою від єдності судової практики, зазначив Президент. За його словами, йдеться про відсутність неузгодженостей між рішеннями судів у застосуванні однієї й тієї ж норми права тощо.

«Значна роль у подоланні цього негативного явища покладається на Верховний Суд України, судді якого є найбільш кваліфікованими представниками суддівської спільноти», — зауважив глава держави. Він висловив переконання, що надане ВСУ право ухвалювати нові рішення, а також обов'язок всіх судів загальної юрисдикції враховувати його висновки під час вирішення аналогічних справ сприятимуть утвердженню єдиної судової практики.

Президент, **як повідомляє його прес-служба,** водночас визнав, що суттєву роль у стабільній та ефективній роботі представників Феміди відіграє їхнє матеріально-технічне забезпечення та соціальна захищеність суддів. Він нагадав, що судова реформа передбачає поетапне зростання зарплати, у проекті Держбюджету-2012 для потреб судів передбачено у півтора раза більше коштів, ніж цього року.

Крім того глава держави наголосив, що ухвалення нового Кримінально-процесуального кодексу України має стати черговим кроком у запровадженні якісно нової системи правових засобів захисту людини, суспільства і держави від кримінальних правопорушень, а також в удосконаленні процедури кримінального судочинства.

На думку Президента, на утвердження стандартів гуманізму у сфері застосування кримінальних покарань — зменшення кількості випадків застосування запобіжного заходу у вигляді утримання під вартою тощо — спрямований також закон щодо гуманізації відповідальності за правопорушення у сфері господарської діяльності.

«Усвідомлюючи той факт, що гарантування прав та свобод людини залежить не лише від суду, мною у листопаді 2011 року створено робочу групу з питань реформування адвокатури та прокуратури», — нагадав Віктор Янукович. За його словами, метою її утворення є кардинальне оновлення законодавчого регулювання діяльності прокуратури й адвокатури на засадах гарантування додержання конституційних прав громадян і впровадження загальновизнаних міжнародних демократичних стандартів у цій сфері.

Голова Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя Сергій Ківалов, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Ніна Карпачова, голова Конституційного Суду України Анатолій Головін.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

ЦИТАТА

Віктор ЯНУКОВИЧ:

«Пріоритетність зазначеної реформи полягає також і в зобов'язаннях нашої держави перед Радою Європи, яка неодноразово закликала українську владу до її проведення».

Аудіозапис засідання обов'язковий, якщо є кого записувати

Учора Конституційний Суд (КС) оприлюднив прийняте рішення про особливості фіксування судового процесу технічними засобами.

До суду звернулася приватна фірма з проханням розтлумачити положення статті 129 Конституції, відповідно до якої однією із засад судочинства є гласність судового процесу та його повне фіксування технічними засобами.

Одночасно до КС надійшло конституційне подання за підписом 54 народних депутатів, які просили визнати неконституційними норми законодавства, що дозволяють не здійснювати аудіозапис судового процесу, якщо жоден з учасників процесу не з'явився. Зокрема, такі положення містяться в частині шостій статті 12, частині першій статті 41 Кодексу адміністративного судочинства, частині другій статті 197 Цивільного процесуального кодексу, а також в частині восьмій статті 81[1] Господарського процесуального кодексу.

8 грудня цього року КС визнав ці норми такими, що відповідають Конституції та постановив: суди зобов'язані фіксувати судовий розгляд. Утім, якщо жоден з учасників процесу не з'явився, цього робити не потрібно.

Ярослав **ГРУЩИНСЬКИЙ.**

Тимошенко не може чи не хоче прийти до суду?

Учора Апеляційний суд Києва розпочав розгляд по суті скарги екс-прем'єра Юлії Тимошенко на вирок суду першої інстанції у газовій справі, за якою її засуджено до семи років позбавлення волі. У процесі брали участь колегія суддів у складі Олени Сітайло, Ольги Юрдиги і Тетяни Фрич, п'ятеро захисників Ю. Тимошенко, серед яких і її донька Євгенія, і троє прокурорів, які представляють сторону державного обвинувачення. Сама екс-прем'єр до суду не прийшла, посилаючись на погане самопочуття. Народні депутати із фракції «БЮТ-«Батьківщина» пройшли до зали суду, а журналісти стежили за судовим засіданням із конференц-зали.

У захисту Ю. Тимошенко виникли сумніви у неупередженості суддів. Захисник Сергій Власенко заявив, що, за його інформацією, суддя Тетяна Фрич є дружиною співробітника Генеральної прокуратури. Однак клопотання було відхилено — судді не знайшли підстав для свого відводу, у тому числі й через родинні зв'язки.

Суддя зачитала і відповідну заяву експрем'єра з проханням не розглядати без неї апеляцію через неможливість ходити. Захист наполягав перенести розгляд апеляції по суті до стабілізації стану здоров'я підсудної. Натомість прокурори вимагали викликати її до зали суду, оскільки, за офіційними довідками, стан її здоров'я дозволяє це зробити. Комісія Міністерства охорони здоров'я заявила про відсутність протипоказань у екс-прем'єра для участі у слідчих діях та судових засіданнях і порадила Ю. Тимошенко... більше рухатися.

«Згідно з висновком фахівців МОЗ України, нейрохірургічного лікування у наявний час не показано та рекомендовано поступове розширення рухового режиму. Протипоказань щодо участі Ю. Тимошенко у слідчих діях та судових засіданнях комісія також не виявила», — йдеться у повідомленні Державної пенітенціарної служби України. Зрештою суд переніс розгляд апеляції на 14 грудня, постановивши доставити на нього Ю. Тимошенко.

Захист експрем'єра також оскаржив постанову Шевченківського районного суду Києва щодо застосування повторного арешту в рамках поновленої кримінальної справи щодо діяльності корпорації «Єдині енергетичні системи України», яку було ухвалено під час виїзного засідання у Лук'янівському СІЗО. Про це повідомив журналістам у суді адвокат Ю. Тимошенко Юрій Сухов. Апеляційний суд Києва призначив розгляд цієї скарги на 16 грудня.

Анна **ШЕВЧЕНКО.**

В Івано-Франківську — нова митрополія УГКЦ

Учора в Катедральному соборі Святого Воскресіння було зачитано декрет проголошення Івано-Франківської митрополії УГКЦ та здійснено чин поставлення митрополита, яким став єпископ Івано-Франківський преосвященний кир Володимир (Війтишин). Звершив урочисту архієрейську літургію глава Української Греко-Католицької Церкви блаженніший Святослав (Шевчук) у співслужінні усього єпископату УГКЦ.

29 листопада проголошення нової митрополії УГКЦ відбулося у Львові. 22 грудня це станеться в Тернополі.

— Сьогодні в Україні діє єдина Києво-Галицька митрополія з центром у Києві. Такою структурою наша митрополія віддзеркалює той стан церкви, який у нас був за часів Київської Русі, — наголосив глава УГКЦ блаженніший Святослав. — Був єдиний митрополит, де-факто глава помісної церкви, який мав, відповідно, владу над єпископами своєї території. Очевидно, що більш як за тисячу років наша церква розвинулася, зокрема і в Україні. Сьогодні такий природний стан розвитку церковної структури потребує вдосконалення. Щоб краще надавати душпастирську опіку нашим вірним, рішенням Синоду Єпископів УГКЦ і з благословення Апостольської Столиці ми й створили три нові митрополії.

Загалом відтепер в УГКЦ їх буде сім. Крім новостворених, ще однією митрополією УГКЦ в Україні є Києво-Галицька, яку очолює сам блаженніший Святослав. До її складу входять Київська архієпархія, Донецько-Харківський, Одесько-Кримський та Луцький екзархати. Крім того, до УГКЦ належать Перемишльсько-Варшавська митрополія у Польщі, Філадельфійська митрополія у США та Вінніпезька митрополія в Канаді.

Дарина **НАЗАРЧУК.**
Івано-Франківськ.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...водій загинув під своїм же КрАЗом...

Нещасний випадок забрав життя людини в селі Мачухи. Як повідомили в ГУ МНС у Полтавській області, на початку робочого дня 43-річний водій автомобіля КрАЗ із Машівської райшляхдільниці ремонтував систему підйому кузова своєї вантажівки на території асфальтного заводу. Однак, почавши огляд, він не впевнився, чи зафіксовано кузов у безпечному положенні, тож у процесі роботи той раптово опустився... Водій загинув на місці. Прокуратура та міліція вивчають усі обставини цього трагічного випадку.

...Щорічно за результатами перевірок на підприємствах та в установах області виявляється понад 45 тисяч порушень вимог законодавства з охорони праці. І хоча загальний рівень травматизму на виробництві порівняно з відповідним періодом минулого року в області дещо знизився, однак смертність при цьому збільшилася. Так, цьогоріч на робочих місцях загинуло вже більш як 20 осіб. Найчастіше такі випадки трапляються на транспорті та в будівництві.

Віталій **СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**
Полтавська область.

...новий арештний дім... уже застарів

Відтепер херсонці, заарештовані судами за підозрою у скоєнні тих чи інших злочинів, «сидітимуть» значно комфортніше. Раніше їх утримували у слідчому ізоляторі, де в камерах часто-густо перебувало по 18 чоловік, й адміністрації СІЗО іноді було важко проконтролювати, що відбувається в такій великій «хаті». Тому обласне управління Державної пенітенціарної служби України не пошкодувало зусиль і коштів, щоб створити окремий арештний дім при Дар'ївській виправній колонії №10, що у приміському Білозерському районі Херсонщини. Тут є п'ять щойно відремонтованих камер, розрахованих не більш як на вісім осіб, та й із зручностями також усе гаразд.

Прокурорська перевірка підтвердила: умови утримання людей, які до винесення вироку не можуть вважатися злочинцями, повністю відповідають чинним нормам та європейським вимогам. Хоча херсонські правозахисники кажуть, що існування арештних домів в Україні, швидше, схоже на вчорашній день, аніж на крок до пенітенціарного прогресу. У розвинених країнах суди частіше практикують не відправлення підозрюваних у заґратовані камери, а обирають такий запобіжний захід, як домашній арешт, просто забороняючи їм виходити із житла на конкретний час. Водночас пересування порушника закону контролюються за допомогою спеціального електронного браслета, що надсилає сигнал на центральний пульт. Коштує така система зазвичай недешево, але утримання окремого приміщення для в'язнів, їх охорона, годування та перевезення у спецтранспорті вартують платникам податків набагато дорожче.

Сергій **ЯНОВСЬКИЙ.**

...«піротехнік» розбирав міни у квартирі багатоповерхівки

Луганські правоохоронці затримали жителя міста, який у власній квартирі влаштував виробництво з розукомплектовування боєприпасів часів Великої Вітчизняної війни. В пошуку стрілецької зброї, мін, гранат, снарядів, предметів солдатської амуніції громадянин протягом кількох років проводив розкопки на території області. Зі знайденого луганчанин «видобував» вибухову речовину, а з корпусів робив макети, які продавав колекціонерам через Інтернет. Вибухонебезпечні знахідки він тримав у звичайній квартирі в багатоповерхівці.

Органами внутрішніх справ вирішується питання про порушення кримінальної справи за ст. 263 (незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами) Кримінального кодексу України.

Алла **АНТІПОВА.**
Луганськ.

Більшість економічних злочинів в Україні чинять представники вищої і середньої керівної ланки (по 40%), свідчать результати Всесвітнього огляду економічних злочинів за 2011 рік, підготовленого PWC. Для порівняння: у світі 60% внутрішніх злочинів чинить керівництво середньої ланки і рядові співробітники, *повідомляє «Інтерфакс–Україна»*

Василь ОНОПЕНКО, термін повноважень якого на посаді Голови Верховного Суду завершився 29 вересня, планує підтримати кандидатуру Петра ПИЛИПЧУКА на посаду Голови ВСУ, а сам не балотуватиметься *(УНІАН)*

Друге життя Пересопниці

ДУХОВНІ ДЖЕРЕЛА

Ще донедавна про село Пересопницю Рівненського району, що усього за кілька десятків кілометрів від обласного центру, згадували здебільшого лише як про батьківщину Пересопницького Євангелія, на якому присягають президенти незалежної України. Про це нагадував і скромний пам'ятник, встановлений у селі.

Але наприкінці серпня, коли на державному рівні відзначалось 450-річчя української першокниги, в Пересопниці було побудовано культурно-археологічний центр «Пересопниця», відтак село набуло іншого статусу — туристичного. Тут уже побувало більш як тридцять тисяч туристів не лише з Рівненщини, а й з інших областей України.

...Недільного ранку на вулицях Пересопниці малолюдно: життя вирує хіба що біля місцевих храмів та культурно-археологічного центру. На зупинці коло центру чимало автомобілів з номерами різних регіонів — люди приїхали цілими сім'ями у вихідний, щоб більше дізнатись про історію створення Пересопницького Євангелія. На першому поверсі музею — експозиція «Історія Пересопниці від найдавніших часів до середини XIII століття», на другому — «Історія Першокниги», а також рукопис літературного перекладу Пересопницького Євангелія. До речі, Пересопниця — улюблене місце для археологів (у них — сорок гектарів для досліджень), бо вона періодично радує їх знахідками. Тільки за час будівництва культурно-археологічного центру тут знайдено чимало унікальних артефактів, серед яких — натільні іконки XII століття, частина давньоруської булави XII—XIII століть. Всі вони — на стелажах для огляду туристів.

Подовгу затримуються туристи і біля макету княжого міста X—XII століть, яким була Пересопниця у ті часи: тут далекого 1150 року тодішні князі навіть уклали мир для Північної та Південної Русі. А потім туристи прямують до садиби княжого воїна XII століття, щоб подивитись на те, як він жив. Тут в обладунках княжих воїнів «господарюють» одинадцятикласники із сусіднього з Пересопницею села Іскра Андрій Ковальчук і Богдан Ковтунович.

— Я дуже захоплююся історією, — каже Андрій Ковальчук. — Особливо мені цікава історія місць, де я народився. Тож із задоволенням зустрічаю туристів, разом зі своїм однокласником демонструємо їм обійстя княжого воїна, вчимо стріляти з луків, відтворюємо «бої» з мечами... Люблю спостерігати і за роботою археологів, які працюють тут в теплі пори року. А взагалі, мрію стати студентом історичного факультету.

У садибу саме навідалась сім'я Катерини та Андрія Глоді з Рівного, тож юнаки відволіклись, щоб показати їм садибу воїна.

— Цей вихідний ми вирішили провести в цьому святому для всіх українців місці, — каже Катерина Глодя. — Наш старший син Тарас цікавиться історією, бачте, як уважно розглядає шолом воїна. Хоче спробувати постріляти з лука. А маленький Андрійко, хоч тільки три рочки має, але за всім тут спостерігає з цікавістю.

При культурно-археологічному комплексі діє школа історичної реконструкції «Князь Мстислав Німий», де юнаки, переважно з місцевих, вчаться ковальству, фехтувати на шаблях, метати бойову сокиру. Створили тут і ансамбль духовної пісні, який вже почав готуватись до Різдва, щоб на свята зустрічати туристів вишуканими колядками. У Пересопниці невдовзі прийматимуть учасників традиційного слов'янського фольклорного фестивалю «Коляда»...

Одне слово, Пересопниця робить серйозну заявку на те, щоб стати одним із туристичних центрів Рівненщини. Більше можливостей для розвитку туризму у колективу культурно-археологічного центру «Пересопниця» з'явиться після того, як він стане самостійною юридичною одиницею, рішення про це мають розглянути на наступній сесії Рівненської обласної ради наприкінці грудня. А поки що це відділ Рівненського обласного краєзнавчого музею.

— Реалізація проекту «Пересопниця» додала ще один туристичний маршрут, який буде цікавим для любителів історії, української культури і побуту, дала змогу місцевим мешканцям долучитися до розвитку туризму, — каже голова Рівненської ОДА Василь Берташ. — Не менш важливо, що Пересопниця отримала можливість позбутися статусу «неперспективного села», де є лише одна багатодітна сім'я. Адже до нього побудовані хороші дороги, підвели природний газ, як іще до шести сусідніх сіл, зробили вуличне освітлення.

Музей культурно-археологічного комплексу «Пересопниця» в однойменному селі Рівненського району.

Старовинний шолом зацікавив рівненського школяра Тараса Глодю.

У залах музею — біля макету княжого града X—XII століття та біля вітрини з натільними іконками XII ст.

Поля в порядку — люди в достатку

— За такими великотоварними підприємствами, як «Агро-Експрес-Сервіс», майбутнє, — вважає перший заступник голови Рівненської ОДА Анатолій Юхименко. — Тут висока культура ведення землеробства, виробництва, праці, сучасна сільськогосподарська техніка. Відтак підприємство домоглося високої рентабельності в рослинництві, а тепер взялося зробити таким і тваринництво. У Радивилівському районі вже почали успішно втілювати амбітний проект щодо розвитку молочного скотарства.

Генеральний директор приватного підприємства «Агро-Експрес-Сервіс» Сергій Костючко.

— Підприємство дає роботу півтисячі працівникам, сплачує податки до бюджету, а також чітко виконує зобов'язання перед селянами, які довірили йому свої паї, взяло на себе низку меценатських і благодійних проектів, — продовжує А. Юхименко. — Тож ми зацікавлені у тому, щоб «Агро-Експрес-Сервіс» й надалі розвивався та економічно міцнів, як і зацікавлені у цьому сусідні Волинська і Тернопільська області, на території яких розміщені виробничі підрозділи цього підприємства. Не сумніваюсь, що так воно і буде, бо генеральний директор «Агро-Експрес-Сервісу» Сергій Костючко вміє організувати виробничий процес, згуртувати колектив.

Привітати своїх українських колег з успішним завершенням хліборобського року приїхав член Ради Республіки білоруського парламенту, доктор економічних наук, член-кореспондент НАН Білорусі, керівник сільгоспкооперативу «Остромечево», що у Брестському районі, Олексій Скакун.

Високо оцінює виробничий та кадровий потенціал «Агро-Експрес-Сервісу» і народний депутат України Віктор Матчук, який відстежував становлення підприємства і добре обізнаний з досягненнями цього працьовитого колективу.

Загалом підсумки нинішнього сільськогосподарського року, які агроекспресівці зазвичай підбивають по закінченні комплексу осінніх польових робіт, доволі оптимістичні. Цього посушливого року вони зібрали з гектара в середньому по 51 центнеру пшениці, більш як по 400 центнерів цукрових буряків, по 25 — ріпаку, а на окремих площах і по 33... Заклали основу і врожаю майбутнього року. Тож підготують до весняно-польових робіт техніку і — у відпустки.

— Я задоволений роботою колективу, тож сьогодні усі заслужили на хороший концерт і відпочинок, — каже генеральний директор Сергій Костючко. — Весь колектив отримає тринадцяту зарплату. А ті, хто особливо відзначився під час сільськогосподарського року (таких вісімдесят осіб), ще й отримають путівки на санаторно-курортне лікування. Не забули вшанувати і наших ветеранів — їх у нас близько п'ятдесяти, усім вручимо грошові премії. Не залишилися в накладі і орендодавці, які отримали гідну орендну плату і у натуральній — 1200 кілограмів пшениці, і у грошовій формі, виходячи з ринкової вартості збіжжя.

Якщо у працівників, зайнятих у рослинництві, наступають тимчасові «канікули», то на молочних комплексах у селах Башарівка Радивилівського та Війниця Млинівського районів, де «Агро-Експрес-Сервіс» почав відроджувати молочне скотарство, — саме напруження, бо починають розтелюватися племінні телиці, привезені з-за кордону.

— Це тільки перша партія високопродуктивних телиць, — каже заступник генерального директора Василь Муха. — У новому році завозитимемо ще худобу. Тож сподіваємось, що Верховна Рада України проголосує за внесений до парламенту законопроект про звільнення сільгоспвиробників від сплати податку на додану вартість за ввезені з-за кордону нетелі ВРХ для поповнення племінного стада. Це була б відчутна підтримка для селян.

Сторінку підготувала Олександра ЮРКОВА

СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

Про євроінтеграцію поговорили тепло та невимушено

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Генеральний прокурор запевнив гостя, що прокуратура працює в цілковитій відповідності із чинним законодавством України й чітко в рамках своїх повноважень.

Наприкінці розмови пан Фюле звернувся із проханням до Віктора Пшонки посприяти в одержанні дозволу на зустріч із Юлією Тимошенко у приміщенні слідчого ізолятора. За дорученням Генерального прокурора слідчий у справі звернувся із клопотанням до Державної пенітенціарної служби, і після оформлення необхідних документів такий дозвіл адміністрація СІЗО надала.

У ГПУ також підкреслюють, що «зустріч, що відбулася в теплій і невимушеній атмосфері, засвідчила готовність сторін до ведення відвертого діалогу».

Пізно ввечері Штефан Фюле таки відвідав у Лук'янівському СІЗО в Києві експрем'єра України Юлію Тимошенко, передає агентство Інтерфакс із посиланням на український телеканал «1+1». За даними телеканалу, Фюле пробув у СІЗО лише півгодини й жодних коментарів із цього приводу не давав.

Однак прес-служба єврокомісара поширила повідомлення про те, що експрем'єр закликала пана Фюле до якнайшвидшого укладення Угоди про асоціацію Україна-ЄС.

У свою чергу, єврокомісар запевнив її в тому, що ЄС уважно стежитиме за розвитком її справ і наполягатиме на гарантуванні її права на справедливу апеляцію.

Зокрема, у повідомленні зазначається, що у Штефана Фюле «була можливість провести приватну розмову з Ю. Тимошенко, поговорити про стан її здоров'я й та про розвиток її справ». «Я поінформував її про стурбованість із боку Європейського Союзу цим процесом і запевнив, що ми продовжимо уважно стежити за розглядом ходу її апеляції за необхідності забезпечити захист її права в чесному судовому процесі», — відзначається в повідомленні.

У прес-службі Фюле стверджують, що сторони обговорили перспективу довгострокової політичної асоціації Україна—ЄС, для якої «життєво важливий й необхідний широкий консенсус серед українців».

Крім того, Ю. Тимошенко закликала європейського комісара «до якнайшвидшого укладення Угоди про асоціацію».

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Без подарунків від «Газпрому»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нагадаємо: в центральному офісі ВАТ «Газпром» у Москві 12 грудня відбулася робоча зустріч Юрія Бойка та Олексія Міллера. На зустрічі обговорювалися питання поточного й перспективного співробітництва, однак про жодні конкретні результати зустрічі не повідомлялося.

Нагадаємо: Київ вважає, що ціну на російський газ завищено, й веде з Москвою переговори про її зниження. У четвертому кварталі Україна платить близько 400 доларів за одну тисячу кубометрів. Раніше О. Міллер заявляв, що домовленості в газовій сфері між Україною й Росією мають бути досягнуті до кінця 2011 року. Президент України Віктор Янукович раніше також повідомляв, що Україна і Росія повинні домовитися про ціну на газ до кінця нинішнього року. При цьому він зазначав, що підписані в 2009 році газові угоди є «кабальними» для України.

«Голос України» писав про те, що Україна схиляється до створення двостороннього консорціуму із РФ, хоча раніше Україна переконувала РФ і ЄС у необхідності створення тристоронннього (Україна, Росія і ЄС) консорціуму з управління українською газотранспортною системою (ГТС). За словами Прем'єр-міністра України Миколи Азарова, це підвищить надійність транзиту енергоресурсів до Європи.

Господарем Кремля стане мільярдер?

У президентській кампанії в Росії, що почала набирати обороти, виникла інтрига. Двометрового зросту мільярдер, власник «заводів, газет, пароплавів» Михайло Прохоров повідомив, що балотуватиметься у президенти країни. «Загартованому політичному бійцю» світить третє місце, відразу ж після Володимира Путіна та Геннадія Зюганова.

Особистість Михайла Прохорова в Росії дуже відома й навіть скандальна. У публічній політиці він «прищавий юнак», але в бізнесі — всеросійський олігарх. Він третій у списку російського «Forbes», власник гігантського інвестфонду «ОНЕКСИМ», акціонер компанії «Русал», власник медіахолдингу РБК.

З його ім'ям пов'язаний не один скандал. Зокрема, якось він посадив у свій літак цілий загін дівчат і відвіз їх до Франції, на гірський курорт Куршавель. Після чого був заарештований місцевою поліцією за непристойну поведінку та організацію «вечірки», несумісної з духом і буквою французького законодавства...

Однак політична слава до нього прийшла, коли пан Прохоров вирішив очолити партію «Правое дело» і піти на вибори до Державної Думи. Кремль «підставив ніжку», політичні рейдери украли у Прохорова партію, а самого зневажили на всю Росію. Мало того, «сірий кардинал» Кремля Владислав Сурков став його особистим ворогом.

І от настав другий акт «марлезонського балету». Михайло Прохоров зібрав журналістів і на прес-конференції заявив, що «прийняв найважче для себе рішення — йду в президенти Російської Федерації!».

Російський ліберальний політичний клас у захваті. Правий фланг у політиці ніким не представлений і чекає свого російського Вацлава Гавела. Навіть екс-міністр фінансів Олексій Кудрін заявив, що ввійде до команди Прохорова, бо мільярдер його друг і «загартований політичний боєць».

Михайло Прохоров уже пообіцяв, що його виборча риторика складатиметься із критики лише на десять відсотків, інші 90% будуть присвячені ідеям реформування Росії.

Певна річ, уся Москва заінтригована. «Михайло Прохоров — кандидат у президенти» — це самодіяльність олігарха, його примхи та хвороба багатих, що називається «нудно жити», або самий, що б там не було «кремлівський проект», спрямований на «гальмування» протестних настроїв у суспільстві?

Надто дуже налякала путінську владу груднева «маївка на Болотній площі», яку, як вважає поліція, відвідали 100 000 осіб, із загостреним почуттям гідності громадян Росії.

На ініціативу Михайла Прохорова відгукнувся Геннадій Зюганов словами: «Мрияти не шкідливо!». А праві політики Росії переконані, що Прохоров «відбере голоси у Путіна» і буде впливовим актором політичного життя країни.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

У Катманду, столиці Непалу, уже вп'яте провели фестиваль культури своїх сусідів — Китайської Народної Республіки.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

Наші відходи перероблятимуть австрійці

Влада Севастополя хоче довірити очищення міських територій від твердих побутових відходів (ТПВ) великій австрійській компанії. «Сьогодні в Севастополі питаннями вивезення, сортування, переробки та складування сміття займаються кілька компаній і підприємств, яким потрібний прибуток на кожній ділянці процесу, і це відображається на собівартості, — пояснив заступник голови міськдержадміністрації Володимир Арабаджі. — Ми хочемо, щоб усе було в одних руках — від установлення контейнерів до перевезення та переробки побутового, будівельного, деревного та іншого сміття».

В. Арабаджі провів переговори з керівником австрійської компанії ASA Group Хрістіаном Унтеркірчером (ASA Group — найбільший в Австрії та Східній Європі переробник ТПВ). Йшлося про будівництво сміттєпереробного комплексу. Місяць тому севастопольські чиновники передали закордонним партнерам необхідну для розрахунків інформацію. Насамперед — щодо екологічної безпеки і розміру тарифу. Обидві позиції севастопольцям повинні сподобатися: технологія утилізації не передбачає спалювання відходів, а ціна послуги не перевищить 12,5 гривні за тонну як для фізичних, так і юридичних осіб.

Продовження переговорів намічено на першу декаду наступного року.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

ПЛАНЕТА

Окупанти блокували США

Учасники руху «Окупуй Уолл-стріт» блокували два порти на заході США. Сотні пікетувальників перекрили в'їзд вантажівок і доступ докерів до портових терміналів Окленда та Портленда. Їхня робота була припинена. Самі докери та інші працівники портів відмовилися приєднатися до маніфестантів, підкорившись рішенню своїх профспілок, **повідомляє Євроньюс.**

Мішенню протестувальників був банк Goldman Sachs, що частково володіє компанією, яка керує вантажними терміналами. Акції «Окупуй Уолл-стріт» тривають в Америці та інших країнах уже три місяці. Їхні учасники виступають проти соціальної нерівності та великих корпорацій і банків, які, за словами маніфестантів, продовжують накопичувати багатство, тоді як простим людям жити стає дедалі важче.

Викрили черговий «конверт»

Прокуратура Запорізької області направила до суду кримінальну справу за обвинуваченням громадянина Йорданії та його дружини у скоєнні низки фінансово-економічних злочинів.

Подружжя впродовж 2008—2011 років зареєструвало в Запоріжжі кілька фіктивних суб'єктів підприємництва з метою прикриття діяльності, спрямованої на конвертування грошових коштів та незаконне формування податкового кредиту підприємствам-контрагентам.

Шахраї отримували певні відсотки від вчинених ними фіктивних операцій. У подальшому здобуті злочинним шляхом кошти подружжя легалізовували, укладаючи угоди на придбання майна.

Відомо, що службові особи одного з підприємств Запоріжжя за домовленістю з обвинуваченими ухилилися від сплати податків на загальну суму понад 2 мільйони 760 тисяч гривень.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.

Болгарські «щипачі» гастролюють у Греції

Напередодні різдвяних свят болгарські карманники поїхали на «гастролі» до Греції. Про це своїх колег попередили місцеві правоохоронці.

Десятки «професіоналів» уже перетнули кордон. Злодюжки віком від шести до 50 років їдуть до Афін, Салонік та Кавале.

На курортах і в дорогих магазинах Греції працює елітний загін ромських «щипачів». В основному це — молоді жінки, які, на відміну від вуличних «колег», добре одягаються і знають манери грецького середнього класу. Вони чистять кишені відвідувачів кафе, ресторанів, казино та дорогих торгових центрів.

Карманники ромського походження діють невеликими групами по троє—четверо осіб. За місяць у Греції така група може «заробити» щонайменше 10 тисяч євро. В Болгарії за такий період їм вдається витягти з чужих кишень усього 2000 левів (близько 1000 євро). Істотна різниця в сумі виторгу і приваблює цих віртуозів на землю Еллади. Крім того, за грецькими законами, затриманих на місці злочину, карають лише грошовими штрафами. А от у Болгарії та Туреччині за цей злочин передбачено позбавлення волі на різні строки.

Олександр СЕРГІЄНКО.
Софія.

Країна, оповита кольоровими туманами

ЗАКОРДОННЕ ВІДРЯДЖЕННЯ

У першому кварталі 2012 року заплановано офіційний візит Голови Верховної Ради України Володимира Литвина до країн Південно-Східної Азії. На високого гостя з України чекають і в Малайзії. Напередодні офіційного візиту Володимира Литвина журналіст «Голосу України» завдяки Міністерству закордонних справ України, Посольству України в Малайзії побував у цій країні.

Тут бамбук співає на вітрові

У Малайзії на кожному кроці вас очікують несподівані та дивні відкриття — співаючий бамбук, гігантські метелики, птахносоріг, мавпи, які розгулюють вулицями, найбільша квітка у світі — раффлезія, непрохідні джунглі, Кучинг — «місто кішок», дикі племена, що ховаються від людей у глибині острова Борнео, зливи, які розпочинаються «за розкладом» щодня о 17-й годині і тривають 25 хвилин, і багато чого іншого.

У Малайзії громадянам України можна перебувати без візи протягом 30 діб, потрібно тільки заповнити картку гостя і при в'їзді до країни залишити відбитки пальців на електронному моніторі. Остання процедура насправді продиктована безпекою про туристів — у разі втрати ними паспортів ідентифікація особистості іноземців здійснюється за допомогою залишених відбитків пальців, які є у всіх відділеннях поліції Малайзії.

Не в кожній державі, погодьтеся, можна зустріти дві столиці. І якщо в Куала-Лумпур, яка до 2005 року була столицею — головним містом Малайзії, туристи й гості країни їдуть із усього світу, то в другу столицю, офіційну, котра називається Путраджая, добираються тільки допитливі.

Вона розташована за 25 кілометрів від Куала-Лумпур. Ідея її будівництва належить Мохатхиру Мохаммаду, який був протягом 20 років прем'єр-міністром Малайзії. Його називають азіатським Ататюрком, тому що ця людина перевернула Малайзію і під її керівництвом вона перетворилася на одну із найдинамічніших держав, що розвивається, Південно-Східної Азії. Аналогів адміністративній столиці Малайзії немає — з самого початку в архітектурний концепції було закладено два принципи — місто-сад і інтелектуальне місто. 40 відсотків всієї території столиці відведено під сади й парки, озера й ставки. Тут розташована офіційна резиденція прем'єр-міністра й міністерства країни. Тільки парламент досі в Куала-Лумпурі.

І вежа з вежею ведуть неквапливу розмову

34-річний радник Посольства України в Малайзії Денис Кобзєв опікував «Голос України» під час відрядження. Програму для «Голосу України» було складено, скажімо так, насичену — зустрічі в парламенті Малайзії, бесіда з Надзвичайним і Повноважним Послом України в Малайзії Ігорем Гуменним, огляд визначних пам'яток, поїздка на острів Борнео, зустріч з вождями племен, які донедавна переховувалися від цивілізації в джунглях.

Візитна картка Куала-Лумпур — дві вежі-близнючки Петронас. Вони розташовані в центрі столиці і їх видно з будь-якої точки міста. Їх вважають одним із чудес світу, а малазійці звуть їх по-домашньому: «Менара-1» і «Менара-2» (у перекладі з малайської — вежа).

Висота веж — 451,9 метра. Їх будувала державна нафтова корпорація «Петронас» і коштувало їх зведення 2 мільярди ринггітів (800 мільйонів доларів). Головна умова будівництва, така була вимога прем'єр-міністра Мохатхира Мохаммада, полягала в тому, що мали використовувати тільки національні будівельні матеріали.

Кілька цифр. В офісах Петронаса працюють сьогодні 10 000 осіб, а на миття 16 000 вікон потрібен місяць. Вежі розташовано на території 40 гектарів, площа всіх приміщень становить 213 750 квадратних метрів, що рівнозначно площі 48 футбольних полів.

І ще одна деталь — на рівні 42-го поверху вежі з'єднані залізобетонним містком. Це не архітектурна деталь, а інженерне ноу-хау. Він побудований на гігантських кульових опорах і міцно не закріплений. Вежі навіть у безвітряну погоду розгойдуються (до 2 метрів) і місток виступає в ролі своєрідного амортизатора.

Куала-Лумпур було засновано 1857 року. Це — місто-сад, у центрі розташований заповідник Букит Нанас, природний парк, у якому мешкають 120 видів тварин.

Вежі-близнючки Петронас.

Азійський тигр готується до стрибка

На жаль, для переважної більшості населення Малайзії Україна — країна практично невідома. Української діаспори в державі немає, а коли розмова заходить про нашу країну, то малазійці чомусь згадують... Казахстан і Узбекистан. Річ у тім, що ці дві країни мають пряме авіаційне сполучення з Куала-Лумпур, двічі на тиждень рейсами з Ташкента та Астани тисячі пасажирів прилітають до Малайзії. З Україною прямого авіаспoлучення немає, а на перекладних треба добиратися 14 годин літаком. Зате добре відомі імена Володимира Кличка і Андрія Шевченка. При їхньому згадуванні малазійці від захвату закочують очі й починають із повагою дивитися на українців.

— Дипломатичні відносини між нашими країнами встановлено 3 березня 1992 року, — розповідає «Голосу України» Надзвичайний і Повноважний Посол України в Малайзії Ігор Гуменний. — Українське посольство в Малайзії почало працювати з серпня 2002 року. На сьогодні контакти між лідерами і високими посадовими особами України та Малайзії мають, на жаль, епізодичний характер. Єдиним візитом вищого рівня у двосторонніх взаєминах став офіційний візит до України прем'єр-міністра Малайзії Мохатхира Мохаммада в 2003 році. Ресурс політичного діалогу, основу якого було закладено під час вищезгаданого офіційного візиту, уже вичерпано.

Сьогодні настав життєво важливий для двох держав час для зміцнення політичних, економічних і культурних відносин.

— Ігоре Володимировичу, на якому рівні перебувають торгово-економічні відносини між Україною та Малайзією?

— Аналіз показників цих відносин свідчить про їх зростання. На сьогодні Україна є другою за обсягом двосторонньої торгівлі з Малайзією серед країн Східної Європи та Центральної Азії. Відповідно до даних Держкомстату України в 2010 році загальний обсяг товарообігу між двома країнами становив 267,8 мільйона доларів, а негативне сальдо для України зменшилося на 54 відсотки.

Радує показниками й рік нинішній. За вісім місяців 2011 року згідно з українськими статистичними даними загальний обсяг товарообігу між Україною та Малайзією перевищив торішній рівень і становить 269 мільйонів доларів.

— Яку вітчизняну продукцію можна зустріти в економіці Малайзії?

— Основними товарними групами в структурі експорту товарів з України до Малайзії є хімічна продукція, зернові, олія, продукція металургійних підприємств.

— Яка продукція надходить із Малайзії до України?

— Це передусім пальмова олія, електроніка та електротовари домашнього побуту, харчові продукти і хімічні товари.

— Який обсяг прямих іноземних інвестицій з Малайзії та з України?

— На сьогодні він відсутній. Але Малайзія є перспективною країною в цій сфері. Україна, приміром, може стати реципієнтом малайзійських інвестицій у сфері розробки на глибоководних ділянках українського шельфу Чорного моря. У свою чергу, українські підприємства мають можливості для здійснення інвестицій в галузі енергетичного машинобудування та авіабудування Малайзії.

— Яких заходів вжито для підвищення ефективності взаємних торговоекономічних відносин?

— У липні, наприклад, у Малайзії відбулася презентація продукції державного підприємства «Антонов». Фахівці цивільної авіації та ВПС Малайзії виявили інтерес до продукції українського літакобудування. Аналогічна робота проводиться в цей час у суднобудуванні. Пріоритетна галузь двостороннього співробітництва найближчим часом — енергетична, хімічна галузі, сільське господарство. У стадії розробки перебуває проект протоколу про створення спільного україно-малайзійського комітету з питань торгівлі.

— Чи представляє для Малайзії інтерес співпраця з Україною в культурно-гуманітарній сфері?

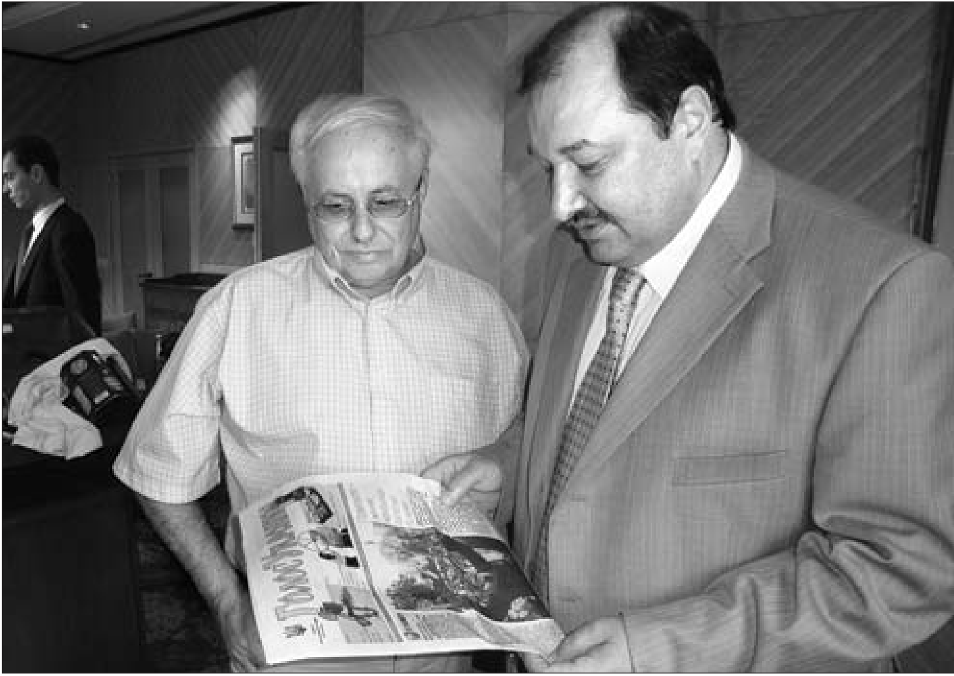
— Цей напрямок співробітництва вважають досить перспективним. Приміром, у ВНЗ України, переважно в Кримському державному медичному університеті одержали дипломи й продовжують навчання понад 1500 студентів з Малайзії.

Після моєї зустрічі з керівниками найбільших вишів Малайзії налагоджується співробітництво між Київським національним університетом і Національним університетом Малайзії, а також між найстаршим університетом Малайзії — Університетом Малайя та Київським національним університетом, Київським політехнічним університетом і Національним медичним університетом.

— Чи є ймовірність співпраці між Малайзією та Україною на рівні співробітництва регіонів двох країн?

— Не просто є, а вживаються конкретні кроки в цьому напрямку. Нині завершується підготовча робота з підписання договорів про співробітництво між штатом Селангор і Київською областю, а Одеська область співпрацюватиме зі штатом Мелака.

До речі, перший малайзійський штучний супутник Землі «Тиунгсат-1», який у вересні 2000-го був успішно виведений на орбіту, починав свій робочий шлях у космосі за допомогою українського ракетоносія «Дніпро-1». Перший малайзійський космонавт піднявся в простори Всесвіту в 2007 році.

Надзвичайний і Повноважний Посол України в Малайзії Ігор Гуменний з автором.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

**** Територія Малайзії — 332,8 тис. кв. км***

**** Населення — 29 млн. осіб***

**** Етнічний склад населення — 54 відсотки — малайці й близькі до них етноси***

**** Державна мова — малайська (широко використовують англійську і китайську мови)***

**** День незалежності — 31 серпня 1957 року***

**** Державний устрій — конституційна монархія***

**** Столиця: федеральна столиця — Куала-Лумпур, адміністративна — місто Путраджая***

**** Релігія — офіційна релігія — іслам сунітського толку***

**** Грамотність — 90 відсотків дорослого населення***

**** Освіта — обов'язкова середня***

**** Природні ресурси — олово, нафта, мідь, залізна руда, природний газ, боксити***

**** Територіально-адміністративний устрій — федерація, до складу якої входять 13 штатів і 3 федеральні території***

**** Економіка — розмір ВВП: загальний — 403 млрд. доларів, на душу населення — 14270 доларів. У структурі ВВП 26,2 відсотка — промисловість, 13,6 відсотка — туристичний сектор, 13 відсотків — фінансові послуги, 9,9 відсотка — сільське господарство.***

Мудрість — дорожче за золото, але чесність, справедливість і гідність вищі за мудрість

Перед будинком парламенту Малайзії стоїть пам'ятник першому прем'єр-міністру країни Тунку Абдул Рахману Путра. У руках у нього Конституція країни — основний закон держави. У Малайзії Конституція — священна книга. За Конституцією (останню редакцію схвалено парламентом у 1963 році) Малайзія впевнено крокує в завтрашній день. Про це мені розповів начальник управління інформації парламенту країни Тунгу Насаруддін бін Тенгку Мохаммед. Він є членом королівської родини. Незважаючи на молодість, посідає досить високу посаду в секретаріаті парламенту.

Наша розмова відбувалася в приміщенні парламенту біля сходів, накритих жовтим килимом і зверху ще і плівкою. Це — сходи, якими король раз на рік піднімається для відкриття чергової сесії парламенту. Ніхто в Малайзії, крім короля, не має права ходити цими сходами. Король на знак особливої королівської милості може запросити на сходи глав держав, які перебувають з офіційними візитами в Малайзії.

Малайзія — федеративна держава. До її складу входять 13 штатів і 3 федеральні території. У країні нині 7 султанів, 1 раджа і 1 князь. Їхня влада передається спадково — вони є правителями штатів. Інші чотири керівники-губернатори призначаються федеральним урядом. Штати складаються з областей, ті — з районів, останні — із сіл.

У Малайзії громадянам України можна перебувати без візи протягом 30 діб

Спадкоємні правителі зі свого складу в порядку черговості обирають терміном на п'ять років Верховного правителя Малайзії — короля і його заступника. У Верховного правителя здебільшого представницькі та церемоніальні функції. Він підписує закони після ухвалення їх парламентом і після цього вони набувають чинності.

Керівник управління інформації парламенту Насаруддін бін Тенгку Мохаммед у залі засідань парламенту розповів, що він складається з двох палат — Сенату та Палати представників. У верхній палаті — Сенаті — працює 70 осіб. 26 з них обираються законодавчими асамблеями штатів (по два представники від 13 штатів) і ще 44 депутати Сенату призначаються особисто Верховним правителем Малайзії. Як правило, це вчені, працівники освіти, мистецтва, представники професійних, ділових кіл. Сенатори — це люди з бездоганною політичною та моральною репутацією, у Малайзії їх називають совістю країни. Сенат обирається терміном на три роки, який може бути продовжено ще на один строк.

У нижній палаті парламенту — 222 депутати, кожний з яких представляє виборчий округ. Прямі вибори в парламент відбуваються раз на п'ять років. Лідер парламентської коаліції автоматично стає прем'єр-міністром. Із числа депутатів формується федеральний уряд: всі міністри повинні бути членами правлячої партії.

Як розповів пан Насаруддін бін Тенгку Мохаммед, до головних завдань парламенту належать: розгляд і прийняття законів, внесення змін у чинні законодавчі акти, перевірка політичного курсу уряду, встановлення нових податків.

У верхній і нижній палаті є парламентські секретарі. Головним їх завданням є ведення протоколів засідань. Крім того, парламентський секретар нижньої палати виконує контрольні функції з роботи адміністративного апарату й фінансування роботи парламенту. Періодично парламент заслуховує звіти міністрів уряду.

Нинішній зал засідань парламенту — це колишній спортивний зал, де відбувалися тренування з бадмінтону та волейболу. У старому приміщенні йде ремонт, і парламентаріям довелося тимчасово переміститися для роботи в спортзал.

За словами начальника управління інформації парламенту Малайзії, засідання парламенту не починається доти, поки в зал засідань не внесуть знак відмінності спікера, який встановлюють у центрі залу засідань.

Реєстрація й голосування депутатів проводиться за допомогою посвідчення особи громадянина Малайзії (його виконано у вигляді електронної картки). Опозиція часто буває вкрай незадоволена електронним голосуванням і вимагає голосування за допомогою бюлетенів. Процедура голосування бюлетенями проста — до зали зі скриньками заходять працівники секретаріату й депутат на робочому місці голосує за допомогою бюлетеня.

Робочий день парламентарія передбачає чотири перерви — на обід і три перерви для здійснення молитви.

Заробітна плата депутата нижньої палати парламенту становить три тисячі доларів. Штатних оплачуваних помічників у парламентаріїв немає. У народних обранців є пільги на безплатні поїздки по країні, лікування, харчування. Депутати, за винятком депутатів-міністрів, мають право займатися підприємницькою діяльністю. Сесії відбуваються двічі на рік. Про депутатську недоторканність час від часу спалахують суперечки в парламенті й країні. Нині недоторканність поширюється на депутатів під час їхньої роботи в парламенті, тим самим депутатам-опозиціонерам гарантується вільний виклад думок.

Цікава деталь: відповідно до плану розміщення депутатів у сесійній залі лідери правлячої партії та опозиції мають сидіти один напроти одного, для того, як пояснили журналістам, щоб могли дивитися в очі один одному.

Процедура розгляду проектів законів не ускладнена. У першому читанні проект закону парламентаріям представляє профільний міністр. Друге читання — у сесійній залі депутати висловлюють свої пропозиції й зауваження. І третє читання — остаточне голосування.

Парламентських комітетів у Малайзії немає. Втім, із числа представників різних політичних партій (а в парламенті представлено 18 із 305 зареєстрованих партій) створюється комісія з етики й депутатської поведінки. Комуністична партія в Малайзії заборонена законом. Блокування трибуни, створення перешкод роботі спікера, а тим паче — бійки в малайзійському парламенті за 50 років не зареєстровано.

Над залом засідань парламенту розташована ложа преси. І якщо для журналістів газет і журналів проблем з висвітленням засідань парламенту немає, то для телевізійників і фотокореспондентів проблеми є. Їм дозволено фотографувати і знімати на відеоплівку тільки на початку засідань протягом 15 хвилин. Виключне право на підготовку телевізійних репортажів про роботу парламенту має телеканал вищого законодавчого органу країни, що фінансується з державного бюджету.

Право «вето» на рішення парламенту мають Верховний правитель і спікер парламенту. Що, втім, трапляється вкрай рідко.

Зала засідань парламенту Малайзії.

У гостях у мисливців за черепами

Коли підлітаєте до острова Борнео, де розташовано два штати Малайзії — Саравак і Сабах — добре видно, як над джунглями, що займають 85 відсотків місцевої території, плине покривало різнобарвного туману. Подейкують, що фарб у туман додають випари гарячих термальних джерел, які б'ють біля місцевих гір, світло, яке струменіє із джунглів, і різнобарвна веселка, що висить над островом.

На острові Борнео (інша назва — Калімантан) сьогодні розташовані території трьох держав — Малайзії, Індонезії та Султанату Бруней. У штаті Саравак проживають корінні жителі острова — аборигени бідайю, оранг-улу, пенани, ібани, їх називають морські даяки, меланау, кайяни, койя. Сабах — історична батьківщина кадазанів, мурутів, баджао, нгаджу, клемантанів.

У гості до воїнів племені даяків без подарунків ходити не заведено. Тому ми завітали до них зі свіжими номерами «Голосу України», футболками та бейсболками з емблемою газети.

Нас радо зустрів помічник вождя Ормок. Сам вождь поїхав до міста по зарплату, яку йому в кількості 600 ринггітів (200 доларів) платить федеральний уряд. Плем'я даяків відоме в Європі як плем'я «мисливців за головами». Свого часу всім юнакам-даякам, які претендують на звання чоловіка, необхідно було вбити ворога й принести додому його голову. Тільки після цього їм дозволяли одружуватися і заводити дітей. Основна зброя даяків — духові рушниці, що стріляють стрілами на відстань 100 метрів. Край стріли даяки змащують отрутую кобри й тому влучення її в людину призводило до смерті.

Маленькі представники племені бідаїв, які живуть у джунглях Борнео.

Даяки ніколи не стріляли в дітей, жінок, старих. Їхня зброя була націлена тільки проти озброєних супротивників. У будинках воїнів скальпи ворогів зберігалися прямо над вогнищем. Чому саме там?

— По-перше, — пояснив помічник вождя Ормок, це необхідно було для дезінфекції. По-друге, полум'я й дим вогневища забирали злих духів на небеса.

Ці слова Ормок виголошував у будинку, де проходили трапези даяків. Ми підняли голови і побачили, як під дахом будівлі у зв'язці погойдувалися на вітрові закопчені скальповані черепи — свідки колишніх подвигів відважних воїнів.

Ормок запросив нас на традиційний обід для гостей — у будинок не можна заходити у взутті. Крокодилами, зміями та ящірками нас не пригощали, а от, приміром, салат гадо-гадо, лаксу, мее ребус, роті канай скуштувати нам запропонували. Ці страви незвичні для європейців, але смачні та ситні. Лакса виявилася пряним кисло-солодким рибним супом з локшиною, овочами й курчам, мее ребус — відварною вермішеллю, а гадо-гадо — салатом із злегка оброблених паром овочів.

Кімнати просторі, є стільці та столи, але обідати намагаються місцеві жителі на підлозі. Цивілізація дійшла й до цих місць — на дахах супутникові антени, а в руках у даяків — мобільні телефони, селом носяться автомобілі та мотоцикли.

Ормок виявився тренером місцевої футбольної команди. Так, даяки відклали духову зброю і почали грати у футбол. До речі, помічник вождя пообіцяв, що на черговий футбольний зустрічі з командою із сусіднього племені він гратиме у футболці з логотипом «Голосу України».

Ормок розповів, як відбуваються вибори вождя племені. У селі мешкає 77 родин. У середньому по 8—12 людей кожна. Родина має один голос. Голосування проходить уночі й бюлетень необхідно опускати в дупло столітнього дерева. Уранці до сходу сонця бюлетені вилучають з дупла і їх підраховує старійшина племені. Вранці село вже знає ім'я свого вождя.

Мисливці за головами свого часу вибирали собі релігію — насильно в ту чи іншу віру їх ніхто не залучав. Сьогодні третя частина племені — християни, 25 відсотків прийняли іслам, інші вірять у лісові божества, яким поклонялися їхні предки. Сфотографувати Ормока не вдалося — побачивши фотоапарат, він з усмішкою закрив об'єктив рукою й пояснив, що через фотознімки у людей його племені витягають сили і здоров'я. А йому, спортсменові, батькові чотирьох дітей, здоров'я конче потрібне.

У даяків немає писемності, літератури. У школу їх діти їздять у сусіднє селище, а після отримання диплома про закінчення навчання діти намагаються виїхати в місто, де влаштовуються на будь-яку роботу, щоб не повертатися в рідне село. Як усе це знайомо!

Там, де цвіте раффлезія

Штат Сабах розташований нижче від зони тайфунів. Тут височіє найбільша гора острова — Кінабалу — для місцевих жителів священна, тому що вони вірять, що на її схилах живуть духи померлих, яких тривожити не можна.

Сходження на неї сьогодні займає два дні, але ризикують це зробити тільки ентузіасти-альпіністи. Набагато цікавіше побродити біля її підніжжя.

Кінабалу — наймолодша у світі гора невулканічного походження, виникла близько мільйона років тому. Нині її висота досягає 4101 метра і щороку Кінабалу підростає на п'ять міліметрів.

На схилах гори росте понад тисячу видів орхідей. А от особливої радості від зустрічі з найбільшою квіткою у світі — раффлезією — відчути не довелося. Слідом за провідником Мохамеддом Алі ми стежкою прямуємо в джунглі — квітка росте подалі від людських очей. Через кілометр провідник зупиняється й просить припинити розмовляти — ми поруч із квіткою. Над нею споруджено невеликий шалашик з ліан. Усередині куреня — якась червона пляма пристойних розмірів, над якою хмарами літають чи то мухи, чи то бджоли. Над куренем витає запах аж ніяк не свіжого м'яса. Підходимо ближче.

На гілці ліани прилаштувалася квітка, на місцевому діалекті зветься як «бунга патма» — квітка лотоса. Раффлезія з її п'ятьма величезними пелюстками схожа швидше на штучну, ніж природну квітку. Це — квітка-паразит, росте, на перший погляд, практично із землі, у неї немає стебла і вона «прилаштувалася» на ліані. До свого цвітіння раффлезія йде майже два роки — на початку під корою ліани починає дозрівати «пухлина» майбутнього дива, потім — дозріває бутон. І все це відбувається протягом двох років, тобто весь процес — від дозрівання до цвітіння — займає 24 місяці. Кажуть, що побачити квітучу раффлезію — означає побачити щастя й бути щасливим.

Цвіте раффлезія лише чотири дні, ми побачили її на третій день. З'ясувалося, що квітка приваблює запильників — гнойових мух. Спочатку вони потрапляють на квітковий диск, усаджений шипами. Потім з пилком мухи летять до жіночих квіток і запилюють їх.

Місцеві жителі з благоговінням ставляться до цієї квітки. Вважають, що порошок з неї допомагає чоловікам і жінкам пізнати блаженство статевого життя. Коштує такий порошок, подейкують, шалених грошей і вивозити його з країни категорично заборонено.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Київ—Куала-Лумпур—Кучинг—Сабах.

Фото автора та з архіву автора.

Такі красені мешкають у джунглях Малайзії.

Завтра депутатський корпус столиці має затвердити Стратегію розвитку Києва до 2025 року, раніше відповідне рішення прийняли члени Колегії КМДА *(УНІАН)*

Учора, на свято Андрія Первозванного, у столичній козацькій «Мамаєвій Слободі» відбулися традиційні Наддніпрянські вечорниці *(УНН)*

Учора, сьогодні, завтра

Генплан має стати дороговказом для кожного зодчого і будівельника

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Привід для побоювань

Якраз проект найновішого генерального плану, на жаль, дає привід для таких побоювань.

Щоб об'ємніше побачити плюси і мінуси нового творіння київських розробників генерального плану, давайте на хвильку заглянемо в історію забудови Києва, в ті його плани — генеральні чи поточні, які лягли в основу розвою нашого міста над Дніпром.

Звичайно, ми не можемо проникнути в майстерні зодчих, які зводили шедеври древнього міста часів Київської Русі, — історія, на жаль, не залишила нам ані імен геніальних архітекторів, ані їхньої методики планування розбудови міста, яке стало столицею української держави.

Але ми достеменно знаємо, що перший план забудови Києва, який набув рис генерального, було розроблено у 1695 році полковником Ушаковим і він став основою того міста, що ми бачимо на старовинних гравюрах. Потім він був удосконалений групою будівничих у 1834 році, ще раз збагатився кресленнями міського інженера Шмигелєвського в середині XIX століття, коли настала епоха бурхливого наступу капіталістичної економіки і населення міста сягнуло 42 тисяч мешканців. Ці проекти ніскільки не погіршили, а тільки збагатили той лик столиці, який у загальних рисах дійшов до наших днів. Перша світова війна, революція на якийсь час зупинили розвиток міста.

І лише в 30-х роках минулого століття, коли Київ набув статусу української столиці, життя в місті ожило, і в 1936 році під керівництвом П. П. Хаустова був розроблений генеральний план розвитку Києва в сучасному розумінні, оскільки він передбачав не тільки зведення житла, а й прокладання інженерних ліній, транспортних мереж, спорудження культурних, соціальних закладів. На жаль, друга світова війна перекреслила багато чого задуманого. Не кажучи про руйнацію центральної частини міста, населення його скоротилося на дві третини і становило лише 180 тисяч мешканців. Отже, потрібен був новий, повоєнний, план розбудови Києва. І в 1946—1949 роках під керівництвом архітекторів Олександра Власова та Бориса Приймака ведеться інтенсивна діяльність зі створення накреслень повоєнного розвитку нашої столиці. Цей генеральний план діяв та реалізовувався аж до 1967 року. Не будемо вдаватися до аналізу його прогалин. Головне, що місто інтенсивно розвивалося. В ньому з'явилися нові фабрики й заводи, метро, житлові масиви, пожвавилося транспортне сполучення, було посаджено десятки нових парків та скверів. Швидко зросла й кількість міського населення.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Володимир Яловий — помітна фігура в українському політикумі, визнаний фахівець в галузі розвитку місцевого самоврядування — як теоретик (він — кандидат наук з державного управління), так і практик, котрий здійснює принципи місцевого самоврядування в конкретних умовах столичного управління. Працюючи головою виконкому Радянського району Києва (1989—1991 рр.), заступником голови виконкому Київської міської ради (1991—1992 рр.), заступником голови Київської міської державної адміністрації (1996—1999 рр.), заступником Київського міського голови — секретарем Київради (1999—2006 рр.), він багато трудився, щоб столиця України відповідала світовим нормам місцевого самоврядування.

Нині Володимир Яловий — заступник керівника Апарату Верховної Ради України.

Один з найдосконаліших проектів

Зрозуміло, що за такої інтенсивної розбудови людям стало затісно в межах старого Києва, місто просилося до забудови нових територій, а отже, й до змін у генеральному плані. Робота над ним завершилася в 1967 році. Це, мабуть, був один з найдосконаліших проектів, оскільки при його складанні виходили не тільки з кількості населення міста, а й з необхідності формування усієї інфраструктури. Столиця активно освоювала лівий берег, почала перебиратися на намивні масиви, збагачувалась новими лініями метрополітену, бурхливо розвивалося культурно-мистецьке життя.

Генеральний план був настільки життєдайним і продуманим, що до кардинальних змін у ньому повернулися аж у 1981-му, остаточно завершивши його складання у 1986 році.

Ми так ґрунтовно заглибилися в історію розбудови української столиці, щоб показати, наскільки відповідально ставилися архітектори та будівельники як до створення генеральних планів, так і до реалізації ідей, закладених у них. І ще одна характерна риса тих накреслень: після затвердження генерального плану ніхто не смів свавільно порушувати його концептуальні розроблення. План ставав своєрідним законом, і виходити за його межі було зась чиновнику будь-якого рангу. Ось чому кожен план, як ви помітили, не змінювався десятиліттями, аж допоки не реалізувався повною мірою.

Чого не скажеш про сьогоднішній день. В останнє двадцятиріччя стало ледь не гарним тоном, коли кожна команда, яка бралася за штурвал міської влади, неодмінно розхитувала раніше прийнятий генплан, методично вихолощуючи з нього найкращі ідеї, які вкладали туди найвідоміші архітектори України. Особливо те, що стосувалося земельних питань. Тому летіли шкереберть усі накреслення щодо зведення нових, вкрай важливих для столиці, будівель, безкарно минали чиновникам та бізнесменам-будівельникам зазіхання на історичні цінності, які за стоси зелених папірців готові були продати навіть батька й матір. Разом з дітками. Бо якими ростимуть наші діти, який духовний світ ми формуємо в них, коли їх позбавляємо насолоди вбирати в себе все найгеніальніше, найпрекрасніше, що нам дарували талановиті майстри з глибоких тисячоліть?

Безпрецедентні порушення

От і виходить, що коли минулі покоління будували й прикрашали Київ, то нинішнє чиновницьке та горе-бізнесове покоління руйнує місто, його багатство та культуру.

Особливо далеко зайшли «діяння» «молодої команди» Черновецького.

Як свідчить один з головних розробників Генерального плану розвитку Києва до 2020 року Володимир Чекмарьов (план було завершено 2002 року і він діє до цього часу), з приходом команди Черновецького почалися безпрецедентні порушення цього визначального документа в розбудові столиці. Ніколи ще такого не було, каже директор інституту «Київгенплан», щоб рішення зі спорудження тих чи тих об'єктів у столиці виносили без погодження «Київгенплану». Володимир Чекмарьов стверджує, що ці порушення сягають 70 відсотків.

Особливо дісталося зеленим і парковим зонам, територіям, що прилягають до прибережних зон Дніпра, Музею народної архітектури та побуту в Пирогові, комунальним зонам Троєщини.

Забрали спритники «молодої команди» Черновецького навіть Труханів та Жуків острови — місця, які ретельно охоронялися всіма нашими пращурами для відпочинку та оздоровлення.

Слова Володимира Чекмарьова підтверджує і архітектор Володимир Желтовський. Він дає високу оцінку Генеральному плану 2002 року, називаючи його фундаментальним і грамотним документом, який всебічно враховує всі аспекти розбудови Києва. Єдине, з іронією зауважує Володимир Васильович, що при створенні плану ми не могли врахувати вовчі апетити можновладців і бізнесменів, що крутяться біля них. Скільки ми не боремось, каже він, з такими випадками нецільового, позапланового, майже самовільного захоплення київських земель, бажаючих нажитись на власності громади не меншає.

Відродити багато чого — просто неможливо

Треба віддати належне команді Олександра Попова, яка відчайдушно бореться, щоб повернути київській громаді її земельні багатства. Однак його попередники накоїли стільки лиха в цьому питанні, що відродити багато чого — просто неможливо.

Погляньмо на центральну частину міста, яка ще зовсім недавно славилася багатством архітектурних ансамблів, а зараз хаотично забудовується хмарочосами з різними торгово-розважальними та бізнес-центрами, в яких, як у джунглях, губляться залишки будівель, що є національною і навіть світовою архітектурною спадщиною: все те, що завжди було обличчям древнього міста. Бессарабка, Хрещатик, Європейська площа, Поділ — адреси загублених сучасними спритниками від влади та бізнесу історичних місць не перерахувати.

Але й це не вдовольнило апетити жадібних до наживи «будівників». Ось тому команда Черновецького, як тільки прийшла до влади, на весь голос заговорила про недосконалість діючого генерального плану 2002 року, про необхідність розроблення нового. Зрозуміло, такого, який би повністю працював на бізнесові інтереси нового владного клану. Потрібно ж було, каже академік Академії будівництва України Едуард Киркевич, якось виправдати понад 1000 змін, які свавільно внесли до діючого генплану чиновники апарату Черновецького, — от вони і вхопилися за ідею створення нового генерального плану, фактично відкинувши попередній, той, додамо, автори якого відзначені Державною премією України в галузі архітектури.

Дивно, але ідея створення нового генерального плану, замість попереднього, який далеко ще не вичерпав себе, бо він, нагадаємо, діє до 2020 року, знайшла прихильників і при новій владі.

Поспішність у цій справі команди Черновецького зрозуміла. А Попова? Чим цій команді не до смаку все те, що було закладено попередніми розробниками?

Знов-таки — влучне твердження Едуарда Киркевича, який каже, що всі порушення, здійснені останнім часом у забудові Києва, спричинені тим, що було масове відступлення від чинного Генерального плану.

Шквал критики

Але що сталося, те сталося: проект нового генерального плану розвитку Києва уже вийшов за межі архітектурних майстерень і винесений на чергове народне обговорення. І одразу він викликав цілий шквал критики й неприйняття його як основоположного будівничого документа. **«Проект нового генплану — це план знищення української столиці», «Майбутні забудови міста не для людей, а проти них»** — такі та інші подібні оцінки творців нової концепції генплану замайоріли на газетних шпальтах столичних видань. Зауважимо, що ці висловлювання — не з вуст рядових громадян, а від архітекторів зі світовими іменами. Інші не менш відомі зодчі обурюються: як це так, що під час розроблення нового будівничого документа лишився осторонь інститут «Київгенплан» АТ «Київпроект», той самий, що брав безпосередню участь в розробленні всіх останніх післявоєнних проектів, які діяли і діють нині.

Узагалі хотілося б порівняти чинний Генеральний план з тим, що розроблено. Що, крім ущільнення міських територій, у ньому пропонується нового? Практично нічого! Наприклад: кільцева електричка, яка почала функціонувати, була закладена в Генеральному плані до 2020 року. Не змінилися й транспортні та мостові коридори. І таких порівнянь можна наводити безліч.

Справді, зовсім нещодавно з чиєїсь лихої руки, відсторонивши від справ «Київгенплан», було створено якийсь Центр містобудування та архітектури і на його базі — комунальне підприємство — Інститут генплану Києва. Той самий, що освячував і узаконював всі сумнівні містобудівні рішення команди Черновецького, і — в першу чергу — земельні махінації його «молодої команди», нівелюючи таким чином діючий Генеральний план розвитку Києва до 2020 року.

А механіка цього нововведення проста. Оскільки «Київгенплан» бився до останнього патрона з розкраданнями землі, захищаючи своє архітектурне дітище, то мерівські мудреці просто прибрали з дороги цю організацію, створивши для цього таке собі кишенькове відомство, готове виконати будь-яку команду, що надходить з мерівських кабінетів.

Знищення столиці...

То що нам подарували розробники проекту нового генерального плану, який викликав на себе такий вогонь зусібіч? Найбільш ємну, думається нам, абсолютно об'єктивну характеристику нового творіння майстрів, що розробляють генплан, дав заслужений архітектор України, лауреат Державної премії в галузі архітектури, головний архітектор проекту «Генеральний план Києва на період до 2020 року» Володимир Чекмарьов.

У сквері на проспекті Перемоги, 119 вирубано понад 100 дерев.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

▶ **ПРЯМА МОВА**

Віце-президент Київської організації Національної ради архітекторів України Георгій Духовничий:

— Генеральний план розвитку Києва і його приміської зони до 2025 року потрібен лишень для того, щоб легалізувати масове земельне розкрадання в столиці.

Він, як і багато інших зодчих, прямо казав, що концепція нового генплану веде до знищення української столиці.

Володимир Гнатович вважає, що ця концепція абсолютно не враховує особливості розвитку нашого міста та приміської території. При його бурхливій забудові, стрімкому збільшенні кількості населення потрібно розширення меж, інакше люди просто задихатимуться від тісняви, від елементарної нестачі чистого повітря. А тут пропонується, як ідея нового генплану, замкнути Київ у його існуючих межах, ані на йоту не виходити за нині наявний міський обрис. Що таке, далі каже він, криється за концепцією «максимальне ущільнення житлових районів?». А те, що, виходячи з динаміки зростання кількості міського населення і того, що наявний житловий фонд міста становить нині 59 мільйонів квадратних метрів, доведеться, якщо йти за цією концепцією, ущільнити міську територію майже вдвічі. Тобто: де стоїть один будинок, доведеться біля нього зводити ще один. Так само доведеться ще більш «ущільнити» транспортні мережі — як наземні, так і підземні.

А за цим тягнеться ланцюгова реакція. Магазини, лікарні, дитячі садки, школи, спортивні майданчики — всі ці об'єкти інфраструктури теж доведеться ущільнювати. А дороги? Як їх розширювати, коли кожен метр площі доведеться, за такої філософії, віддавати під будівництво?

Картина, змальована Володимиром Чекмарьовим, — не плід його фантазій. Це — цілком реальна ситуація, яка торкнеться не тільки кожного з нас, а й наших дітей та правнуків. Ще не так давно хизувалася Москва, що вона розвивається тільки у своїх власних межах. Сьогодні вона на повний голос каже, що час виносити багато підприємств та державних установ в інші місця, — аж до того, що Державну Думу перенести до Санкт-Петербурга, бо це місто, виявляється, має величезні резерви площі.

Похід за межі

Якщо говорити про Київ, то він уже давно, не питаючи дозволу у розробників Генерального плану, активно виходить за свої межі. Не адміністративно: перекроювати райони області немає жодної потреби. А суто економічно. Погляньмо, скільки приватних будинків і навіть багатоповерхівок останнім часом виросло далеко від столиці. Кияни будуються в Києво-Святошинському районі, Броварському, Васильківському та інших, навіть у дещо віддалених Макарівському, Бориспільському і навіть у Козелецькому районі на Чернігівщині.

Це — не мода. Це — веління часу. Втрачають щось від цього кияни та мешканці тих районів, куди перебираються мешканці Києва? Та ні, тільки виграють.

Візьмімо для прикладу Бучу. Розумний, далекоглядний її міський голова Анатолій Федорук не тільки не стримує потік киян, які масово забудовують його територію, а всіляко заохочує всіх, хто хоче сюди перебиратися. Чому він так діє? Бо місто Буча має від цього величезну вигоду. Анатолій Петрович каже, що за останній час бюджет його міста збільшився більш як удвічі. Яким чином? А тут теж іде ланцюгова реакція, тільки з позитивним виміром. Простежимо за нею. Будуються кияни в Бучі. Їм потрібні будівельні матеріали. Купують їх вони, зрозуміло, в місті. Значить, податкові відрахування збільшуються і лягають у місцевий бюджет. З'являються нові будинки, нові їхні мешканці. І їм потрібні магазини, банки, страхові агентства, автобусні маршрути, кафе, ресторани, розважальні заклади тощо. Крім того, багато хто з приїжджих відкриває тут власний бізнес. Усе це — нові податки, гроші, які теж поповнюють міський бюджет.

За їхній рахунок Федорук ремонтує дороги, зводить школи, лікарні, ремонтує старі будинки, інженерні мережі, допомагає інвалідам, модернізує та відкриває нові підприємства (треба ж дати людям нові робочі місця), які теж приносять свої дивіденди. Сьогодні Буча — зразкове місто в області. Тож Буча останнім часом переросла з селища в сучасне місто — не за своїми зовнішніми ознаками, а цілком офіційно, одержавши цей статус з Верховної Ради. А ми хочемо утримати Київ в якихось старих рамках.

А що від цього має Київська область? Та те, що й Буча, тільки в значно більших масштабах. Ось тому голова Київської обласної державної адміністрації Анатолій Присяжнюк, на відміну від його попередників, охоче співпрацює з містом, підтримує інтегральні процеси. Не проти він і того, що деякі київські підприємства, знову ж таки, не питаючись у розробників концепції ущільнення міста, уже перебираються за його межі. Тут теж діють економічні важелі.

По-перше, за містом людям є чим дихати і вони стають здоровішими (ми знаємо, скільки коштує захворювання кожної людини).

По-друге, тут простіше з робочою силою, бо працівникам не треба сюди довго їхати із сільських районів. І не треба будувати їм гуртожитки, бо нині вони — теж чимала розкіш для підприємства. Це стосовно підприємців. А область має від усього цього немалі бюджетні надходження, додаткові робочі місця, матеріальне поліпшення сімейних бюджетів, що зменшує соціальне напруження.

Щодо Києва, то він має головний зиск з цього процесу передусім у тому, що значно зменшується щоденний притік людей з навколишніх міст та сіл, які знайшли собі роботу на столичних підприємствах, в установах, сфері обслуговування. За свідченням фахівців, цей притік становить кілька сотень тисяч чоловік! Уявляєте, наскільки може зменшитися навантаження на київський транспорт, дороги, різні громадські місця, якщо цей потік затримається на підприємствах, винесених за межі міста?!

Таким чином ми домовляємося з областю чи з конкретним районом: давайте разом розробимо територію, яка непридатна для сільського господарства. Це інноваційна реконструкція виробництва, яка принесе усім вигоду: ми, наприклад, будуємо сучасне, не шкідливе для екології виробництво, а ви натомість отримаєте дороги, всю інфраструктуру, що розвиватиметься навколо цього підприємства. І будете з бюджетом, бо всі податки лишатимуться тут, на місці. Та ще й парк розіб'ємо, сквери засадимо. З одного боку, ми цим самим зменшимо урбанізацію Києва, а з другого — освоїмо території, забезпечивши їм свої інтереси.

Стратегія розбудови

Ще раз кажу, що ніхто не зазіхає на територію області, — це економічний процес, вигідний для всіх його учасників. Такі речі треба планувати заздалегідь, передбачати їх у стратегічних розробленнях містобудування. Я, наприклад, вбачаю велику помилку в тому, що свого часу ми не зарезервували території, якими пройде велика кільцева дорога, що споруджується до Євро-2012. Вийшло так, що поки плановики, вибачте, чухали собі потилиці, люди швиденько приватизували земельні ділянки, призначені під будівництво великої кільцевої, і тепер вимагають грошову компенсацію за ці ділянки. Це — величезні суми, які має виплатити держава. А можна ж було раніше передбачити такі ось події.

То не треба розробникам нового Генерального плану накидати удавку на голови киян, хизуючись, що ми, бачте, можемо утримувати Київ у старих межах. Треба шукати спільний інтерес Києва та області і мислити по-сучасному, беручи приклад з європейських країн. Є ж, приміром, власне Париж, і великий Париж — і ніхто, наскільки я знаю, не переймається, вийшов Париж за свої межі чи ні. Ніхто нині навіть не скаже, де закінчуються його межі, а де починаються малі міста навколо нього, створюючи так звану червону лінію.

Ще один аспект шкоди від утримання нашої столиці в рамках старих меж.

Щоб знайти нові земельні ділянки під будівництво, містобудівники дійшли до того, що замахнулися на святе для кожного киянина — парки та сквери.

Ми бачимо, яка війна розгорнулася між мешканцями будинків, що прилягають до київських парків, і будівельниками. Кияни борються за кожне деревце, яке потрапляє під пилки ненаситних до наживи бізнесменів. Але це не зупиняє варварів. При керуванні команди Черновецького вже було знищено немало паркових територій. Наступ на парки та сквери триває і нині. Уже гуляє інформація, що горе-містобудівники планують забудувати сквер на Подолі між Верхнім та Нижнім валами. До такого абсурду ще ніхто не доходив раніше.

Не дивно, що в киян з'явилася тривога навіть за долю Бульвару Шевченка — з цього приводу теж точилися розмови серед киян.

Якби тільки хтось порахував, скільки дерев знищено в столиці за останнє двадцятиріччя під різними приводами, то можна просто жахнутися: це, певно, склалося б у цілий ліс. І чималий. Чим же ми дихатимемо далі? Де відпочиватимемо і де набиратимемося здоров'я?

Прагнення до утримання Києва в старих межах, дійсно, як кажуть здравомислячі, призведе до трагедії, бо справді веде до знищення української столиці.

Думаю, настав час говорити не про місто Київ, а про створення київського регіону, який задовольнив би соціально-економічні інтереси столиці та територій області, прилеглих до неї, що й було закладено в Генплані до 2020 року. Такий підхід дав би змогу поліпшити містобудівну, соціальну та економічну ситуацію в столиці, а соціально-економічне становище прилеглих населених пунктів та рівень життя їхніх мешканців підняти до рівня Києва. Така форма сучасного містобудування давно утвердилася в багатьох європейських мегаполісах.

Будівництво на вулиці Гончара, 17—23 — у буферній зоні Національного історико-культурного заповідника Софія Київська.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА (з архіву «Голосу України»).

І останнє. Якщо вже взялися київські архітектори за створення нового плану розвитку Києва разом з новою столичною владою, то грець з ним, хай доводять до розуму цю справу, дослухаючись до зауважень та рекомендацій фахівців та мешканців міста. Але тут треба дійти до одного рішення: генеральний план має стати законом для кожного зодчого і будівельника, кожну зміну в ньому мають робити не в кабінетах градоначальників, а тільки при уважному аналізі фахівців та представників громадськості. Грубе втручання в генеральний план має закінчитися кримінальною справою.

А для цього генеральний план має затверджуватися (як мінімум) після рішення міської ради, постановою уряду, набуваючи певного статусу, який не дозволив би бездумно його порушувати.

Володимир ЯЛОВИЙ.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...зелену зону на Виноградарі можуть оголосити сквером

Фракція «БЮТ-«Батьківщина» у Київраді підготувала і подала на розгляд депутатам проект рішення «Про надання статусу скверу земельній ділянці по проспекту Василя Порика, між будинками 7-а та 9 у Подільському районі м. Києва».

Про це повідомила голова фракції «БЮТ-«Батьківщина» в Київраді Тетяна Меліхова, **інформує прес-служба політсили в міськраді.**

Йдеться про земельну ділянку площею 0,4 га.

Як зазначила Т. Меліхова, протягом багатьох років громада доглядала, впорядковувала цю територію, висаджувала нові дерева та кущі. Мешканці неодноразово у письмовій формі звертались до депутатів Київради з проханням надати зазначеній території статус скверу для збереження зелених насаджень в Подільському районі м. Києва.

«Ми підготували всі необхідні документи для того, щоб виконати прохання киян, депутатам залишилось тільки підтримати відповідний проект рішення», — сказала голова фракції «БЮТ-«Батьківщина».

Депутат розповіла, що проект рішення має на меті благоустрій та збереження зелених насаджень на зазначеній земельній ділянці, що є місцем відпочинку жителів приблизно 20 будинків, а це — 11 тисяч мешканців мікрорайону «Виноградар-2».

«Згідно зі Стратегією Києва до 2025 року влада планує зменшити площу зелених насаджень Києва на 700 га. Зараз кожен клаптик зеленої зони серед бетонних джунглів — на вагу золота, тому депутати, які так само живуть у місті, мають розуміти актуальність збереження зелених насаджень», — прокоментувала Т. Меліхова підготовлений, як вона підкреслила, на звернення мешканців проект рішення.

...комунальне підприємство «Плесо» готує столичні пляжі до зими

Про це **повідомляє прес-служба Київської міської держадміністрації з посиланням на КП «Плесо».**

Тривають роботи з облаштування майданчиків для сміттєвих контейнерів, ремонт службових приміщень, інженерних мереж, контейнерів та урн для сміття. Для складування опалого листя КП «Плесо» влаштовує компостні ями.

На закріплених за підприємством територіях щоденно проводиться санітарне очищення від побутового сміття, опалого листя та сухостійних дерев.

Комунальне підприємство «Плесо» розпочало підсипку піску на пляжах Гідропарку.

...встановлено пілотні туристичні вказівники для гостей Євро

У Києві встановили перші туристичні вказівники та пілони, які допомагатимуть гостям Євро-2012 орієнтуватися у столиці. Їх розмістили поблизу Софійської площі, на розі вулиці Володимирської.

Про це **повідомляє прес-служба Київської міської державної адміністрації.**

«Зазначені вказівники — пілотні. Їх встановили завчасно, щоб, у разі виникнення зауважень чи побажань щодо їхнього вигляду, дизайну, відповідні служби мали можливість доопрацювати та виправити недоліки», — зазначив начальник Головного управління комунального господарства Дмитро Новицький.

За словами першого заступника голови КМДА Олександра Мазурчака, наступного року заплановано встановити 180 таких вказівників.

За повідомленням УНІАН.

Комунальники, не сипте сіль на рану

ПРОБЛЕМА

Однією зі складових загрозливої екологічної ситуації у столиці є багаторічна практика застосування технічної солі як протиожеледного засобу. Погляньте уважніше на київські дерева, зокрема, на ті, що ростуть уздовж доріг: вони масово всихають щороку. А ті, які ще живі, мають такий жалюгідний вигляд, що й на дерева не схожі. Саме в цих місцях вони хворіють і гинуть більше, ніж будь-деінде...

Чи не найголовніша причина недуги — сіль, яку комунальні служби використовують узимку для тання криги на тротуарах і дорогах. Вона потрапляє у грунт і робить його непридатним для життя дерев, руйнує дорожнє покриття й огорожі, а про взуття перехожих — годі казати.

Натомість комунальники посилаються на те, що сіль — найдешевший протиожеледний засіб. Але з огляду на збитки від безкінечного пересаджування дерев, фарбування огорож, ремонту дорожнього покриття, зіпсованого взуття (хто з нас не лаяв «посипачів» вулиць, побачивши, на що перетворилися просоХлі за ніч чоботи і черевики?) аргумент про «економію» — просто несерйозний. Та й про дешевизну цього продукту варто поміркувати.

Наведу декілька цифр, які зазвичай приховуються від городян. Технічну сіль як протиожеледний засіб почали застосовувати 1994-го. Відтоді щороку в Києві закуповується і використовується її 30 тис. тонн, а 2009-го — дуже сніжного року — 38 тис. тонн. Тож за 17 років на київську землю і дороги висипали приблизно 0,5 мільйона тонн солі! Щоб краще зрозуміти цю шалену цифру, уявіть 277 потягів із сіллю, або всю забудовану частину Києва (8 млн. кв. м), вкриту 20-сантиметровим її шаром. Уся вона або осідає в грунт, або як розсіл потрапляє у Дніпро. До речі, біологи кілька років тому виявили у Канівському водосховищі рибу-голку, яку досі знаходили лише у морській воді...

Щодо дерев. 10—15 років тому в Києві їх щороку гинуло 1000, а нині — майже 8 тис.! Якщо перекласти це на «мову» грошей, то столиця витрачає на посадку нових дерев 24 млн. грн. (оціночна вартість одного — приблизно 3 тис. грн., що є вочевидь заниженим показником). Щороку комунальне підприємство «Київелендбуд» висаджує приблизно 4 тис. дерев і кущів на 12 млн. грн. За статистикою, 80% їх гине! А головним чинником такої смерті є перенасичення землі сіллю і відсутність достатньої вологи. Щодо поливання: щоб вода для дерев потрапила в грунт, на тротуарі його — відкритого — залишено квадратик «метр на метр», а часто й менше, що спричиняє збитки (дерева всихають) — 9,6 млн. грн. щорік. Загалом у зв'язку з цим у рік місто втрачає близько 45 млн. грн.

Вартість придбання технічної солі становить приблизно 15 млн. грн. на рік. Але сучасні протиожеледні засоби коштуватимуть (за того само обсягу — 30 тис. тонн) близько 40 млн. грн. Тож усі витрати окупляться за два-три роки та ще й даватимуть прибуток. Київ має негайно відмовитися від технічної солі і замінити її сучасними сполуками або прибирати сніг технічними засобами.

Тим часом на київські дерева, що ростуть обабіч вулиць, чатує смерть від солі, як і годиться — страшної і білої. Вона прийде і цього року...

Володимир КОЛІНЬКО,
віце-президент благодійного фонду «Київська ландшафтна ініціатива».

Фото агентства «Прес-КІТ» (з архіву «Голосу України»).

Річковий вокзал, він же й клуб?

РЕПЛІКА

Столичний річковий вокзал відремонтують до Євро-2012. Про це заявив один з акціонерів ВАТ «Київський річковий порт» Сергій Максимов.

За його словами, досягнуто домовленості з Кабінетом Міністрів, що реконструкція здійснюватиметься разом з урядом Москви. «Ми хочемо не тільки відбудувати вокзал, а й відновити судноплавство на Дніпрі. З тим, щоб повернути контейнерні перевезення, адже річковий транспорт — найдешевший, сказав пан Максимов. Для Києва це — важливий проект, оскільки він забезпечить додаткові надходження до бюджету». А в приміщенні вокзалу передбачається «хороший торговельно-розважальний центр, який вдало впишеться у єдиний туристичний маршрут від Андріївської церкви до Києво-Печерської лаври».

До реалізації проекту залучено москвичів — ресторатора Аркадія Новикова і відому компанію «Ginza progect», які керують кращими ресторанами російської столиці. На думку пана Максимова, «ця талановита команда зробить з річкового вокзалу одне з кращих місць у Києві».

Новина ніби й хороша: Київський річковий вокзал — наш романтичний «кораблик», поблизу якого призначали побачення кілька поколінь киян, буде відремонтований. Бо споруджений на Поштовій площі в 60-х роках минулого століття він потребує оновлення, як і його чудові інтер'єри.

Але як саме це хоче зробити московська «талановита команда»? Уже відомо: перетворити вокзал на черговий... розважальний центр. А що — талант приїжджих реставраторів і рестораторів полягає в тому, щоб «одним з кращих місць у Києві» став ще один ТРЦ? А ми, наївні, вважали, що вокзал має бути вокзалом — з адміністративно-господарськими службами та службами зв'язку, сигналізації, огляду фарватеру, касовими залами, камерами схову, поштою, рестораном, кафе, одне слово, місцем, звідки мандрують і куди прибувають пасажири річкового транспорту. А клуб, власне, має бути клубом — з баяном і танцями.

Але, з'ясовується, що в інфраструктурі річкового вокзалу можливий ще й ТРЦ, який, на думку московських рестораторів, впишеться у... туристичний маршрут «Андріївська церква — Києво-Печерська лавра». Ох...

Валентина ПОЛІЩУК.

Новий рік зі штучною ялинкою і під знаком Євро–2012

Цього року Майдан Незалежності тішитиме городян і гостей міста штучною Новорічною ялинкою. Чиновники КМДА запевняють, що ця зелена красуня — нібито найвища у Європі: понад 40 метрів!

Київські екологи і «зелені» приписують це «досягнення» собі, мовляв, врятували майже 500 натуральних ялинок, які досі монтували у каркаси: штучну встановили саме на їхню вимогу.

Цікаво, що навіть за дуже популярної «зеленої» ідеї у європейських містах на площах установлюють натуральні лісові красуні, пишаючись, що саме такі виросли у їхніх горах і лісах. Мабуть, європейці вважають, що раз на рік можна й поступитися принципами — заради задоволення громадян...

А кияни вдовольняться штучною пірамідою, вагою 50 тонн (справжня була б легшою — близько 7 тонн), виготовленою у Тернополі. Вартість монтажу ялинки, яку подарував Всеукраїнський благодійний фонд «Таврійський», — близько 1 млн. грн. Із них з бюджету міста виділено 400 тис. грн. — на отримання експертиз, дозволів, оплату роботи крана та електроенергії.

На Майдані Незалежності також установлена величезна сцена у вигляді золотих футбольних воріт 30 м завдовжки і 20 м у глибину, м'яча-напівсфери (8 на 16 м) та частини футбольного поля завдовжки 14 м.

Звичайно, на Майдані вируватиме і Новорічний ярмарок: у кольорових наметах можна буде прикупити сувеніри, посмакувати глінтвейном, гарячим шоколадом, поласувати їстівними каштанами. Свято коштуватиме сім мільйонів гривень. А заплатять за нього спонсори.

Марина ЧЕРЕДНИЧЕНКО.

На знімку: монтаж головної ялинки країни на Майдані Незалежності.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Понаїжджали сюди...

ТЕМА

Увімкнула один із телеканалів: журналісти запросили в студію надзвичайно цікавого гостя — нащадка відомої сім'ї промисловців і меценатів Терещенків Мішеля Терещенка. З'ясовується, народжений у Парижі і житель французької столиці, він упродовж останніх семи років мешкає у Глухові та займається виробництвом сільськогосподарської продукції.

Утім, мене зацікавила не так його діяльність підприємця, як спогади й розповідь про іменитих родичів. Щоправда, дратувала якість підготовки сюжету: вочевидь у авторів забракло часу для гостя, котрого перебивали на півслові, не встигали вислухати, або й не зовсім його розуміли, оскільки Мішель хоч і володіє російською, але не так досконало, щоб збагнути суть з льоту. Як це заведено, з поваги до гостя журналісти, котрі зазвичай послуговуються українською, намагалися спілкуватися з ним російською. І коли жінці-ведучій це вдавалося, то для її колеги — молодого журналіста створило неабиякі проблеми: розмову він вів так званою русько-українською. Якщо в побуті ми з цим якось миримося, то в телеефірі така непрофесійність викликає щонайменше подив.

Та не тільки це вразило: коли гість почав розповідати про особливу гордість його сім'ї — подарований Києву Музей Західного і Східного мистецтва (нині — імені Ханенків — Богдана та Варвари, уродженої Терещенко) з дорогоцінною колекцією живописних та інших творів, то в нього на очах заблищали сльози. Хоч Терещенки спорудили для міста чимало красивих і незвичайних будівель, але справжня і неповторна архітектурна перлина — саме цей храм мистецтва. І він, Мішель Терещенко, пишається тим, що завдяки його предкам кияни, гості міста мають колекцію творів, якими навіть не кожен світовий музей може похвалитися. Гість схвильовано розповідав не лише про картини іменитих художників, а й про високі склепіння залів, знамениті дерев'яні сходи, неповторної краси світильники. І все це кияни можуть побачити будь-коли — от чому можна позаздрити...

На цій високій ноті ведучий перебив гостя запитанням на жахливому суржику: «Справді? А де це? Бо я вже дев'ять років мешкаю у Києві, а ще жодного разу там не був. Ги-ги!»

Йдеться не про теле-ляп і навіть не про непрофесійність, що є питанням роботодавців молодого колеги. Я про інше: сучасна і, сподіваюся, освічена людина, прибувши до Києва підкорювати якісь вершини, навіть не чула про музей, ознайомитися з колекцією якого приїжджають знавці мистецтва з усього світу, а про туристів, то годі казати. І це б ще нічого. Дивовижне інше: він не почувається обділеним від того, що не бачив тут полотен старих майстрів, не знайомий з «Інфантою» Веласкеса, яка є окрасою колекції. І що чи не найгірше — не соромиться у цьому зізнатися...

Я не належу до людей, які, здибавши на вулиці чи в підземці неголених похмурих чоловіків-заробітчан, зневажливо цідять крізь зуби: «Понаїжджали сюди». Бо буває, що нужда, від якої ніхто не застрахований, змушує. І таким напевне не до Рубенса, Гойї чи Васнєцова. Але йдеться про нове покоління, своєрідну еліту суспільства, як у цьому разі. Мабуть, хтось таких недовчив, недовиховав, не прищепив інтересу, якщо цінності та надбання, здобуті багатьма поколіннями упродовж віків, не стали для них затребуваними. Прикро...

Валентина ПИСАНСЬКА.

На київські дерева, що ростуть обабіч вулиць, чатує смерть від солі, як і годиться — страшної і білої

Від приватизації енергетичної галузі виграють і держава, і громадяни

Компанія ДТЕК, перемігши у торгах, стала власником 71% акцій ПАТ «Київенерго». Експерти схвально ставляться до продовження приватизації енергетики. На їхнє переконання, тільки приватний інвестор спроможний урятувати галузь від перманентної кризи.

Конкурс з приватизації 25% акцій (27091070 штук) «Київенерго» відбувся у п'ятницю 9 грудня. У ньому взяли участь ПАТ «Полтаваобленерго» і компанія ДТЕК, енергетичний підрозділ СКМ. Початкова ціна становила 432,3 млн. гривень. Подаючи заявки до Фонду держмайна України, ДТЕК запропонувала 432,5 мільйона, ПОЕ — 432,305 мільйона гривень. Крок аукціону становив 4,5 млн. грн., і коли сума дійшла до 450 мільйонів 500 тисяч, запропонованих ДТЕК, «Полтаваобленерго» продовжувати торги відмовилося.

Нагадаємо, що до конкурсу досить довго готувались як компанії-учасники, так і сам Фонд держмайна України. ФДМ, наприклад, провів улітку «круглий стіл» у Брюсселі, крім того, було влаштовано телеміст Київ—Франкфурт—Нью-Йорк, присвячений приватизації енергетики в Україні. Загалом, взяти участь у торгах могли найрізноманітніші компанії. Проте низка компаній, попри заявлену готовність, участі в них не брала.

Власне, конкурс було навіть перенесено, оскільки у ФДМ з'явилися претензії до пакета документів, що його надало «Полтаваобленерго». З цього приводу екс-голова ФДМ народний депутат України Олександр Бондар навіть висловив деяке здивування. Він розповів про свої сумніви у можливій участі ПОЕ. Зате, коли компанію таки допустили до торгів, пан Бондар назвав таке рішення ФДМ «приємним різноманіттям». Коментуючи підвищення ціни з 433,3 до 450,5 млн., депутат сказав, що «Фонд держмайна починає демонструвати конкурентний продаж», — **повідомляє агенція «Новини України».**

Голова Фонду держмайна Олександр Рябченко розповів журналістам, що кошти, виручені від продажу 25% акцій «Київенерго», протягом двох тижнів надійдуть до державного бюджету.

— Ми підпишемо договір купівлі-продажу акцій, після чого кошти від продажу акцій спочатку надійдуть на рахунок ФДМУ в Держказначействі, а потім будуть перераховані в держбюджет. Отже, в держбюджеті ці кошти опиняться до кінця поточного року», — зазначив Рябченко.

При цьому «ЛігаБізнесІнформ» наводить думку аналітика інвестиційної групи ART Capital Станіслава Зеленецького. Експерт нагадує, що ДТЕК підняла ціну, порівняно зі стартовою, більш ніж на 18 мільйонів гривень. Але водночас він висловлює переконання, що пакет акцій продано за ціну, яка удвічі перевищує ринкову. «Наразі вартість акцій «Київенерго» на Українській біржі — близько 8 гривень, ДТЕК заплатила 16,6 грн. за папір», — цитує Зеленецького «ЛігаБізнесІнформ».

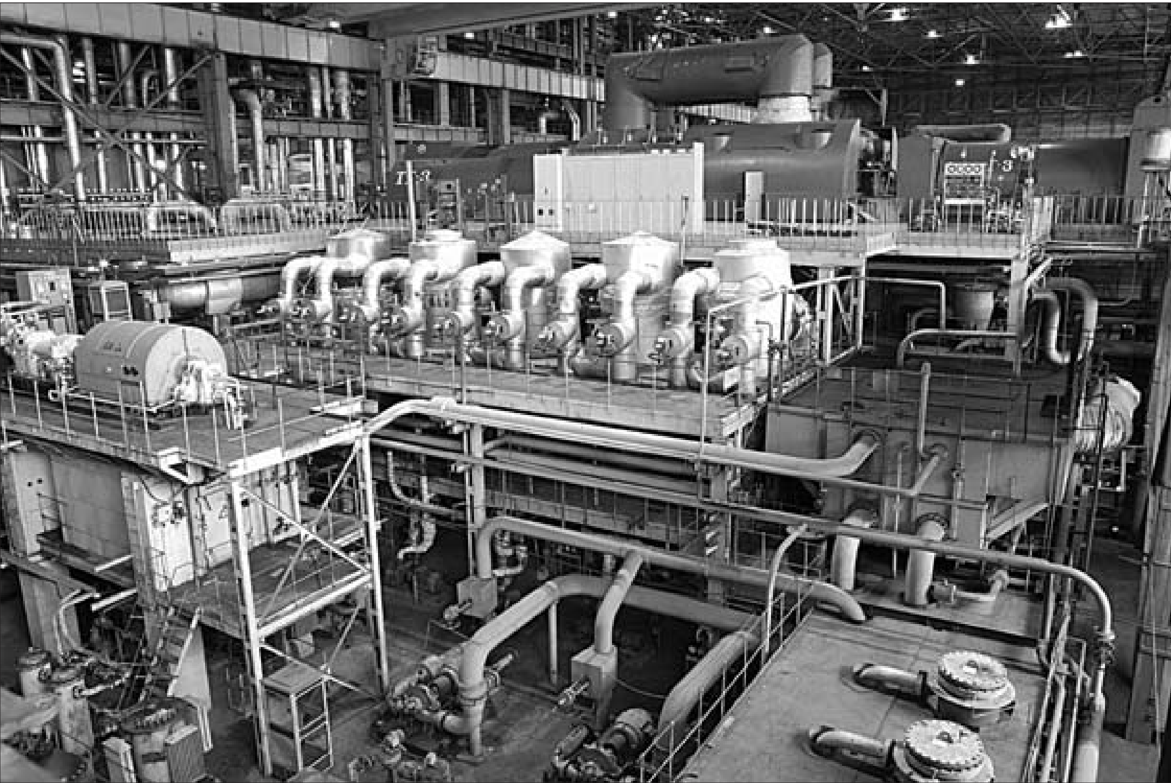
Загалом, не погодитися з аналітиком важко. Проте слід узяти до уваги й ту обставину, що компанія ДТЕК давно вже вийшла на столичний енергоринок. До початку торгів тут було накопичено 46,8% акцій «Київенерго». Тому ДТЕК була просто вимушена захищати свої інвестиції, скуповуючи 25-відсотковий пакет акцій за завищеною ціною.

Тут слід звернути увагу ще на одну обставину: ДТЕК чекають додаткові й дуже великі витрати. За умовами конкурсу, покупець акцій ПАТ «Київенерго» зобов'язується протягом шести місяців погасити заборгованість компанії перед державним бюджетом та соціальними фондами. За деякими оцінками, така заборгованість становить 3,2 млрд. гривень. Неважко підрахувати, що ця сума приблизно у сім разів перевищує сплачене за результатами конкурсу.

Проте керівництво ДТЕК до купівлі ставиться оптимістично. «Після аукціону ми маємо більше 71% акцій компанії, — підтвердив генеральний директор ДТЕК Максим Тимченко. — А це відкриває для нас широке поле для подальших інвестицій у «Київенерго». Але, при цьому, вимагає й відповідального ставлення».

Тимченко зазначив також, що ДТЕК має всі фінансові можливості, аби вивести «Київенерго» в лідери української енергетики. «Ми хочемо, щоб «Київенерго» стало гордістю не лише столиці як енергетична компанія, а й України в цілому. Величезний потенціал є у цієї компанії», — підкреслив гендиректор ДТЕК.

Фонд держмайна розуміє: якщо не приватизувати об'єкти негайно, завтра інвестора буде знайти набагато складніше. Причина — часто згадувана завищена вартість пропонованого державного майна і катастрофічний стан мереж. Утім, на сьогодні об'єкти енергетичної галузі продаються за найвищими і надзвичайно вигідними для держави цінами.

ТЕЦ—5 «Київенерго».

Крім того, Максим Тимченко запевнив, що ДТЕК зробить усе, аби кияни забули про прориви теплотрас і відключення гарячої води. І підкреслив, що це мусить стати вкладом у розвиток не лише бізнесу ДТЕК, а й вкладом у розвиток міста, громади. Але таке можливо, — переконаний бізнесмен, — лише в разі співробітництва з міською владою. «Сподіваюся, що у нас будуть партнери, у тому числі й фінансові. І я дуже сподіваюся, що ми матимемо партнерські стосунки з містом, оскільки майно «Київенерго» в основі своїй комунальне, особливо проблемні тепломережі», — сказав Тимченко.

І додав, що на сьогодні ДТЕК уже готова розвернути широку програму інвестицій і що компанія вже готова, починаючи з 2012 року, щорічно інвестувати в енергообладнання і теплообладнання близько 1 мільярда гривень. А загалом така інвестиційна програма розрахована щонайменше на десять років.

Колишній міністр палива та енергетики Іван Плачков неодноразово нагадував, що «Київенерго» — єдина в Україні компанія, яка об'єднує як генерацію, так і обленерго. «Тому енергетична безпека столиці залежатиме від інвестора, який прийде в компанію», — підкреслив екс-міністр. Ніби продовжуючи його думку, експерт енергетичних програм Центру Разумкова Сергій Дяченко висловив упевненість, що купівля 25% акцій «Київенерго» дозволить ДТЕК вкладати кошти в столичні мережі.

А про можливості розвитку, на думку експерта, свідчить нинішня інвестиційна політика компанії. «ДТЕК активно інвестує свої активи. Наприклад, у «Східенерго» компанія регулярно вкладає поважні кошти. І на сьогодні «Східенерго» — одне з найуспішніших у плані модернізації підприємств з високим діапазоном мобільності. В цьому сенсі ДТЕК переймається розвитком власної генерації», — зазначив Дяченко. Ми ж нагадаємо, що за останні п'ять років інвестиції ДТЕК у «Східенерго» становили 3,5 млн. гривень.

Фонд держмайна оприлюднив проект закону про державну програму приватизації, мета якої — оптимізувати частку держсектору і забезпечити його конкурентоспроможність. Автори вважають оптимальною частку держсектору у 25—30%. Якщо ж говорити окремо про енергоринок, то приватизація цієї галузі просто конче необхідна для держави. «Реформа енергоринку проводиться саме для того, щоб провести приватизацію енергетики, оскільки держава не спроможна ефективно керувати і проводити модернізацію енергоблоків», — сказав журналістам генеральний директор «Енергетичної консалтингової групи», колишній міністр ПЕК України Олексій Шеберстов. Проте, переконаний експерт, навіть у разі повної приватизації теплоенергетики держава матиме достатньо механізмів контролю ринку, механізмів його регулювання.

Реформа енергоринку проводиться саме для того, щоб провести приватизацію енергетики, оскільки держава не спроможна ефективно керувати і проводити модернізацію енергоблоків.

Водночас Фонд держмайна розуміє: якщо не приватизувати об'єкти негайно, завтра інвестора буде знайти набагато складніше. Причина — часто згадувана завищена вартість пропонованого державного майна і катастрофічний стан мереж. Утім, на сьогодні об'єкти енергетичної галузі продаються за найвищими і надзвичайно вигідними для держави цінами.

Валерій ГРИНЬКО.
Фото автора.

ДТЕК підняла ціну, порівняно зі стартовою, більш ніж на 18 мільйонів гривень. Але водночас він висловлює переконання, що пакет акцій продано за ціну, яка удвічі перевищує ринкову. «Наразі вартість акцій «Київенерго» на Українській біржі — близько 8 гривень, ДТЕК заплатила 16,6 грн. за папір.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Одеської області (65119, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) порушено провадження у справі № 2-1-32/17-2807-2011 про банкрутство відносно боржника - ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ПРОГРЕС-СТРОЙ" (ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДР 31502358; поштова адреса: 65026, Одеська область, м. Одеса, вул. Приморська, буд. 49; банківські реквізити: п/р № 26001234791 у ПАТ "МАРФІН БАНК", м. Іллчівськ, МФО 328168). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Кормільцева Максима Анатолійовича (ліцензія серія АВ № 470245 від 11.03.2010 р.), адреса: а/с 695/7, м. Іллічівськ, Одеська область, 68001. Письмові заяви кредиторів з вимогами до боржника та заяви осіб, які бажають взяти участь у санації боржника, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення в порядку, передбаченому, Законом України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. С. Петлюри, 16) визнав банкрутами та відкрий ліквідаційні процедури стосовно: Товариства з обмеженою відповідальністю "Соната" (09100, Київська обл., м. Біла Церква, Гайок, 218-Б; ідентифікаційний код 31212088) постанова № Б3/017-11 від 26.10.2011 р.; Приватного підприємства "ПДО-Форте" (09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. 60-років Жовтня, буд. 3; ідентифікаційний код 20576765) постанова № Б3/152-11 від 23.11.2011 р.; Приватного підприємства "Модус" (09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Томилівська, буд. 50, кв. 221; ідентифікаційний код 32393919) постанова № Б3/154-11 від 23.11.2011 р. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (поштова адреса: 02093, м. Київ-93, а/с 58; ліцензія серії АВ № 456329 від 27.01.2009 р. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та Господарського суду Київської області.

Постановою господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 23.11.2011 р. у справі № 13\5025\1093\11 приватне підприємство "АТМ-Консалтинг", 29000 м. Хмельницький, проспект Миру,70\1, кв. 47, код ЄДРПОУ 35361240 визнане банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шишкіна Сергія Вікторовича, ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серія АВ № 592933 від 20.10.2011 р. (29016, м. Хмельницький, вул. Інститутська, 17/3, к. 47).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 29.11.2011 року у справі № 38/5005/15820/2011 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Союз-Авто Лубрікантс" (м. Дніпропетровськ, вул. Бородінська, 43А/2, ЄДРПОУ 33421145). Відкрита ліквідаційна процедура та ліквідатором призначено Чабана Ярослава Ігоровича, (49006, м. Дніпропетровськ, вул. Свердлова, 68/21, тел./факс; (056) 794 62 45). Строк прийняття претензій один місяць.

ТОВ "Біржевий альянс" та ліквідатор суб'єкта підприємницької діяльності Яковенка Володимира Віталійовича (код 2410405078) повідомляють про скасування аукціону з продажу майна боржника, призначеного на 15.12.2011 р. 0 16.00 за адресою: м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, к. 204.

20 грудня в Національній опері України відбудеться світова прем'єра балету Нікколо Паганіні–Мирослава Скорика «Каприси»

У Фонді сприяння розвитку мистецтв відбулася презентація рукопису нового роману Андрія КУРКОВА «Львівська гастроль Джиммі Хендрикса»

Його смичком керує ангел

ЗНАЙ НАШИХ!

Скрипалем від Бога називають юного львів'янина Назара Федюка* (на знімку), *студента 1-го курсу Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка. Ще його називають львівським Паганіні. Оцінки досить високі. А сам хлопець сором'язливий, цілком звичайний. А коли починає грати — здається, його смичком керує ангел...

— Назаре, як ти почав займатись музикою?

— Зовсім малим знайшов на горищі мамину скрипку. Тоді просто бавився, бринькав щось. До музичної школи мене віддала бабуся, вона й прищепила любов до скрипки.

— Ти багато виступаєш. А не страшно виходити на сцену?

— Уперше вийшов на сцену у п'ять років, мені тоді було дуже комфортно. З тих пір не боюся.

— Що таке для тебе скрипка?

— Завдяки їй можна переосмислити безліч речей. Вона для мене як філософія. Взагалі, музика — своєрідний спосіб сприйняття життя. Навіть читаючи книжки, я ніби пропускаю їх крізь музичний «фільтр». Ось перечитав книгу, що вразила в дитинстві — «Білий Бім Чорне вухо». Кожен персонаж у мене «звучав» своєю мелодією. А Тітка та Сірий вийшли без музики. Чому? Бо вони такі байдужі до інших, що музиці немає місця в їхньому житті. Через те вони в мене і не «звучали». Гадаю, що музика — універсальний вид мистецтва, вона вчить толерантності, виховує повагу до митця та розуміння краси.

— А яким композиторам віддаєш перевагу: українським чи зарубіжним?

— Люблю ту музику, що знаходить відгук у серці. Дуже ціную Дворжака і Шостаковича, Скорика.

— Що треба людині, щоб стати справжнім скрипалем?

— Хоч би що говорили про наполегливу працю, а має бути талант від Бога. На мій погляд, це вимірюється у пропорції 1% таланту і 99% праці.

— Скільки тривають твої щоденні заняття музикою?

— 6—8 годин.

— А який твій рекорд безперервної гри на скрипці?

— Одного разу репетиція тривала десять годин. Наступного дня не те що повторити, навіть грати не міг. Адже це не тільки робота рук, голова теж має бути «чистою», без зайвих думок.

— Розкажи про свої перемоги та нагороди.

— Усі перелічувати довго. Я став переможцем в 19 міжнародних та у всеукраїнському музичних конкурсах. Нагороди — це приємно, хоча й не головне. Талант накладає на людину додаткові обов'язки. Вважаю за необхідне займатись доброчинністю. Нещодавно виступав з сольними доброчинними концертами у львівському будинку престарілих та в благодійному фонді «Салюс», на вшанування пам'яті людей, що померли від СНІДу.

— Ти любиш тварин?

— Люблю, але вдома не маю. Я їх дуже поважаю, а ще жалію. Бо вони нерідко стають піддослідними в експериментах медиків, інженерів. На них випробовують ліки для людей, різні технології. Мене колись вразила книга Д. Кіза «Квіти для Елджернона». Хоча мишеня Елджернон там не головний герой, але завдяки йому вчені відкрили спосіб надзвичайного підвищення рівня інтелекту людини. І головний герой з вадами розвитку став майже генієм. Це фантастика, але ідея приваблива.

— То ти любиш фантастику?

— У мене не так багато вільного часу, тому читаю переважно книги з техніки гри на скрипці чи біографії скрипалів. Намагаюсь читати книги, які б дали змогу бути всебічно розвиненою людиною. От нещодавно прочитав «Так казав Заратустра» Ф. Ніцше.

— А який літературний твір чи персонаж тебе вразили найбільше?

— Мабуть, «Моцарт і Сальєрі» Пушкіна. Там є надзвичайно важливі слова: «Геній і злочинство — дві речі несумісні». Я цілком згоден. Якщо б люди вміли відчувати красу, піддавались впливу мистецтва, могли відкрити серце і душу прекрасному, менше було б зла на світі, можливо, зникли б заздрість, брехня. Може, я помиляюсь, але дуже б цього хотілось.

— Що б ти хотів сказати читачам нашої газети?

— Знайте: всі ви талановиті, кожен по-своєму. І ваш обов'язок перед самим собою відкрити в собі цей талант та розвивати його. Але це вимагає наполегливої праці та готовності на певні жертви на олтар свого дару. Якщо ви готові до цього — творіть свою долю сміливо!

Оксана ПОЛЯНСЬКА.
Львів.

Фото автора.

P.S.

Минулої неділі Назар Федюк отримав I місце на Міжнародному музичному конкурсі Євросоюзу в Ризі.

Інша музика з малої Варшави

Є на Поділлі два села, про які кажуть: «Маків — то як малий Краків, Шатава — як мала Варшава». Села справді незвичні. Вони лежать на автотрасі Житомир—Чернівці, а тому мешканці дуже легкі на підйом. І ще — громадяни Шатави й Макова здавна намагалися бути в курсі всіх культурних новинок. Бачили б ви ворота колишньої маківської цукроварні, прикрашені каріатидами!

Саме в «малій Варшаві», наділеній колись Магдебурзьким правом, народилося двоє братів — Віталій та Роман Кукурудзи. Їхній дід не раз розповідав хлопцям про давні часи на Поділлі. А сам при тім барабана майстрував. (Тепер і Роман це робить). Дід грав по весіллях літ тридцять. Заохотилися до музики й онуки. Їх віддали до сільської школи мистецтв. Старший Віталій опанував трубу, а Роман іще малим вражав усіх вибиванням ритмів на барабані. Віталій освоїв ще й баян. Хоч би які були часи, а люди гуляють весілля. А яке весілля без музик? Тепер уже внуки служать односельцям. Найперший гонорар Кукурудзам заплатили немалий — 20 доларів. За те, що грали на проводах в армію.

Коли брати були студентами, писали тексти для колективу, що грав фолк-рок. А з 1999-го працюють як сільські музиканти. Хоч у душі часто ворушилася гонорова мрія про сцену. Спочатку наслідували «Гайдамаків», «Мандри», «Mad Heads», потім вирішили «бити власною картою». Зупинилися на духовій музиці. Так народився гурт «Забава brass»: Роман Кукурудза (барабан), Віталій Кукурудза (баян, соло), три труби — Роман Білошицький, Віталій Ямін, Володимир Ганін, Микола Сугак — туба, Олександр Гомілко — тромбон. Працюють при Кам'янець-Подільському районному центрі культури й мистецтва «Розмай», хоча заради музики доводиться долати й кілька десятків кілометрів. До прикладу, Віталій працює в місті Дунаївці, в Будинку школяра.

Де таке є, щоб в одного колективу було два керівники, а для «Забави» — це нормально. І врожай перемог в обох Кукурудз подвійний.

На конкурсі «Весільний музика» їх ніхто ще не переграв. Гурт уже брав участь і в фестивалях всеукраїнських. «Забаву» помітив керівник телепроекту «Фольк-мюзік» Володимир Коваленко, запросив на зйомки програми. Останню перемогу «Забава» здобула на фестивалі «Червона рута». Хмельниччина дала на «Руті» цьогоріч аж п'ять переможців.

Хлопців люблять знімати телевізійники та кіношники — дуже вони вже колоритні. А як Роман хвацько підстрибує біля барабана — аж самому хочеться дати лиха закаблукам. Гурт виконує власні твори, брати пишуть тексти та мелодії до них. А народну пісню та музику виконують у власних обробках. Жанр ніхто не зміг точно визначити, отож навіть солідне журі на «Руті» назвало їхню музику просто «іншою».

Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: з такою «Забавою» всяка забава вдасться.

Фото з архіву гурту.

Феєрія квіткових фантазій

ВЕРНІСАЖ

На виставці черкаської художниці Ольги Сокуренко* (на знімку) *яблуку не було де впасти. Вернісаж «Квіткові фантазії» відбувся в одному із залів музею «Кобзаря».

— Люди знудьгувалися за витонченим мистецтвом, яке представила Оля, — констатувала організатор виставки, завідувачка музею Ольга Шарапа. — У її роботах скільки світла та гармонії, що відразу роз'яснюється на душі й хочеться ділитися цією радістю з іншими.

Крім чудових вишитих квіткових композицій на батику, черкаська художниця показала твори, написані олією: ромашкові луки і фіалкові поля, смарагдові левади і пролісові галявини, палісадники чорнобривців і айстр. І — море польових квітів, і її улюблені маки.

— Як незабутня Катерина Білокур, — поділився своїми враженнями від виставки заслужений художник України Іван Бондар, — Ольга Сокуренко кохається у квітах. Вона й сама схожа на квітку — ніжна, тендітна, чарівна. Свою вроду, красу душі передає на полотні. У феєрії квіткових фантазій, у серпанку кольорів і відтінків, у замріяності весняних пейзажів.

У доробку самобутньої художниці кілька тисяч вишитих і написаних творів. Її роботи прикрашають мистецькі галереї і приватні колекції, не раз бували на виставках у Києві, із незмінним успіхом проходили творчі звіти у Каневі та Черкасах.

— У мене багато задумів і планів, — розповідає Ольга Сокуренко. — Невдовзі покажу зовсім іншу виставку, несподівану і, гадаю, оригінальну. А сьогодні кажу всім, хто цікавиться моєю творчістю: «Дякую за підтримку, за тепло ваших сердець, і до нової мистецької зустрічі!»

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаси.

Фото автора.

Живописному роду нема переводу

ДИНАСТІЯ

Полотна молодого одеського художника Андрія Коваленка — з тих, що додають енергії, любові до прекрасного, посилюють нашу здатність це бачити, цінувати й примножувати.

Майстерне володіння живописним ремеслом і вміння відчувати загальнолюдське як своє, гостро і яскраво виображене в роботі душі, — ось ті складові, що в сумі являють хорошого художника.

Юрій Коваленко (ліворуч) разом з одеським журналістом і письменником Олегом Губарем (2000 рік).

В Андрія (попри відчутну стилістичну спадкоємність із творчістю батька — відомого українського майстра живопису Юрія Андрійовича Коваленка) — свій власний шлях, коло своїх тем і свій спосіб розповідати про них мовою живопису.

У творах Коваленка-молодшого розкривається homo viator — людина що йде, мандрує, подорожує.

На багатьох його полотнах — шляхи-дороги: міські, степові, сільські. Вони нестримно, своєю потужною енергетикою втягують у задзеркалля полотна або, навпаки, стрімко, майже по вертикалі збігають до вас, творячи відчуття рухливого потоку. Динамічними й звучними барвами, лаконічними згинами ліній художник досягає зримості руху, його дороги в'юнкі й плинні. Є в нього й твори-споглядання, проте й у них прочитуються зміни, зрушення, перебіги.

Резонно зіставити роботи старшого й молодшого Коваленків.

Творчість Юрія Андрійовича дивує колосальним різноманіттям, у якому виділяється ідилічний прилуцький (він родом із Прилук) або ж узагальнено-сільський світ. Він замкнений, фантастично відособлений і статичний, він живе за своїми законами. В ньому, звісно, вирує рух, виникають колізії, однак вони не вихлюпуються за межі цього сталого й тривкого світу. Такий собі патріархальний міф про існування доброго «царства», де всупереч грубій прозі буденного існування можуть вільно й гармонійно почуватися навіть благошаленці (це чудове поняття Ю. А., як філософ, відкрив сам). У творах Коваленка-старшого — мотиви єднання та органічного зв'язку між людьми, між чоловіком та жінкою, у взаєминах людини з природою. У полотнах майстра — рух, політність, стабільний непорушний світ.

Коваленко-молодший починався як художник у цьому середовищі. Звісно, бути улюбленим сином такого творчо-потужного батька, як Юрій Андрійович, — це милість долі, що обдарувала щасливчика енергетичними, емоційними, професіональними щедротами. І беззаперечний вплив матері — також художниці, викладача знаменитої одеської Грековки Світлани Коваленко-Шведової. Дарунок долі, переваги на старті кар'єри, але й — не менше випробування. До честі Андрія, поважаючи стилістику батька, він не зраджує знайденій власній мові. Інша справа, наскільки Андрій зміг вийти з рамок художнього світу, окресленого батьком.

Зміг! Не відмовляючись від загального напрямку художнього смисловиявлення, закладеного батьком, Андрій органічно його розвиває — споріднено зі своїм диханням, самовідчуттям світу. Саме ця природність і власна творча енергія гребенем хвилі виносять Андрія на нові творчі простори.

Справді, за подібності манер батька й сина, самобутність молодого художника сьогодні стає більш очевидною. Її фіксуєш на рівні тем і сюжетів, що розкривають нам автора — носія міської культури. Мчить із гори трамвай (образ малої батьківщини у «Вулиці рідній»), далека іспанська корида, підстережена «Опівдні» на сонячних Піренеях або ж на екрані кіно й телебачення. Тут і природа сприймається інакше, ніж ізсередини Коваленком-старшим. Тут гостріші й драматичніші конфлікти-контрасти між людиною і природою. Море, ріка, степ у Андрія сповнені поліфонізму. Ймовірно, тут можна почути бароккову домінанту, якою пронизано твори одного з Андрієвих учителів — відомого одеського живописця Валентина Захарченка. В Андрія неопримітивізм (неонаїв) проймається потужною експресивністю. Його пейзажі напрочуд почуттєві, захоплюють глибоким розумінням і володінням кольору. Своє право бути собою Андрій Коваленко відстоює пристрасно, молодо й талановито.

Андрій Коваленко.

«Вулиця рідна» (2009) Коваленка-молодшого. На жаль, чорно-біла репродукція не передає чарівності колориту.

Не втримаюся від порівняння. Якщо Юрій Коваленко асоціативно викликає в пам'яті образ врубелівського Пана, то Андрій Коваленко — міфічний Діоніс, вир і кипіння, радісне поклоніння Життю. Для вираження діонісійства Коваленкові-молодшому не треба впадати в зображення оргій, розгулу, еротики (до цього часто вдаються сучасні художники). В його творчому паспорті прописано писати стихію Життя, його внутрішні струми, Любов і Красу. В цьому — і закон його творчої Дороги.

Віра САВЧЕНКО,
кандидат філософських наук, мистецтвознавець, член Національної спілки художників України.
Одеса.
Фото надані автором.

Здрастуйте, тітонько Чарлі!

ПРЕМ'ЄРА

В Івано-Франківському обласному муздраматеатрі відбулася прем'єра комедії «Тітонька Чарлі» за однойменною п'єсою англійського драматурга Томаса Брендона. Вже 120 літ комедія не сходить зі сцен і екранів. Зроблено 30 її екранізацій, зокрема й радянська — «Здрастуйте, я ваша тьотя».

Постановку вистави здійснив молодий режисер з Хмельницького Орест Пастух. На минулому регіональному театральному фестивалі «Прем'єри сезону», що проходить в Івано-Франківську, цей режисер прославився цікавою постановкою гоголівського «Ревізора», де до того ж блискуче зіграв головну роль Хлєстакова. І ось — перше в житті запрошення і постановка на чужій сцені.

Втім, івано-франківська сцена не чужа для Ореста Пастуха. Родом він з Косова, 2010 року закінчив театральне відділення Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника. Ще студентом зробив на сцені Івано-Франківського драмтеатру свої перші акторські кроки. Працював артистом Коломийського облдрамтеатру ім. Івана Озаркевича, потім перейшов до хмельницького.

У спектаклі добрий акторський склад. Головну роль Чарлі грає Юрій Литвинов. Свої образи цікаво трактують Жанна Добрянська, Андрій Луценко, Ольга Качмарик-Комановська, Мирослава Гусак, Віктор Вітушинський, Станіслав Білий, Володимир Тафійчук.

Як каже Орест Пастух, у нього було кілька причин поставити «Тітоньку...»: по-перше, тема її відома, подруге — цікава, по-третє — Європа уже цією п'єсою побавилась, то чому не повеселити нею й івано-франківського глядача? Крізь фарсову призму вистави ми можемо побачити, як наші прабабусі і прадідусі любили один одного, як хотіли бути разом і що для цього робили».

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.
Фото автора.

Сцена з вистави «Тітонька Чарлі» (зліва направо): Енні — Мирослава Гусак, Чарлі — Юрій Литвинов, Кітті — Ольга Качмарик-Комановська.

РЕЦЕНЗІЯ

Час і місце

Тарас Антипович, «Хронос (Історія одного винаходу)». Роман. Видавництво «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА», серія «Фантастика», 2011.

Цей роман став однією з сенсацій осіннього Форуму видавців у Львові. Сама його поява на світ незвичайна: в серпні директор видавництва Іван Малкович одержав рукопис, а на початку вересня вже був готовий тираж. Малкович казав, що вперше в житті вирішив видавати книжку, ще навіть не дочитавши її до кінця. Справді, сюжет настільки ефектний, що йому віриш — а це важливо, коли йдеться про футурологічну книжку.

Дія роману починається 2040 року, коли такий собі професор Койфман нібито зумів виділити з тіла людини біологічний час. Якщо зменшити запас цього часу — людина за лічені секунди старіє. А якщо збільшити — молодшає. Перед телекамерами професор показав це диво: приставив до тіла 25-річного асистента пістолет-хрономат, натиснув на гашетку — й асистент миттю став 60-літнім. Ще раз натиснув — і той знову став молодим. Койфман вважав свій винахід гуманним: адже тепер родичі невиліковно хворого могли поділитися з ним кількома роками свого життя. Звісно — під контролем держави! Одразу створили Державний резерв біологічного часу, звідки пацієнти з дозволу медкомісії могли одержати дози часу. І пішло-поїхало: за хабар можна було дістати будь-який медвисновок. А неліцензійні пістолети-хрономати швидко з'явились на чорному ринку. Тепер юна дівчина могла вийти з дому, а десь за рогом на неї наставляли хрономат, і вона поверталися додому 80-літньою бабою. Взагалі, на вулицю краще не потикатися — там бродять бритоголові банди з хрономатами, а награбованим у людей біологічним часом торгують на ринках. Усе вийшло з-під контролю, влада не могла з цим упоратися — і почала сама на цьому наживатися. Держрезерв явно обкрадали: президент країни був підозріло сорокалітнім, прем'єр-міністр не підіймав планку вище тридцяти чотирьох. А міністрові юстиції давно вже мало виповнитися 70 — а все не виповнювалося. Гробарі втратили заробіток, бо багаті клієнти тепер не помирали. Не стало в'язниць: людину не саджали, скажімо, на п'ятнадцять літ — а просто забирали у неї ці роки до Держрезерву.

Скінчилося все тим, що Бог таки зглянувся на бідну країну. Але що то за країна? В книжці є цікавий фокус: після прочитання здається, що все відбувається саме в Україні. Але про це ніде в романі не сказано! Я спеціально перечитав ще раз — жодних прямих натяків. Ні в топографії, ні в іменах. Найбільш українське прізвище, яке тут є — це Койфман (був у мене в Одесі такий знайомий). Усіх інших звуть не по-нашому: Дімон, Йойо, Сарделька, Анетта... Однак враження, що ви читаєте про щось дуже знайоме і не дуже фантастичне, залишається. 33-річний письменник Тарас Антипович зумів розв'язати нелегке завдання: зробити свій текст переконливим, жодного разу не вдаючись до примітивних підказок. Це просто добре написана книга. Й від того, що вона добре написана — їй віриш більше, ніж це зазвичай буває з фантастичною літературою.

Віталій ЖЕЖЕРА.

Рідній державі — власний комбайн!

Глава уряду Микола Азаров і парламентарії захищають вітчизняне сільгоспмашинобудування

СИТУАЦІЯ

Народні депутати України Катерина Самойлик і Лілія Григорович у листі на ім'я Прем'єр-міністра ще раз нагадали про те, що «розвиток галузей агропромислового комплексу є пріоритетним для нашої країни, оскільки саме аграрний сектор забезпечує продовольчу безпеку і незалежність нашої держави, а також є основним бюджетоутворюючим сектором національної економіки і запорукою її процвітання».

ТОВ НВП «Херсонський машинобудівний завод» — в особливому ряду, адже поруч із такими гігантами, як Харківський тракторний, Південний машинобудівний заводи, Маріупольський металургійний комбінат та інші, є базовим підприємством галузі.

Базовим!

Але чи всі це розуміють? Розуміють усі, одначе... Численні факти, що постійно з'являються у центральних і місцевих ЗМІ, у зверненнях машинобудівників, свідчать про те, що деяким високопоставленим «патріотам власної кишені» на національну безпеку держави начхати. Що їм підтримка галузі Президентом, позиція уряду?

Психологія скоробагатьків відома: після нас хоч потоп! Але забувають вони про те, що є ще й інша приказка: скільки ниточці не витися...

А ниточка ж в'ється!

Катерина Самойлик і Лілія Григорович у листі до Прем'єр-міністра Миколи Азарова називають речі своїми іменами: «Яскравим прикладом планомірного знищення вітчизняного сільгоспмашинобудування є дії підприємств, зокрема, «Техноторг», «Техноторг-Дон», ТОВ «Торговий дім «МТЗ-Беларусь-Україна» (директор Березовський Є. М., м. Миколаїв) та ТОВ «Державна продовольчо-зернова корпорація України — МТС» (директор Бабицький О. І.)... в особі їх керівників, за підтримки державних структур та посадових осіб, вчиняють протизаконні корупційні дії, спрямовані на практичне знищення вітчизняного сільгоспмашинобудування».

А влітку, на початку липня, перебуваючи з робочим візитом у Херсоні, міністр аграрної політики і продовольства України Микола Присяжнюк заявив: «Мінагрополітики планує, що в 2015—2016 роках в Україні одержуватимуть по 80 мільйонів тонн зерна на рік. Країна, яка виробляє таку кількість зернових, повинна мати власне потужне сільськогосподарське машинобудування».

Повинна! Бо ж саме через дефіцит комбайнів у стерні й на пні залишається щонайменше 5 мільйонів тонн зерна. А це ж зерновий потенціал півтори Херсонщини!

Імпорт імпортом, а країні потрібні власні комбайни, пристосовані до наших умов, доступні за ціною, забезпечені сервісом і запчастинами.

Херсонські машинобудівники одними з перших почали кувати українську незалежність від імпорту. За сприяння кращих умів знаменитого дніпропетровського «Південмашу» тут народився зернозбиральний комбайн «Славутич». І хоча зауважень з боку селян перший вистачало, самохідка пішла. І своє слово за себе сказала сама. Ось і минулих жнив два десятки «Славутичів» у складі мехзагонів Державної продовольчо-зернової корпорації за один сезон «відмолотили» по 2—2,5 річні норми!

Голова правління ТОВ «Херсонський машинобудівний завод» Олександр Олійник зауважує:

— Вітчизняні комбайни створюють не лише наші конструктори. Залучили ми й фахівців Українського НДІ прогнозування та випробувань техніки і технологій для сільськогосподарського виробництва ім. Погорілого. Істотну допомогу надали українцям німецькі, італійські, французькі та польські компанії. Саме завдяки співпраці з'явився «Скіф» — модернізована версія «Славутича».

І на «Скіф», образно кажучи, працює вся Україна. А якщо точніше, то комплектуючі для комбайна у рамках кооперації постачають понад 100 вітчизняних заводів — ВАТ «Донецький металургійний завод», ВАТ «Дніпрошина», «Сімферопольсільмаш»... А це — тисячі робочих місць, соціальні гарантії, віра в завтра. Лише в Херсоні незалежність держави від імпорту (ширше — національну безпеку) кують майже 700 робітників. За 9 місяців поточного року вони випустили продукції на 112,8 мільйона гривень — показник значно вищий торішнього.

Галузь почала оживати. Її підтримують Президент України, уряд, парламент. І от раптом грім серед ясного неба: у Верховній Раді реєструється законопроект №8764 «Про внесення змін до Закону «Про стимулювання розвитку вітчизняного машинобудування» та законопроект №9391 «Про внесення змін до підрозділу 3 розділу XX Податкового кодексу щодо підтримки сільськогосподарського машинобудування».

А ви знаєте, на чому саме наполягають автори законопроекту? На тому, щоби вилучити кваліфікаційні вимоги стосовно наявності в сільгосптехніці та обладнанні, що випускається в Україні(!), 50 відсотків комплектуючих вітчизняного виробництва, яке підпадає під державну підтримку. Отакої!

...Ефект потужної міни, що вже розірвалася, справив візит херсонців у сусідній Миколаїв.

— Від колективу заводу ми, 50 чоловік, побували біля воріт миколаївської організації «Техноторг», — каже ветеран Херсонського машинобудівного Микола Улановський. — На її території розташувався митний термінал. І на цьому терміналі на власні очі побачили білоруські комбайни «Палессе», а також трактори білоруського виробництва. Не десятки — сотні! Опинитися ця техніка без будь-яких розпізнавальних знаків із сусідньої країни на нашій території без «державної підтримки» лобістів, звісно, не могла. Неважко передбачити: як тільки депутати проголосують за зміни в законі, фірмачі тут же попруть імпорт...

Голова правління ТОВ «Херсонський машинобудівний завод» Олександр Олійник теж такої самої думки:

— В Україну справді завезені сотні тракторів, спецтехніки і комбайнів, які зараз стоять на митних складах ТОВ «Техноторг» і «Техноторг-Дон» у Миколаєві й, мабуть, чекають на реалізацію за державною програмою через державні компанії «Спецагролізинг», «Украгролізинг» і «Державну продовольчу корпорацію». (До речі, за інформацією Херсонського машинобудівного заводу, нібито «Техноторг» і «Державна продовольча корпорація» заборгували заводу більше 30 мільйонів гривень за поставлену техніку). Ну а те, що відбувається навколо «сірого» імпорту, загрожує зупинкою не лише нашому заводові, а й більшості сільгоспмашинобудівних підприємств України.

Запитую в голови правління ТОВ «Херсонський машинобудівний завод» Олександра Олійника про те, чи хоч раз автори законопроекту бували в Херсоні. «Спробуємо запросити...» — відповів співрозмовник.

Херсонським машинобудівникам міська влада заборонила проводити будь-які акції протесту на майдані Свободи.

— Представники заводу намагалися зустрітися із головою облдержадміністрації Костяком, але той, пославшись на зайнятість, від зустрічі відмовився — передоручив «вийти до народу» своєму заступникові з питань АПК Мельнику, — каже головний диспетчер заводу Микола Кужільний. — Мельник на зустрічі побалакав 15 хвилин і пообіцяв «розібратися» і «вникнути».

Робітники ТОВ НВП «Херсонський машинобудівний завод» сподіваються тепер лише на глав держави та уряду, позаяк на місці людям, які через «білий дім» б'ють тривогу, не непокоячись не лише за долю заводу, своїх родин, а й за долю країни, публічні акції суд заборонив.

«Ми сьогодні маємо реальний шанс зупинити руйнівні процеси у сфері сільськогосподарського вітчизняного машинобудування, — наголошують у зверненні на ім'я Миколи Азарова народні депутати Катерина Самойлик і Лілія Григорович. Глава уряду, поділяючи цей висновок, дав доручення «перевірити наведену інформацію щодо порушень законодавства та в разі необхідності вжити відповідних заходів реагування».

Серед тих, кому це доручення адресоване, — Перший віце-прем'єр-міністр Андрій Клюєв та Генеральний прокурор України Віктор Пшонка. Отут ниточці може настати й кінець!

Василь ПЕТРЕНКО.

P. S. 12 грудня ц. р. на директора ТОВ НВП «Херсонський машинобудівний завод» невідомими особами було скоєно напад, унаслідок чого він отримав відкриту черепно-мозкову травму. За фактом нападу порушено кримінальну справу.

Замість блакитного палива — позови

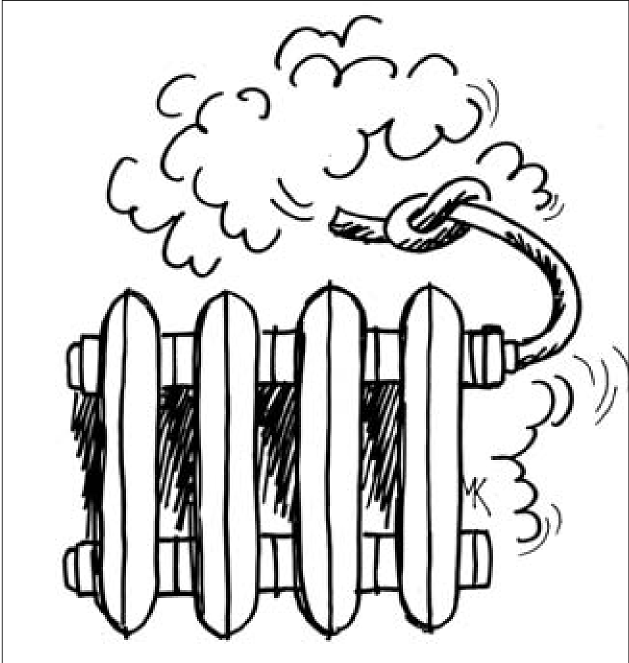
РЕПЛІКА

Незалежно від того, представники якої політичної сили на Херсонщині при владі, махінації з бюджетними грошима й тендерами залишаються улюбленим заняттям чиновників. Перевіряючи документацію комітету з конкурсних торгів управління капітального будівництва Херсонської облдержадміністрації, обласна прокуратура натрапила на вкрай цікаві папери, що стосуються підсумків тендера на прокладання підвідного газопроводу до села Чкалове Новотроїцького району Херсонської області.

Як виявилося, заявки на участь у ньому подали п'ять суб'єктів господарської діяльності, у тому числі й місцеві спеціалізовані підприємства. Однак переможцем визнали київське ПП, що запропонувало найнижчу ціну своїх послуг, — 13,676 мільйона гривень. І все б нічого, але прокуратуру насторожило те, що в заявці фірми-переможця не відшукалося жодних документів, які б засвідчували її досвід у такій технічно складній і відповідальній роботі, як прокладання газопроводів. Копії відповідних договорів, акти приймання-передачі об'єктів заміняли... якісь листи-подяки від органів місцевого самоврядування сіл Сербичани й Сокирянки.

Прокуратура подала в Господарський суд Херсонщини позов про визнання недійсним рішення конкурсного комітету УКБ й укладеного на його підставі договору від 17 лютого 2011 року про придбання робіт за державні кошти. У суді спливла ще одна подробиця: з'ясувалося, що фірма, яка одержала від управління капітального будівництва Херсонської облдержадміністрації багатомільйонний підряд, сама у боргах, як у реп'яхах — й збитковість задекларувала, і кредиторську заборгованість на 35,4 мільйона гривень має. І скільки б представники УКБ не доводили на процесі, що наявність в одного з учасників тендера величезної кредиторської заборгованості ще не привід для відхилення його заявки, цей «аргумент» не спрацював. І договір про прокладання газопроводу за бюджетні гроші, і рішення конкурсного комітету про визнання столичної фірми переможцем тендера Господарський суд оголосив недійсними, повністю задовольнивши прокурорський позов.

Тож тендер на прокладення газопроводу до села Чкалове, вочевидь, доведеться проводити заново, і виконання робіт затримається ще як мінімум на кілька місяців. Цікаво, скільки ще знадобиться тендерів і часу, щоб блакитний вогник нарешті з'явився у кухонних плитах і опалювальних котлах жителів Чкалового, які змушених сьогодні обходиться вугільними грубками й газбалонами?

Мал. Миколи КАПУСТИ.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Збільшили стипендії

Вкласти більше грошей у майбутнє вирішила міська рада Херсона. Цьогоріч тут на третину (до 40 тисяч гривень) збільшили власний стипендіальний фонд, який призначається для заохочення школярів та студентів — переможців різноманітних творчих та технічних конкурсів, предметних олімпіад, активістів молодіжних організацій. Днями разові стипендії урочисто вручили 27 школярам (вони отримали по 600 гривень) та студентам вузів обласного центру (для них сума допомоги від міськради сягнула двох тисяч гривень). Вітаючи відзначених органом місцевого самоуправління хлопців та дівчат, міський голова Володимир Сальдо наголосив, що розцінює муніципальні стипендії як внесок у майбутнє, який буде повернено молодими спеціалістами, через кілька років прийнятими на роботу до стратегічно важливих для громади комунальних підприємств та різноманітних міськвиконкомівських підрозділів. А може, незабаром хтось із них і в міські голови балотуватиметься!

Гинуть діти на дорогах

Дорога зі школи привела до лікарні двох учнів шостого й восьмого класів ЗОШ № 7 міста Таврійська на Херсонщині. Сестра з молодшим братом ішли додому з занять, і їм треба було перетнути нерегульований пішохідний перехід на перехресті вулиць Героїв Сталінграда й Портової. Але діти встигли зробити лише кілька кроків по проїжджій частині, як їм наперерізь вилетіла «Деу». Автомобіль під керуванням 33-річного горожанина не встиг загальмувати на мокрій дорозі (саме йшов дрібний дощ) і розкидав школярів, як ляльок. Від удару об асфальт 11-річний хлопчик одержав перелом кісток основи черепа і був у важкому стані доправлений до реанімації — медики його виживання не гарантують. У лікарню із забиттям грудної клітини й черепно-мозковою травмою зупинена очевидцями «швидка допомога» привезла і його сестру.

— На жаль, раптова поява дітей на пішохідному переході або їх схильність перебігати дорогу в невстановлених місцях залишаються чи не найпоширенішими причинами дорожньо-транспортних пригод за участю неповнолітніх, — констатує старший інспектор відділу організації дорожнього руху обласного управління ДАІ, майор Галина Кустенко. — З початку нинішнього навчального року в ДТП на території Херсонщини вже загинула одна дитина, і ще 23 були серйозно травмовані. Причому у восьми випадках аварії сталися саме з вини дітей.

ОГОЛОШЕННЯ

Ліквідатор
ВАТ "Європейський банк розвитку і заощаджень"
повідомляє про продаж на аукціоні нерухомого майна банку, розташованого за адресою: Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь, вул. Кечкеметська, 94а, а саме:

Лот №1 17 гаражних боксів з № 898 по №914, що розташовані за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Кечкеметська, 94а.

Початкова ціна - 121 982 грн. без урахування ПДВ.

Аукціон відбудеться 28.12.2011 року об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК №12 ПП "МАРВА".

Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни лоту і вносяться на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "АКТИВ-БАНК" в м. Києві, МФО 300852, код ЄДРПОУ 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься на рахунок УУТБ р/р 2600700004058 у ПАТ КБ "ПРАВЕКС-БАНК" в м. Києві, МФО 321983, код ЄДРПОУ 16470831.

З питань ознайомлення з майном та з більш докладною інформацією звертатися за тел: (044) 596-93-24.

Постановою господарського суду Харківської обл. (Держпром, 8-й під., м-н Свободи, Харків, 61022) від 30 листопада 2011 р. по справі № 5023/9707/11 ФОП Шевціва Тараса Ярославовича (код 2162302810, Харківська обл., Харківський р-н, с. Циркуни, МЖК "Інтернаціоналіст", 39, кв. 51) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Яновського Сергія Сергійовича (код 2941022668, адреса: Харківська обл., Харківський р-н, с. Кулиничі, вул. Кулиничівська, 44-а, ліц. Держдепартаменту з питань банкрутства АВ № 592886 від 18.11.2011 р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 40 календарних днів від опублікування оголошення.

Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС"
у зв'язку з викраденням полісів повідомляє про визнання недійсними нижченаведені бланки:

ОСЦПВВНТЗ:

серія АА №№ 1147541, 1148360, 1148366-1148369, 3208701-3208703, спеціального знаку державного зразка:

серія АА №№ 1147541, 1148360, 1148366-1148369, 3208701-3208703.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. С. Петлюри, 16) ухвалою від 02.11.2011 р. порушив провадження в справі № Б3/155-11 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Бебі Бум" (09152, Київська обл., Білоцерківський р-н; с. Трушки, пл. Центральна, буд. 4; ідентифікаційний код 32445055). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (поштова адреса: 02093, м. Київ-93, а/с 58; ліцензія серії АВ № 456329 від 27.01.2009 р.). Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30-днів з дня публікації оголошення за адресою розпорядника майна та Господарського суду Київської області.

---

22 листопада своєю Постановою Господарський Суд Запорізької Області по справі №23/5009/6351/11 визнав ТОВ "Осіріс" /69114, м. Запоріжжя, вул.. Гудименка, буд. 40, кв. 76, ідент. код юридичної особи 32040348/ банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначень арбітражний керуючий Пянтковський Вадим Анатолійович /ліцензія АВ "456570 від 26.05.2009 року/. Кредиторські вимоги приймаються за адресою 69002, м. Запоріжжя, вул. Артема, б.67, кв. 56 протягом місяця з дня публікації про банкрутство.

Постановою Господарського суду Дніпропетровскої області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 08.12.2011р. по справі № 29/5005/16518/2011 Приватне підприємство "Виробничо-будівельна група "АЮТАНА",(Код за ЄДРПОУ 33421543, адреса: 49049, м.Дніпропетровськ, провулок Штабний, буд.1 кв.82, р/р 29244050213982 у ПАТ КБ "ПриватБанк" МФО 305299) визнано банкрутом відповідно до ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено Ромашко Р.М. (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, буд.6 оф.301).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 08.12.2011р. по справі № 29/5005/16522/2011 Товариство з обмеженою відповідальністю "Торгівельно-промислова компанія "СЛАЙДЕН", (код за ЄДРПОУ 34680996, адреса: 49049, м. Дніпропетровськ, провулок Штабний, буд.1 кв. 82, р/р 26001201325154 у АТ "ОТП Банк" МФО 300528) визнано банкрутом відповідно до ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначено Ромашко Р.М. (адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Московська, буд. 6 оф.301).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. В. Чорновола, 29) від 29.11.11 по справі № 13/40/11 визнано банкрутом Приватне науково-виробниче підприємство "Уран", відкрито ліквідаційну процедуру.

Реквізити боржника: 28000, Кіровоградська обл., м. Олександрія, вул. Чубаря, 1; код ЄДРПОУ 13766945, п/р 2600830081093 в ОФ АКБ УСБ, МФО 323657.

Ліквідатором майна призначено арбітражного керуючого Головатого Сергія Миколайовича (номер ЄДРФОУ 2944408876; ліцензія серія АВ № 456526 від 20.05.09, 28000, Кіровоградська обл., м. Олександрія, пров. Володимира Груші, 1).

Господарський суд Хмельницької області 29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1, постановою від 24.10.2011 р. у справі №13/5025/1727/11 визнав банкрутом комунальне підприємство Городоцької міської ради по наданню послуг населенню з водопостачання та водовідведення, Хмельницької обл., м. Городок, вул. Шевченка 40 "а", код 34891414.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Клименко А. В., 29006, м. Хмельницький, вул. Довженко 3, кв.5, тел. 0678708888.

Вимоги подавати протягом місяця.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 17.11.2011 р. по справі № 5023/5583/11 приватна фірма "Константа" (61064, м. Харків, Комсомольське шосе, 49, кв. 31; код ЄДРПОУ 19464207) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Цимберова Дмитра Ілліча (ліцензія серії АВ № 347104 від 06.08.07 р.; м. Харків, вул. Бакуліна, 9/13, кв. 52).

В оголошенні, яке вийшло 17 листопада 2011 року в номері 216 (5216) про банкрутство та відкриття ліквідаційної процедури щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "Бізнес Консалтінговий Центр" дату Постанови Господарського суду Львівської області по справі №5015/5806/11 слід читати 25 жовтня 2011 року. Довідки за тел.0505385921).

Звенигородський районний суд Черкаської області викликає в судове засідання в якості відповідача Бабенко Артура Івановича, 09.01.1975 року народження, зареєстрованого: м. Звенигородка, вул. Піонерська 58, житель м. Черкаси, вул. Г. Дніпра 65, кв. 41, по цивільній справі за позовом публічного акціонерного банку "Кліринговий Дім" до Бабенка Артура Івановича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Слухання справи відбудеться 21 грудня 2011 року об 11 год. 00 хв. в приміщенні Звенигородського районного суду Черкаської області за адресою: м. Звенигородка, пр-т. Шевченка 12 а.

У разі неявки відповідача до суду справа буде розглядатися за наявними доказами у справі.

Товарна біржа "Відкриті українські торги"
98435, вул. Аграрна, б.61, с. Углове, Бахчисарайський район, АРК, код з ЄДРПОУ 35948571, р/р 26505122810 1 в філії КРУ АТ банку "Фінанси та Кредит", м. Сімферополі МФО 384889

Миколаївське відділення Державне підприємство "Державний центр з питань відновлення платоспроможності та банкрутства" та ТБ "ВУТ" оголошують про проведення відкритих торгів (аукціону) по продажу майна. На відкриті торги (аукціон) виставляється наступне майно з початковою вартістю (грн.):

Дощувальна машина "Кубань" М1- 33 000,00; дощувальна машина "Кубань" Л1- 30 000,00; Дощувальна машина "Кубань" Л1- 33 000,00; Дощувальна машина "Кубань" Л1- 33 000,00; Дощувальна машина "BAUER" Л1- 180 000,00; Трактор ДТ-75 - 3180,00 ; Трактор ДТ-75 - 3180,00;Трактор ДТ-75 - 3180,00; ДДА-100 - 20 000,00грн.; ДДА-100 - 20 000,00грн.; ДДА-100 - 20 000,00грн.; ХТЗ-17021 - 10 700,00грн.; ХТЗ-17021 - 10 700,00грн.; ХТЗ-17021 - 10 700,00 грн.; Трактор МТЗ-82 - 7 250,00;Трактор МТЗ-82 - 7 250,00; Комбайн Морал - 12 000,00; Культиватор КПЕ-5,2 - 800,00; Культиватор КПС-7 - 800,00; Культиватор КПЕ-5,6 - 800,00; Культиватор КРН-5,6 - 800,00; Культиватор КТС-6-5,6 - 800,00; Культиватор КПЕ-5,2 - 800,00; Культиватор КРН-5,6 - 800,00; Культиватор КРН-5,6 - 800,00; Культиватор КПЕ-5,2 - 800,00; Культиватор КПЕ-3,8 - 800,00; Борона БДВ-7 - 1500,00; Борона БДВ-7 - 1500,00; Борона БДВ-7 - 1500,00; Борона БДВ-7 - 1500,00; Борона БДВ-7 - 1500,00; Борона БДВ-7 - 1500,00; Оприскувач - 10 500,00; Сівалка СПЧ-8ФС - 300,00; Сівалка СЗ-5,4 - 300,00; Плуг ПЛН-5-35 - 300,00; Плуг ПЛН-5-35 - 300,00; Плуг ПЛН-5-35 - 300,00; нежитлова споруда АЗС - яка знаходиться: обл.Миколаївська, р-н.Новоодеський, с.Новошмідтівка, вул..Мельнична,6в (літери А-1) - 29 500,00 грн.;комплекс будівель та споруд - який знаходиться: обл.Миколаївська, р-н.,Снігурівський, с.Юр'ївка, вул.Польова,6(літери А-1,Б1,В1,Г1,Д1,Ж1,)- 191 700,00 грн. нежитлова будівля, ПТО - яка знаходиться: обл.Миколаївська, р-н.Новоодеський, с.Новошмідтівка, вул..Молодіжна,27д (літери А-2) - 47 200,00 грн.;Комплекс будівель та споруд - який знаходиться: обл.Миколаївська, р-н.,Снігурівський, с.Юр'ївка, вул..Ставкова,1а (літери А-1,Б-1,В-1,Г-1,Д-1,Ж-1,Е-1,З-1,К-1,)- 82 600,00 грн.; Комплекс будівель та споруд - який знаходиться: обл.Миколаївська, р-н.Новоодеський, с.Новошмідтівка, вул..Молодіжна,27д (літери А-1,Б-1,В-1,Г-1Д-1,Е-1,Ж-1,З-1,И-1) - 198 150,00 грн.; комплекс будівель та споруд току - який знаходиться: обл.Миколаївська, р-н.Новоодеський, с.Новошмідтівка,вул.Колгоспна,36(літериА-1,Б-1,В-1,Г-1,Д-1,Ж-1,З-1,И-1,К-1,Л-1,М-1)-99 000,00грн. Правовстановлюючі документи на землю у процесі оформлення. Особи, які бажають прийняти участь в аукціоні сплачують реєстраційний внесок у розмірі 17,00 грн., в т.ч. ПДВ та гарантійний внесок у розмірі від 10 % від початкової вартості майна на р/р 265051228101 в філії КРУ АТ банку "Фінанси та Кредит", м. Сімферополі МФО 384889, ЄДРПОУ 35948571. Заявки на участь у відкритих торгах (аукціоні) приймаються за адресою: м. Миколаїв, вул. Декабристів, 23-Б до 13 січня 2012 р. Аукціон відбудеться 16 січня 2012р., о 11.45 год., за адресою: м. Миколаїв, вул. Декабристів, 23-Б. Детальна інформація може бути отримана за вищезазначеною адресою.

Ухвалою господарського суду Івано-Франківської області (76000,м.Івано-Франківськ, вул.Шевченка,16) від 01.07.2011року у справі № 5010/1335/2011-Б-26/54 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Фортуна" (77165, Галицький район, с. Бринь, код 32295139, р.р. 26006559037002 в ІФФ ПАТ "ПриватБанк"). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бігуна Романа Дмитровича, 76006, м.Івано-Франківськ, вул.Миколайчука,17А/44, ліцензія АВ №547678 від 27.07.2010. Претензії приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Черкаської області (18005 м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) постановами визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру по справах:

№ 14/5026/2302/2011 від 10.11.2011 р. щодо Приватного підприємства "Будівельна компанія "Світлиця" (19620, Черкаська обл., Черкаський район, с. Будище, вул. Лесі Українки, 4, код ЄДРПОУ 33173381);

№ 10/5026/2631/2011 від 29.11.2011 р. щодо Фізичної особи - підприємця Сафонова Михайла Володимировича (18001 м. Черкаси, вул. Героїв Дніпра, 69, кв. 256, ідентифікаційний номер 2485101919).

Ліквідатором банкрутів призначено арбітражного керуючого Іванова Олександра Миколайовича, ліцензія АВ № 566935 від 22.09.2011 року (18003, м. Черкаси, а/с 707, (097) 940-44-46).

Постановою господарського суду Львівської області у справі № 5015/6764/11 від 23.11.2011 р. Приватне підприємство "Фірма СВ - Трейдінг" (адреса: 79007, м. Львів, вул. Базарна, 20; код ЄДРПОУ - 34605877) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру в порядку ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом".

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Слідзьону Н.П. (ліцензія серії АВ № 592902 від 19.10.2011 р.).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцятиденного терміну від дня опублікування оголошення на адресу ліквідатора: 79024, м. Львів, вул. Новознесенська, 103.

Печатки, установчі документи ПП "Фірма СВ - Трейдінг" вважати недійсними.

ОГОЛОШЕННЯ
орендодавця - ДП "Укрсервіс Мінтрансу" про намір передати в оренду об'єкти державного майна, щодо яких надійшли заяви

Назва органу управління: Міністерство інфраструктури України

Балансоутримувач (код за ЄДРПОУ, назва, юридична адреса, контактний телефон: 30218246, Державне підприємство "Укрсервіс Мінтрансу", м. Київ, пр-т. Перемоги, 14, (044) 351-42-07

Дані про об'єкти, щодо яких надійшли заяви про оренду:

1. **Найменування:** частина нежитлового приміщення холу.
2. **Реєстровий номер майна:** 30218246.1.БЯШХФЛООЗ.
3. **Місцезнаходження:** 01135, м. Київ, пр-т Перемоги,14.
4. **Загальна площа:** 01,00 м².
5. **Вартість майна за незалежною оцінкою:** 16 517,00 грн.
6. **Максимально можливий строк оренди:** 2 роки 11 місяців.

Заяви про оренду об'єкта приймаються протягом десяти робочих днів після опублікування оголошення за адресою: 01135, м. Київ, пр-т Перемоги, 14, ДП "Укрсервіс Мінтрансу", тел./факс (044) 486-65-91. У разі надходження двох і більше заяв на один об'єкт оренди орендодавець оголосить конкурс на право оренди відповідно до вимог абз. 3 частини четвертої ст. 9 Закону України "Про оренду державного та коммунального майна".

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, буд. 157) постановою по справі № 42/52Б від 08.11.2011р. визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Сіверський доломіт" м. Сіверськ, Артемівський район, Донецької області (84523, Донецька область, м. Сіверськ, Артемівський район, Донецької області, вул. Пушкіна 6, ЄДРПОУ 31727250, п/р 26009962485606 в ПАТ "ПУМБ" м. Донецьк, МФО 334581), та відкрито щодо банкрута ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Маліка Андрія Валентиновича (85400, Донецька обл., м. Селидове, а/с 90, ліцензія серія АВ № 547692 видана 04.08.2010р.).

Господарським судом Закарпатської області (88000, м. Ужгород вул. Коцюбинського, 2 А) ухвалою від 01 грудня 2011 року порушено справу № 5008/816/2011 про банкрутство боржника Агропромислово-торгове підприємство "Бобовище" (с. Бобовище, вул. Леніна, 103 Мукачівський район, код ЄДРПОУ 00413895). Розпорядником майна призначено Бахтина Віталія Віталійовича (ліцензія серія АВ № 271634 від 29.12.2005 р., 88000, м.Ужгород пл.Свободи, 50/77). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 04. 10.2011 р. в порядку ст.. 51 ЗУ № 2343-XII по справі № 38/5005/14671/2011 Комунальне підприємство "Базавлук", (Код ЕДРПОУ 36354103) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційну процедуру.

Юридична адресата реквізити:

53850, Дніпропетровська обл.. Апостолівський район, с. Ленінське, вул. Шкільна, 1

Р/р 26004060298807 КФ ПАТ КБ "Приватбанк" , м. Кривий Ріг, МФО 305750

Заяви кредиторів приймаються у впродовж 30 днів з дати опублікування оголошення.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії НАБІЄВА ШАФАГАТА ШИРІН огли, ліцензія серії АВ № 397369 від 18.12.2008 р.,

Поштова адреса: 50031, м. Кривий Ріг, вул. Галана 8. (а/с 1430).

Ухвалою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 07 листопада 2011 року по справі №5024/2292/2011 порушено провадження у справі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства "Генічеське АТП-16539" (Херсонська область, м. Генічеськ, вул. Леніна, 87-А, код ЄДРПОУ 03119144 , р/р 260066954 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО 352093).

Розпорядником майна призначено (Ухвала ГС Херсонської обл. від 01.12.2011р.) арбітражного керуючого Косенка Сергія Георгійовича (ліцензія серії АВ №470260 від 16.03.2010 р., 73000 м. Херсон, пров. Військовий, 6, оф. 216, м.т.+380505217266).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Луганської області (91016 м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 3а) від 05.12.2011 року по справі № 22 /70б/ 2011 порушено провадження у справі про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю " Неон" (код ЄДРПОУ 30948870, адреса: 93011, Луганська обл., м. Рубіжне, вул. Визволителів, буд. 75, р/р 26009034360200 в ПАТ "УкрСиббанк", м. Харків, МФО 351005,

Ухвалою господарського суду Луганської області від 05.12.2011 року по справі № 22 / 70б / 2011 розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Лободу Валерія Олексійовича (ліцензія серії АВ № 158440 від 15.12.2006 року), поштова адреса: 93193 Луганська обл., м. Новодружевськ, вул. Миру, буд. 4, кв. 6., тел. 050 428 50 81.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються впродовж 30 днів з дати публікації оголошення.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 236 (5236) СЕРЕДА, 14 ГРУДНЯ 2011

Сьогодні в Україні переважно хмарно, місцями невеликий сніг з дощем. Вітер південно-західний, південно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі в східних і центральних областях від 2 градусів морозу до 2 тепла, на решті території 0—6° тепла. Вдень 2—10 градусів, на півдні 6—13° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 14 ГРУДНЯ

1503. Народився Мішель Нострадамус, лейб-медик французького короля Карла IX, автор астрологічних календарів і пророкувань. **1654.** Народився Данило Апостол, гетьман Лівобережної України. **1900.** У Берліні німецький фізик Макс Планк виклав свою теорію, що стала основою сучасної квантової фізики. **1901.** У Лондоні проведено перший турнір з настільного тенісу. **1911.** Норвезький полярний дослідник Руал Амундсен першим досяг Південного полюса, на 35 днів випередивши англійця Роберта Скотта. **1946.** Генеральна Асамблея ООН проголосувала за створення штаб-квартири організації в Нью-Йорку. **1996.** 11 тижнів на першому місці американського хіт-параду перебувала пісня Don't Speak гурту No Doubt.

РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Хустина до рани

Цю історію я записала у с. Волосківці Рівненської області. Війна вже закінчувалась, але ще продовжувала збирати свій страшний ужинок. Німці відступили. Радянські війська, що зайшли у село, виявляли підозрілих і вели збройні сутички із загонами вояків УПА. Вийти увечері на вулицю наважувався не кожен.

Та молодість і жага життя брали своє, і тому сільська молодь, якій виповнилось 17—18 років, хоч зрідка збиралась на вечорниці, щоб побачитись одне з одним, погомоніти. Дівчата брали з собою вишивання.

Ліда знала, що подобається Павлу, бо не раз ловила на собі його особливий теплий погляд. Вродливий, розважливий, він також подобався їй, хоч не могла назвати це почуття коханням. Війна не дала їм часу на дозвілля, романтичні зустрічі, тому вважала хлопця просто хорошим другом. Цього вечора він був у якомусь особливому настрої, видавався чи то зосередженим, чи то зажуреним. Ліда якраз закінчила вишивати невелику хустину, прикрасивши її невеликим букетиком незабудок. У їхньому селі такі хустини дівчата дарували хлопцю, який подобався, на Різдво чи Великдень, щоб не забував. Вона не знала, кому дістанеться це шиття, поки що її серце було вільним.

Після посиденьок Павло пішов проводжати Ліду додому. Перед тим, як вже мала переступити поріг хати, він взяв її за руку і, затримавши у своїй руці, сказав: «Ти, мабуть, уже й сама знаєш, що я тебе кохаю». Дівчина хотіла сказати щось про непевність своїх почуттів, але юнак перебив її дивними, як їй тоді здалося, словами: «Не кажи нічого, я знаю, що ти мене ніколи не забудеш. У мене таке відчуття, що ми більше з тобою ніколи не побачимось. Подаруй мені ту хустину, що ти вишивала. Якщо мене поранять, я прикладу її до рани, згадаю тебе — і мені стане легше». Ошелешена, вона мовчки віддала йому хустину і, попрощавшись, увійшла в хату.

За три дні потому Павло пішов у справах до родичів у сусіднє село. Дорога вела повз узлісся і тому, почувши десь у глибині лісу постріли, хлопець почав бігти. Бійці, які були у засідці, вирішили, що він один з тих, хто втікає з лісу. Куля влучила йому в серце. Коли Павла знайшли, він вже не дихав, але здавалось, продовжує притискати до грудей зчервонілу від крові хустину, на одному з кінців якої ще можна було розрізнити ніжно блакитні пелюстки незабудок.

Галина БОНДАРЕНКО, етнолог.

Колаж Марини ГВОЗДАРЬОВОЇ.

Від мамонтів на... тракторі з танкістом–віртуозом

РОЗДУМИ НАД ПРІРВОЮ

«Коли десь почуєте, що професія археолога — тиха, спокійна (знай, копай собі шурфи та шукай черепки, і жодного ризику тут немає) — не вірте», — запевняє Петро Болтанюк, старший науковий співробітник Кам'янець-Подільського історичного музею-заповідника. І розповів бувальщину зі свого експедиційного життя.

Поїхали якось вони вдвох із колегою Дмитром Кондратюком до селища Стара Ушиця. Не раз до музейників доходили чутки: дністрові хвилі вимили кістки мамонтів, то десь там бачили залишки трипільського поселення. І правда: це на свої очі побачили й археологи. Відтак, під вечір, зафіксувавши все на плівку, задоволені повертали до Кам'янця. Але дорога була дуже прикра, між скелею та урвищем. Машина візьми та й заглухни. І ні туди, ні сюди.

Довелося йти до села шукати допомоги. «Чи не виручить хто трактором, аби витягти машину?» — питали селян. А то якраз неділя: той відпочиває, той напідпитку. Ніхто з трактористів не наважується їхати до урвища. Аж порадили дядю Васю: той, як правило, не відмовляє нікому. І хлопці застали його вдома, до того ж чоловік цього дня спиртного й у рот не брав. Уважно вислухав потерпілих і дав згоду. Почав збиратися: воду, солярку заливає, але все те поважно робить, при тому про своє життя-буття оповідає. За годину гості вже знали всю біографію охочого до балачок дяді Васі. Та нікуди подітися — він єдиний взявся допомогти.

Нарешті всі в одній кабіні трактора прибули на місце. І тут схопилися за голову: треба ж було спускатися задком. Як же тепер машину можна витягти? Повертатися назад ніколи, розвертатися ніде. Поки охи журилися, дядя Вася раптом з маху починає розвертати трактор. Кожне з чотирьох коліс уже висить над урвищем. Носи археологів приплюснулися до лобового скла. Ось-ось всі опиняться з купою заліза глибоко на дні рову. Дмитрові нерви не витримують і він намагається вийти. Дядя Вася спокійно-філософськи стримує його: «Сиди, жити всі хочуть». Еге ж, чи залишиться хто в цій ситуації живий?! «Я в ту мить, — зізнається Петро Болтанюк, — наче на долоні все своє життя побачив, і що робив у ньому хорошого, і що поганого, згадав усе, що зазвичай люди перед кончиною згадують».

«Та не бійтеся, хлопці, — зняв переляк дядя Вася, — я в армії танкістом служив, виберемося!» Мабуть, він був танкістом-віртуозом, бо таки розвернувся. Бог пожалів чи то двох археологів, чи балакучого Васю і його родину... Коли археологи вже пересідали в машину на горі та зиркнули на урвище, в ногах похололо ще раз. Тож зі своїм рятівником попрощалися, як із рідним братом. Уперше в житті вони пересвідчилися, яку ризиковану професію обрали. І ще один висновок зробили для себе: справжні чоловіки, які готові прийти на виручку, навіть ризикуючи власним життям, в Україні не перевелися. З такими веселіше і на мамонтів їздити.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

Мал. Миколи КАПУСТІ.

По воду — в космос

ПРИХОВАНІ РЕЗЕРВИ

У молодій зоряній системі виявлено незліченні запаси води, які в тисячі разів перевищують весь обсяг води на нашій планеті. Європейський космічний телескоп Гершель засвідчив наявність водяної пари навколо молодої зірки.

Йдеться про зірку TW Hydrae, вік якої від 5 до 10 млн. років. Вона віддалена від Землі всього на 176 світлових років і зараз перебуває на останній стадії свого формування. Зірка оточена величезним газопиловим диском, що в недалекому майбутньому стане основою для створення нових планет. Частки льоду наближаються до зірки, а та розтоплює їх своїм теплом. Водяні випарування піднімаються над диском, немов туман над озером у морозний ранок.

Є гіпотеза, що значна частина води на нашу планету могла потрапити з кометами, які активно врізалися в Землю відразу після її формування близько 4,5 млрд. років тому. Нещодавні дослідження комети 103P/Hartley 2 підтверджують цю точку зору — у надрах комети виявлено точно таку воду, як і в океанах на Землі, але в замороженому стані. Однак досі ученим майже нічого не було відомо про існування водяних резервуарів у протопланетарних дисках навколо зірок. Учені припускають, що подібні резервуари могли б стати багатим джерелом води для будь-яких планет, які в майбутньому сформуються навколо цієї молодої зірки. А найближчим часом у досліджуваній зоряній системі під впливом гравітації утворяться тисячі комет, які, можливо, принесуть воду майбутнім планетам. Подібно тому, як це, ймовірно, трапилося й на Землі у сиву давнину, **повідомляє CyberSecurity.ru.**

СТУЛИ ПЕЛЬКУ!

Фото з сайта www.zoozashita.com

Собачий гавкіт розорить хазяїна

У Лос-Анджелесі обкладатимуть штрафом власників собак, якщо їхні вихованці занадто багато гавкатимуть. Таку постанову видав суд міста. Автором нового законопроекту виступив місцевий житель Гері Леонард. Пронизливий гавкіт маленького сусідського песика, що долинав до його вух вдень і вночі протягом року, остаточно вимотав нерви Леонарда, і той подав скаргу у місцеву службу контролю над тваринами.

Міський суд Лос-Анджелеса, розглянувши скаргу, таємним голосуванням одностайно ухвалив зобов'язати місцеву владу внести поправки у міські закони про утримання домашніх улюбленців. За рішенням суду, собаки зможуть безкоштовно гавкати лише перші десять хвилин або не більше 30 хвилин кожні три години. Вимірювати тривалість гавкання будуть співробітники міських служб контролю. За перше порушення собаки її власник заплатить 250 доларів, за друге — 500, за третє — уже 1000(!). Причому система штрафів торкнеться як господарів місцевих вихованців, так і гостей міста, **повідомляє cikavo.com.ua.**

На Посиденьках побувала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УВЄРОВА, Ірина ШАТРОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 22701

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

